

Endurgeving frá avhoyring av Ólavur Dalsgarð, tann 24. oktober 2022, kl. 09.00 - 10.30

Ólavur greiddi frá eftir at verða vegleiddur um sína rættarstøðu, at hann byrjaði í barnsburðarfarloyvisstarvi í Fiskimálaráðnum tann 15. juni 2020. Hann var í starvi í Fiskimálaráðnum til septembur 2021.

Spurdur um, hvør hansara ítøkiligari arbeiðsuppgáva í sambandi við útlutan av kvotum í 2020 og 2021 til vinnuligar royndir og verkætlanir var, greiddi Ólavur frá, at tað var málsviðgerð av umsóknunum, og at tað var eitt sindur blandað. Í 2020, tá Ólavur byrjaði í starvinum, var alt fyrireikandi arbeiðið longu gjørt. Tá kom hann inn í bólkin, sum arbeiði við umsóknunum, og tað vóru hann og Torkil V. Rasmussen, sum fingtu ta uppgávuna. Torkil V. Rasmussen var meira inni í tí lógartekniska arbeiðinum, men tað var eitt samstarv. Tað snúði seg um at gera eitt yvirlit og finna útav, hvørjar umsóknir vóru skikkaðar, og hvørjar vóru ikki. Í 2021 varð lógin broytt eitt sindur, so tí skuldi grundarlagið gerast av nýggjum. Tá var Torkil givin, og Rannvá Sólheim og Símun Grønadal vóru nýggj í bólkinum at viðgera umsóknir.

Spurdur um, hvørjar fyrisitingarligar metingar og mannagongdir vórðu nýttar í sambandi við ásetan av treytum í kunngerð í umsóknarbløðum, og hvør gjørði lógaruppskotini, svaraði Ólavur, at hann ikki var partur av lógarsmiðinum. Tað er blivið gjørt av lögfrøðingunum í Fiskimálaráðnum, greiddi hann frá.

Spurdur um, hvør gjørði kunngerð og umsóknarbløð, svaraði Ólavur, at hann gongur út frá, at Torkil hevur verið akkersfólk í 2020. Hann minnst ikki, um tað vóru Torkil og Betsy, sum stóðu fyri tí í 2021, men hann hevur eisini sjálvur verið partur av tí. Metingarskjøluni, sum vóru viðheft í kunngerðini, tey var Ólavur við at gera, tí tey blivu dagførd í sambandi við lógarbroytingina. Hann minnst seg ikki hava havt ein stóran leiklut í kunngerðini sjálvari.

Spurdur, um landsstýrismaðurin var partur av at gera kunngerð og seta treytirnar upp við kunngerð og umsóknarbløðum, svaraði Ólavur, at hann ikki hevur verið beinleiðis við, ikki tað hann veit. Tað kann væl vera, at hann hevur fingið onkra kunning, men hann sat ikki í arbeiðsbólkinum, greiðir Ólavur frá. Kunngerðin er gjörd út frá lóggávuni, og skal hon røkka endamálinum í lóggávuni. Tað vóru tey í bólkinum, sum skuldu seta treytirnar upp út frá endamálinum í lógini.

Spurdur um, hvørt kunngerð og umsóknarbløð skuldu til landsstýrismannin til góðkenningar, svaraði Ólavur, at tað var mannagongdin.

Spurdur um, hvørji embætisfólk ella onnur gjørdu metingar um nýskapan og virðisøking og menning eftir § 49, stk. 1, 1. pkt., metingar av skiparakstri eftir § 49, stk. 1, 2. pkt. og metingar um ískoyti eftir skiparakstri stk. 2 í 2020 og 2021, svaraði Ólavur, at hann var inni í 2020 og 2021. Í 2020 var tað saman við Torkil, og í 2021 var tað saman við Símun og Rannvá.

Spurdur, um onnur embætisfólk og serfrøðingar í Fiskimálaráðnum vórðu tikin við, greiðir Ólavur frá, at í 2020 sparraði Ólavur við Jákup Mørkøre um mannagongdir til, hvussu mann kundi gera lyklar til at býta ímillum umsøkjara. Tað var ikki um ítøkiligari metingar. Jákup vendi tonkunum um, hvussu mann býtir tað javnt, ella um mann býtir tað eftir, hvat tey hava frammanundan. Tað var nakað, teir tosaðu um.

Spurdur um, í hvønn mun landsstýrismaðurin var partur av ítøkiligu málsviðgerðini av innkomnum umsóknum í 2020 og 2021, svaraði Ólavur, at tað var hann ikki. Landsstýrismaðurin fekk handað tilmælið, og hann kom aftur við nøkrum grundgevingum um, hvat hann helt kundi verið øðrvísi. Tað varð eisini mett at vera í lagi frá umsitingini.

Spurdur, um mann broytti tilmælið út frá viðmerkingunum hjá landsstýrismanninum, svaraði Ólavur, at tað var ein broyting við kvotugrundarlagnum hjá skipunum. Ískoytiskvoturnar í 2020. Ólavur greiddi frá, at tey hildu, at mann kanska kundi gera ískoytiskvoturnar eftir, hvønn tørv hvørt skip hevði í mun til, hvat grundarlag tey høvdu frammanundan. Her var aftursvarið frá landsstýrismanninum, at tað helt hann kanska vera skeivt at gera. Hann helt tað kanska verða rættari, at mann helt tað javnt ímillum tey í bólkinum, hvørjum bólki sær. Tað tók umsitingin eisini til eftirtektar, at tað kanska var ein reinari máti at gera tað. Mann veit jú ikki, hvørjar rakstrarútreiðslur eitt skip endiliga hevur. Tað bleiv heldur lutað út eftir, hvørjum bólki skipið var í, heldur enn eftir hvørjum einkultum skipi, greiddi Ólavur frá.

Næsta evni er sjálvt tilmælið til landsstýrismannin og útsetan av útlutan eftir § 49, stk 1. í 2020 til 2021. Í telduposti frá Rógva Reinert til landsstýrismannin, sum er dagfest 15. septembur í 2020, fær landsstýrismaðurin tilmæli viðvíkjandi § 49, stk. 1 í Sjófeingislógini sendandi. So er spurningurin, hvør var orsøkin til, at landsstýrismaðurin valdi ikki at útluta kvotur eftir § 49, stk. 1 í 2020, men heldur útsetur útlutanina til 2021. Her svaraði Ólavur, at tað bert má vera ein meting frá honum. Hann segði, at Sjófeingislógin loyvdi ikki at útluta kvotur til verkætlanir, sum snúðu seg um at fáa nýggj skip inn í flotan, tí tað kundi bert fiskast við skipum, sum høvdu veiðiloyvi. Hetta hevur nokk verið ein feilur, sum tey ikki hava dugað at gjøgnumskoðað, tá tey hava gjørt Sjófeingislógina upprunaliga. Tá ein nýggj lóggáva er komin, har mann ynskir at fáa loyvini knýtt at stálinum, so ynskir mann eisini at fáa nýggj skip inn. Mann vil ikki hava kvotur liggjandi úti á virkjum og annað. Ólavur metir, at tað var tað, sum landsstýrismaðurin hevur sæð ein trupulleika í. Men tað var tað einasta, sum mann fyrisingarliga kundi mæla til, tí at tað segði lógin. Tað vóru verkætlanirnar hjá teimum feløgnum, sum fingur onnur at fiska fyri seg, og tað gongur jú nokkso nógv ímóti tí, sum endamálið við lóggávuni annars er.

Ólavur fær fyrilagt avrit av telduposti, dagfestur 15. oktober 2020, sum Torkil V. Rasmussen hevur sent til Andras Kristiansen, deildarstjóra, og Ólav Dalsgarð, fulltrúa, við avriti til Rógva Reinert, aðalstjóra, harav skilst, at Jacob Vestergaard helst vil sleppa undan at luta út kvotur eftir § 49, stk. 1 í ár.

Spurdur um, hvat liggur í setninginum “vil sleppa undan”, greiddi Ólavur frá, at hann meinir, at tað liggur í tí, at landsstýrismaðurin vil hava nýggj skip inn. Tað er eisini tað, sum skilst í teldupostinum frá Torkil, sigur Ólavur. Hann greiddi víðari frá, at tey høvdu vrakað allar umsóknirnar, sum snúðu seg um skipakeyp í tilmælinum, tí at lóggávan loyvdi tí ikki. Tað er tað, sum kemur í klemmu, og tað er ikki tað, mann hevur ætlað politiskt.

Spurdur um, um tilmælið var ein orsøk til, at mann valdi at útseta útlutanina, svaraði Ólavur, at tað gongur hann út frá. Mann hevur ikki hugsað um tað áðrenn.

Í sambandi við orðaskifti í løgtinginum um lógarbroytingina varð kjakast um vertíðina fyri makrelin. Spurdur um, um hetta hevði nakað at gera við broytingina, svaraði Ólavur, at orðaskiftið hevur verið seint á árinum, og

at tað ikki hevur verið møguligt at fiska makrelin aftan á hesa viðgerðina, og tí má mann flyta tað tvørtur um ár. Tað stutta av tí langa er, at landsstýrismaðurin hevur í lóggávuni skyldu til at útluta tær kvoturnar, sum standa í lóggávuni. Hann skal útluta hana. Tað vil siga, at um hann ikki útlutar kvoturnar, brýtur hann lógina. Tí má hann gera eina lógarbroyting, sum heimilar honum ikki at útluta alt í ár, og so flytir hann tað til næsta ár, greiddi Ólavur frá.

Spurdur um, hví svartkjaftur var við í lógarbroytingini í 2021, svaraði Ólavur, at tað minnst hann ikki. Hann var ikki við frá byrjanini, tá kunngerðin í 2020 varð gjørd. Hann greiðir frá, at tað var ein grund til, at svartkjafturin ikki var við tá, men um tað hava verið nøgdir, sum hava verið knýttar at onkrum øðrum, tað minnst hann ikki. Tað hevur í øllum førum verið ein nøgd, sum er blivin tøk, og so hevur mann vilja fingið hana uppí. Svartkjafturin kom við í ískoytiskvotur, og so kundi mann søkja eftir svartkjafti bæði eftir § 49, stk. 1 og § 49, stk. 2. Ólavur greiddi frá, at onkur annar allarhelst veit fleiri smálutir um, hví svartkjaftur ikki var við í 2020, men so var við í 2021. Tað var eisini okkurt við menningarkvotunum, sum ikki blivu útlutaðar. Tær blivu fluttar yvir í bólkini eisini, sum bleiv umlagdur til eginkvotur.

Kvoturnar í 2020 blivu fluttar til 2021, soleiðis at samlaða kvotan varð størri í 2021, enn tær vóru í 2020. Spurdur um, hvørjar avleiðingar hetta hevur fyri umsøkjaran, svaraði Ólavur, at hetta bert var galdandi fyri tað einkulta árið. Tað bleiv lutað út sum ein eingangskvota ella nøgd, sum varð býtt eftir sama lykli ella lutfalli sum tann kvotan, sum mann annars fær í 2021. Tað eru tvær nøgdir, sum verða ein samlað pulja, men grundarlagið fyri árinum frameftir tekur stóði í teimum tonsunum, sum hoyra til árið 2021. Tað vil siga, at nøgdin, sum teir møguliga fáa, minus tað, sum var í 2020. Tað er kvotugrundarlagið hjá teimum einstøku umsøkjarunum framyvir, greiddi Ólavur frá.

Spurdur um hetta broytir fortreytirnar hjá umsøkjarunum grundleggjandi, at tað nú eru dupult so stórar kvotur árið eftir, svaraði Ólavur, at hann veit ikki, um tað er broyting í grundarlagnum. Tað er meira tað, at umsøkjarar skulu vera meira tilvitaðir um tað, tá teir fara undir eina verkætlan. At teir ikki leggja fíggarætlan eftir, at teir fáa somu nøgdir framyvir.

Ólavur verður spurdur um teldupost frá Andrasi Kristiansen til Rógva Reinert tann 16. oktober 2020. Telduposturin er svar til teldupost frá Torkil V. Rasmussen frá 15. oktober 2020. Í teldupostinum skrivar Andras Kristiansen, 'at grundarlagið verður broytt munandi og tillagað onkrum, sum passar betri øðrum umsøkjarum enn teimum, sum standa í tilmælinum dagfest 14. septembur 2020'. Spurdur um, hvat Andras meinar við í hesum føri, svarar Ólavur, at hann gongur út frá, at tað eru skipakeypini. Tey kunnu ikki realiserast eftir tilmælinum, og tað er tað, sum mann vil hava realiserað við hesi lógarbroytingini.

Spurdur um landsstýrismanninum ikki dámdi, hvør tað var, sum var tilmældur, svarar Ólavur, at tað heldur hann ikki. Landsstýrismaðurin hevur ikki givið útrykk fyri, at tað snýr seg um nakrar persónar. Tað snúði seg um, at mann ynskti at fáa skip inn, tað var tað, sum hann var misnøgdur um.

Man valdi at útluta ískoytiskvoturnar eftir stk. 2. Spurdur um hví, svarar Ólavur, at tær vórðu skjótt avgreiddar, minnst hann rætt. Tað hevði skund, um tað skuldi gerast. Har vóru ikki eins nógvar umsóknir, og tað var øgiliga konkret í lóggávuni, hvør var skikkaður at fáa, og hvør kundi søkja um ískoytiskvotu.

Síðani varð Ólavur spurður um tvey mál viðvíkjandi umsókn um kvotu eftir § 49, stk. 2 í 2020. Talan er um umsóknir frá P/F Thor og P/F Ocean Group Faroes Ltd. Í hesum sambandi varð Ólavur spurður um teldupostin, dagfestur 3. septembur 2020 frá P/F Thor, har P/F Thor kemur við eini ískoytisfrágreiðing til umsóknina, sum greiðir frá, at skipið Hoyvík er flaggað inn undir grønlandskt flagg. Ólavur varð í hesum sambandi spurður um, hvussu tað ber til, at P/F Thor veit, at tað er ein trupulleiki, at Hoyvík er undir grønlandskum flaggi. Ólavur svaraði til hetta, at tað veit hann ikki. Hann minnst bert, at telduposturin kom, aftaná at tilmælið frá umsitingini varð sent til landsstýrismannin. Hann greiddi frá, at tað ikki hevur verið nakað samskifti ímillum umsitingina og P/F Thor.

Spurður um teldupostin frá Andrasí Kristiansen til P/F Thor, dagfestur 7. septembur 2020, harav sæst, at umsóknin hjá P/F Thor ikki kann realitetsviðgerast, um skipið ikki flaggar inn aftur undir froytskt flagg, umframt fundarnotat frá 8. septembur 2020, har Andras verður kallaður inn til ein fund við landsstýrismannin um málið, sigur Ólavur, at hann ikki minnst fundin. Hann sigur, at tað í øllum førum var niðurstøðan, at tey ikki kundu viðgera skip, sum ikki var í flotanum.

Tað kemur eitt endurskoðað tilmæli í sambandi við, at Hoyvík er flaggað innaftur, og spurður, um aðrir umsøkjara, sum eisini søktu eftir stk. 2, fingtu sama móguleika at flagga innaftur, svaraði Ólavur, at hann ikki heldur, at tað er viðkomandi. Hann heldur ikki, at tað var nakar annar, sum hevði søkt, sum stóð í hasi støðuni.

Spurður um telefonnotat, sum Torkil V. Rasmussen sendir til Rógva Reinert og Andras Kristiansen í telduposti 22. septembur 2020, sum er ein telefonsamrøða við advokatin hjá P/F Ocean Group Faroes Ltd., greiddi Ólavur frá, at hann minnst ikki nakað til nakað samskifti við P/F Ocean Group Faroes Ltd., ella at teir høvdu søkt um ískoytskvotu. Hann minnst bert, at tað dró út við Hoyvík. Hoyvík flaggaði inn uttan nakað lyfti um nakað sum helst.

Landsstýrismaðurin fær handað tilmæli viðvíkjandi § 49, stk. 1, 1. og 2. pkt tann 2. august í 2021. Í tilmælinum mælir mann ikki til, at P/F Vestmanna Fiskavirki fær kvotu. Tann 27. august verður eitt innanhýsis upprit gjørt í umsitingini. Tað eru Rannvá Sólheim og Símun Grønadal, sum gera eitt upprit, tí at landsstýrismaðurin ætlar at tilluta P/F Vestmanna Fiskavirki part av kvotu sambært stk. 1, 1. pkt.

Spurður, um Ólavur veit, hví landsstýrismaðurin vildi tilluta P/F Vestmanna Fiskavirki kvotu, svaraði Ólavur nei, at tað visti hann ikki.

Spurður, um umsitingin á nakran hátt varð trýst til at blástempla umsóknina frá P/F Vestmanna Fiskavirki, svarar Ólavur, at tað kann hann ikki minnst. Hann minnst ikki, at hon var ikki-stuðulsverd. Hann greiddi frá, at hann minnst, at trupulleikin serliga var, um tað var nýskapandi ella ikki. Tað var tað, sum var avgerandi. Sum hann minnst, so var tað serliga hatta við svartkjaftinum, tað var ikki grundarlag fyri at geva teimum kvotu til svartkjaft.

Landsstýrismaðurin víkur frá tilmælinum frá umsitingini í 2021, og spurður um, hvør ráðgav landsstýrismanninum bæði lögfrøðiliga ella á annan hátt í sambandi við endaligu avgerðina hjá honum í 2021, svaraði Ólavur, at lögfrøðiliga má tað nokk hava verið Rannvá Sólheim.

Spurdur, um landsstýrismaðurin hevði aðra ráðgeving enn hana, sum var innanhýsis í Fiskimálaráðnum, svaraði Ólavur nei, at tað visti hann einki um.

Í sambandi við utlutan av kvotum eftir § 49, stk. 1, 2. pkt valdi landsstýrismaðurin at leggja dent á eginfígging og royndir. Spurdur um, hvørjar ítøkiligar upplýsingar landsstýrismaðurin hevði um eginfígging og royndir hjá teimum, sum fingtu tillutað kvotu, greiðir Ólavur frá, at ítøkiliga vóru tað tilsøgnirnar frá bankunum og annars tað, sum var í umsóknartilfarinum. Tað var eisini tað, sum umsitingin hevði at fyrivalda seg til. Tað, sum tey lögdu dent á í tilmællinum, tað var, at fiskurin varð fiskaður beinanvegin, og har var ein umsøkjari, sum kundi vísa á, at teir vóru klárir beinanvegin, uttan treytir. Hinir høvdu allir somu treytir. Tað var ein, sum landsstýrismaðurin valdi at vraka, og tað var Mót. Ólavur greiddi frá, at tað sum lá í tí frá teimum, út frá teirra raðfesting, tað var, at verkætlanin kundi fara í gongd beinanvegin. Hinir stóðu so javnir, tað vóru eini 4-5 umsøkjara afturat, sum ikki kundi takast dagar ímillum út frá tí grundarlagi, sum teir lögdu á borðið. Umsitingin metti, at allir vóru skikkaðir. Landsstýrismaðurin velur so at leggja dent á tað við kapitalinum og royndunum.

Spurdur, um tað vóru nakrar aðrar upplýsingar aðrastaðni frá, svaraði Ólavur nei.

Spurdur um, hvat umsitingin legði í, at verkætlanin er klár at fara út í lívið *beinanvegin*, svaraði Ólavur, at tað er innan fyri vertíðina. Tað, at fiskurin ikki skuldi fara fyri skeyti einaferð afturat. Altso, sjálvandi skalt tú hava ein møguleika, tað eitur ítøkiligt skipakeyp. Tað var tað, sum lóggávan æt, greiðir Ólavur frá. Tú skal hava ein keypsáttmála, sum er klárur at innfría innan fyri eina rímiliga freist. Tað var tað, sum gjørði, at tey vórðu noydd at raðfesta tann eina fram um hinar, tí at teir høvdu kreditt. Teir høvdu grundarlag fyri at yvirtaka skipið beinanvegin.

Spurdur um, hvat umsitingin legði í, at tað skuldu vera *nýggir aktørar*, svaraði Ólavur, at hann minnst ikki akkurát treytirnar, men at tað stendur í lóggávuni. Um tú ert ein verandi aktørur, so hevur tú nøkur rættindi frammanundan, greiddi hann frá. Tað skuldi ikki fremjast av einum verandi aktøri, beinleiðis ella óbeinleiðis.

Spurdur, um mann í umsitingini metti, at tað var í samsvar við § 49, stk. 1, 2. pkt., at mann hevði søkt um eitt ítøkiligt skipakeyp, og at kanska fleiri høvdu søkt tað sama, og so tá tað kemur til stykkis, so keypir mann eitt annað, svarar Ólavur ja. Tað hevur mann mett, tí at ein soverðin keypsáttmáli er treytaður. Um skipið ikki er tøkt longur, so hevur mann ikki møguleika at keypa skipið, og so má mann keypa eitt annað skip.

Spurdur, um Ólavur minnst, um tað var avmarkað við egnaðum skipum, tí at fleiri skip gingu aftur hjá fleiri umsøkjara, segði Ólavur, at tað undraðust tey eisini á. Hann veit tó ikki, hvat tað hevur at siga.

Spurdur, um støði bert er tikið í upplýsingunum í umsóknunum, ella um mann hevur valt at hoyra nakran umsøkjara í summum førum, svaraði Ólavur nei, at umsóknirnar hava verið viðgjørðar, sum tær lógu á borðinum. Tað vóru so mikið nógvar umsóknir, at mann ikki metti seg føran fyri at hoyra øll.

Spurdur, um Ólavur hevur havt nakað samskipti við umsøkjara, sum hava spurt, um eginogn og royndir fóru at verða avgerandi, svaraði Ólavur nei.

Spurdur um teldupostsamskipti tann 2. september 2021 frá Andrasi Kristiansen til Rannvá Sólheim, Ólav Dalsgarð og Símun Grønadal viðvíkjandi býti av tonsum til felag á Sandi, svarar Ólavur, at tað allarhelst er partur av einum víðari samskipti. Ólavur greiddi frá, at tað kann vera politiskt, og sum hann dugir at síggja, so er verkætlanin á Sandi heldur ikki farin í gongd enn. Tað var eisini tað, sum umsitingin segði upprunaliga, at verkætlanin ikki var klár.

Spurdur, um Ólavur hevði nakað meir at leggja afturat, svaraði hann nei.

Endurgeving frá avhoyring av Torkil V. Rasmusenn, tann 27. oktober 2022, kl. 09.15 - 10.30

Torkil greiddi frá eftir at vera vegleiddur um sína rættarstöðu, at hann byrjaði í Fiskimálaráðnum 6. august 2018. Hann er í dag deildarstjóri í Uttanríkis- og Mentamálaráðnum, har hann byrjaði 1. mai 2021.

Spurdur um hansara ítøkiligu arbeiðsuppgávu í sambandi við útlutan av kvotum í 2020 greiddi hann frá, at í 2020 kemur nýggj lóg í gildi, og har stendur, minnst hann rætt, í § 14 og 15, hvussu landsstýrismaðurin skal luta hesar kvoturnar út. So kemur henda § 49, sum hevur bæði tað, sum eitur vinnuligar royndir og verkætlanir, og stk. 2, sum var ískoytiskvotur. Hansara ítøkiliga uppgáva var í 2020 at viðgera umsóknir um ískoytiskvotur. Minnst hann rætt, so bleiv tað søkt eftir ískoytiskvotum, altso tað bleiv fyrst lýst ein kunngerð um, at søkjast kundi eftir ískoytiskvotum. So komu umsóknir inn. So viðvíkjanditeimum sakligu og viðkomandi fyrilitunum, sum tey hildu vera í lóggávuni, valdu tey so at raðfesta tey og víga umsóknir ímóti hvørj aðrari og so koma við einum tilmæli til landsstýrismannin um, hvør skuldi fáa ískoytiskvotu.

Spurdur, um hann var við til at viðgera umsóknir eftir bæði § 49, stk. 1 og 2, svaraði hann ja, men at kvoturnar eftir § 49, stk. 1 vórðu fluttar til 2021. Tað bleiv eitt tilmæli gjørt viðvíkjandi kvotum eftir § 49, stk. 1, sum hann var við at gera.

Spurdur um, hvørjar fyrisitingarligar metingar og manngongdir vórðu nýttar í sambandi við ásetan av treytum í kunngerð í umsóknarbløðum, og hvør gjørði lógaruppskotini, greiddi Torkil frá, at Fiskimálaráðið arbeiðir ofta uppá tann mátan, at tá ið lógarbroytingar og lóggávumál eru, so er tað Fiskivinnustovan undir Andrasi Kristiansen sum deildarstjóra, sum saman arbeiðir um lógaruppskotini. Men fólkini hava hvør sítt øki, so um tað er okkurt viðvíkjandi til dømis vinnuligum royndum og verkætlanum og § 49, so var Torkil rættiliga nógv uppi í tí partinum. Hevur tað verið fiskiskapur í onkrum parti av tí, sum er uttan fyri Føroyar, alt eftir hvat tað er, sum talan er um um tað er NEAFC, ella um tað er innan fyri føroyskan sjógv, so eru tey við, sum líkasum hava við tað at gera. So um tað er viðvíkjandi vinnuligum royndum og verkætlanum og tí lógarbroytingini, sum hevur verið, so hevur hann verið við í tí arbeiðinum.

Spurdur, um hann hevði verið við til at gera uppskot til kunngerð og umsóknarbløð, svaraði hann ja.

Spurdur um, hvussu Fiskivinnustovan er skipað, greiddi hann frá, at løgfrøðingarnir arbeiða á Fiskivinnustovuni, meðan aðalstjórin og stjórnarskrivarin arbeiða á Stjórnardeildini.

Spurdur um, hvussu treytirnar í kunngerðini og umsóknarbløðunum vórðu ásettar, greiddi hann frá, at hann minnst ikki ordiliga, hvat stóð í har, men tað var ásett, at mann hugdi eftir lógini, endamálinum og viðmerkingunum. Mann hugdi eftir alment sakligum kriterium um, hvussu mann kundi gagnnýta og skipa tað soleiðis, at skip, sum yvirhøvur eiga at vera hóskandi til at fiska sovorðnan fisk, vórðu tey, sum kundu sleppa uppí part. Tú skalt kunna gagnnýta tað tilfeingið, tú hevur, so at tað ikki fer fyri skeytið. So tað vóru sovorðin virðisspillisatlit eisini, meinti hann. Men sum sagt, tað er lóg og viðmerkingar, og mann royndi at halda seg innan fyri ta kunngerðina.

Spurdur um, hvør var við at seta treytirnar í kunngerðini, svaraði Torkil, at tað var fyrisingin, Fiskivinnustovan og tey, sum varða av. Hann meinti eisini, at Jákup Mørkøre var líkasum við frá síðulinjuni. Tí at hann hevði arbeitt nokkso nógv við tí, sum faktiskt æt vinnuligar royndir og verkætlanir áðrenn 2020 lógina, og sum í dag eitur vinnuligar fiskiroyndir, sum fevnir um at royna nýggjar reiðskap og royna ymiskar nýggjar leiðir, øðrvísi fiskasløg og annað. Tað ger hann saman við hesum her. Tað verður í dag nevnt § 50 royndirnar. So Jákup Mørkøre hevur verið nokkso nógv við at umrøða, hvat er tað vanliga, mann hyggur at, tá man viðger sovorðnar umsóknir og fiskiroyndir. Tað eru jú øgiliga “skønsmessigar” avgerðir, mann skal taka. So hann hevur eisini verið við og Andras Kristiansen, deildarstjóri, og hann sjálvur og Ólavur. Hann minnst ikki, um Rógvi Reinert hevur verið við. Jú, fyri ein part. Tað er so gjørt eitt uppskot til kunngerð, sum so fer til landsstýrismannin, og so fer tað á landsstýrisfund, áðrenn tað verður lýst.

Spurdur, um landsstýrismaðurin var við í viðgerðini, áðrenn hann fekk uppskot til kunngerð, svarar Torkil, at tað minnst hann ikki. Hann minnst so ikki, at landsstýrismaðurin hevði nakran virknan leiklut í kunngerðarsmiðnum.

Spurdur um, hvørji starvsfólk vóru við í viðgerðini av umsóknunum og gerð av tilmæli til landsstýrismannin, greiddi Torkil frá, at tað vóru hann og Ólavur, sum fyrst og fremst gjøgnumgingu umsóknirnar. Og tað var undir ábyrgd og leiðslu av deildarstjóranum, Andrasi Kristiansen. Rógvi helt seg eitt sindur burtur frá tí, og so fingtu teir eitt sindur av hjálp frá Jákup Mørkøre aftur, sum hevur meira tað sakkøna innlitið í hesar verkætlanirnar, tað fakliga. Og teir líkasum tryggjaðu sær fyri tað fyrsta, at umsóknirnar luku tey formellu grundleggjandi krøvini. Talan er um avmarkað tilfeingi, og tí skuldi eftirfylgjandi metast um, hvat dentur skuldi leggjast á. Tað var so serliga viðvíkjandi stk. 1 royndirnar. Tað, at mann hyggur eftir, hvat tað er fyri verkætlan, sum letur seg føra út í lívið við hesum avmarkaðu nøgdunum, sum eru. So har meinti hann, at tey raðfestu nokkso nógv verkætlanir, sum kundu lata seg gera við tí avmarkaða tilfeinginum, sum var, altso vóru realistiskar uppá onkran máta. Og eisini, tá tað handlar um nýskap og nýmenning, so tí hugdi mann eisini nokkso nógv eftir - hvat var nýskapandi og nýmennandi. Til dømis, at onkur ætlaði at keypa nýtt skip, hvat veiðiloyvi var tað tá, áðrenn lógin bleiv broytt til ítøkiligt fyri skip. So longu har. “Tú hevur ikki nakað veiðiloyvi, og av tí sama hevur tú eingi rættindi, tað ber ikki til.” Men so er tað onkur, sum ætlar sær at gera eitt stórt virki ella eitt ella annað. So er tað, “hetta krevur so ræðuliga nógv meira nøgdir. Tú fært ikki spjatt ríkidømir runt um kring, hetta er einki serliga nýskapandi at seta virki á stovn, sjálvt um tað er týðandi at gera”. So var tað líkasum sovorðnar verkætlanir, sum vóru kanska av minni slag, sum, um hann minnst rætt, varð mælt til at geva kvotur til í tí tilmælinum og § 49, stk. 2, ískoytiskvoturnar. Tað var líkasum til verandi skiparakstur. Tað var uppisjóvarfiskur, makrelur og norðhavssild í 2020. So var tað, “hvát er tað fyri skip sum eru í skipanini, sum líkasum”. Har var tað ikki uppá sama máta, mann hugdi at nýmenning, nýskap, onkursvegna ‘umfordeilingshensyn’, og hvat letur seg gera. Tað er eitt sindur meira avmarkað, hvat tað var fyri skip kundu fáa til verandi skiparakstur. Og

har kom mann so við stöði í teimum umsóknum, sum vóru, og kunngerðini, til tað, at hetta vóru tey skipini, sum tey mæltu til at fáa ískoytiskvotu, 49, stk 2.” Og tað tók mann so undir við. Hann meinti, har var eitt ella annað við einum av bátunum, Hoyvík.

Spurdur, um landsstýrismaðurin var partur av ítøkiligum málsviðgerðini, svarar Torkil, at landsstýrismaðurin kom inn í myndina, tá tilmælið var skrivað. Landsstýrismaðurin var ikki partur av málsviðgerðini.

Spurdur um, hvør orsøkin var til, at landsstýrismaðurin valdi ikki at luta út kvotur eftir § 49, stk. 1 í 2020, men útseta útlutanina til 2021, greiddi Torkil frá, at hann kundi greiða frá, hvat er hent í málinum, men hvørjar tankar, ið landsstýrismaðurin hevur havt, og hvørjar orsøkirnar vóru, tað visti hann ikki.

Torkil fær fyrilagt avrit av telduposti, dagfestur 15. oktober 2020, sum hann hevur sent til Andras Kristiansen, deildarstjóra, og Ólav Dalsgarð, fulltrúa, við avriti til Rógva Reinert, aðalstjóra, har av sæst, at Jacob Vestergaard helst vil sleppa undan at luta út kvotur eftir § 49, stk. 1 í ár.

Spurdur um, hvat liggur í setninginum “vil sleppa undan”, greiddi Torkil frá, at hann kann gita. Søkt var eftir umsóknum, og tilmæli verður latið. Tað fer upp til landsstýrismannin, og so er mann ikki serliga heitur fyri at koma til tað tilmælið. Tað, sum hann gitir, at hetta er, er tað, at mann gjarna vil hava nýggj skip í flotan, og so ætlar mann, gitir hann, at broyta lógina soleiðis, at tú kanst sleppa at keypa nýggj skip uttan krav um veiðiloyvi. Tað er tað, sum lógarbroytingin seinni blívur til. Tað verður so aftaná, at hann er farin úr starvi, tikin avgerð um ítøkilig skipakeyp, har hesar kvoturnar eisini verða - verða tær ikki fluttar eisini til næsta ár ella lagdar afturat í 2021? Tað, gitir hann, hevur verið tann politiska ætlanin. Ja, tað er politiska skipanin, sum arbeiðir so og løgtingið. Tað gitir hann. Tí hann dugir ikki at síggja nakra aðra orsøk til ikki at taka undir við einum sovorðnum tilmæli. Men tað, sum stendur her svart uppá hvítt, er, at tað er eitt sindur løgið, at mann lýsir eftir kvotum, ger eitt tilmæli og kemur ikki til eina niðurstøðu. Broytir fyrirtreytirnar fyri at søkja, størri nøgdir, aðrir møguleikar, og so kemur mann so til eina avgerð einaferð seinni við stöði í seinastu lógarbroytingini.

Spurdur um, hví svartkjaftur eisini verður nevndur í teldupostinum, greiddi Torkil frá, at tað er tí, at svartkjafturin bleiv jú ikki lutaður út sum nýggjar royndir og verkætlanir í 2020, so verður hann við kunngerð fluttur yvir um ár til næsta ár, har sum tær nøgdirnar koma afturat. Tað vil siga, at teir, sum hava søkt eftir bæði norðhavssild og makreli, fáa høvi til at víðka um umsóknina til eisini at fevna um svartkjaft.

Spurdur, um svartkjafturin skuldi brúkast til at geva eitt betri grundarlag fyri at keypa skip, greiddi Torkil frá, at, ja, svartkjafturin verður øgiliga ofta nýttur, fyri ikki at siga altíð, til ídnað og er eitt kapitalinnskot kann man siga. Nógv av tí verður latið serliga til Havsbrún í Fuglafirði og verður gjørt um til fiskamjøl, alifóður og minkafóður og annað. Tað er ikki so lætt at virðisøkja svartkjaft til matnað, líka sum tú kanst við sild og makrel. Tað vóru nokkso stórar nøgdir av svartkjafti, og tað var farið nokkso seint út á árið í 2020, meinti hann, so mann hugsaði, at um mann skuldi til at luta hetta út til nýggjar aktørar og sovorðið Og tað fór eftir øllum at døma ikki at kunna gagnnýtast av kvotunum her, so mann valdi heldur at flyta tað yvirum til næsta ár. Tí at ofta skalt tú hava eina lítla verkætlan, um tú sigur, at “eg ætli mær at nýskapa og nýmenna”. “Eg ætli mær at lata svartkjaft til Havsbrún,” tað er ikki so nýmennandi og nýskapandi.

Spurdur um, hvørt tað var liðið ov langt út á árið, sum var orsøkin til, at kvoturnar eftir § 49, stk. 1 vórðu fluttar til 2021, svaraði Torkil, at tað absolutt kann vera ein orsøk. Altso vertíðirnar kunna fara, og so stendur mann har og skal luta kvotur út til onkran, og har er eingin fiskur at fáa, ella er ikki burðardygt at fiska tað. So sigur mann: Jamen, so er tað betri fyri bæði aktørarnar og fyri gagnnýtluna av tilfeinginum, og viðvíkjandi - ja hann visti ikki, um mann kann siga: samráðingarstøðuna, tað kann diskuteraast, ja, at mann flytir tað yvirum til næsta ár, men tað tekur, sum tað er skjalprógvað her, nakað av tíð frá tí, at tilmælið er latið. Ískoytiskvoturnar eftir § 49, stk. 2 verða lutaðar út. Ja, og tað er eisini tí, at tað er lættari at fara út og fiska ískoytiskvoturnar fyri teir 5-6, sum fingið tað, og teir høvdu skipini klár og alt. Tað var bara at fara avstað. So hann visti ikki, hvussu nógv mann kann tilleggja vertíðini sæð í tí betraktningi. So tað hevur helst verið ein politisk ósemja um tað tilmælið, mann hevur fingið, sum hevur verið høvuðsorsøkin til, at mann ikki hevur tikið undir við tilmælinum. Bara sagt: "Jamen, farið tit út og fiskið tað, ískoytiskvoturnar eru farnar." Altso, tað gitir hann bara. Tað má tað bara vera. Annars gevur tað ikki meining at snakka um vertíðina, um tað er samstundis.

Torkil greiddi víðari frá, at har vóru jú røddir frammi í almenna rúminum eisini í sambandi við - tað er ikki langt frá, at tað eisini stendur nevnt í samgonguskjalinum - at mann gjarna vil hava nýggjar aktørar inn í vinnuna. Og ikki bara sovorðnar, sum koma inn í nøkur ár, og so eru teir úti aftur. Men mann vil hava nýggj skip, og soleiðis sum skipanin bleiv skrúvað saman, so metti hann bara, at tað er gingið upp fyri politisku skipanini, at mann fær ikki nøkur nýggj skip inn uttan treyt um veiðiloyvi, og so fært tú eitt tilmæli, har, sum hann minnst, ongin umsókn um keyp av skipið varð tilmæld. Hann helt ikki, at nakað skip stóð í har, har mann mælti til skipakeyp í tí fyrra tilmælinum undir § 49, stk. 1. So metti hann bara, at mann vildi broyta lógina soleiðis, at teir kundu fáa skipakeyp. Tað broytir so sjálvandi fortreytirnar fyri at søkja og alt tað. Tað var øgiliga skjótt frá tí, at samgongan kom til, til lógaruppskotið bleiv samtykt. Og mintist hann rætt, so var eisini eitt skriv frá umsitingini latið um, at mann líkasum mótmælti eitt sindur.

Spurdur, um eitt mótmæli kom frá umsitingini í Fiskimálaráðnum, svarar Torkil: Ja, tí at nógv av hasum hevði kanska avleiðingar, sum mann kanska ikki kundi gjøgnumskoða uppá so stutta tíð. Hann skal ikki siga kollveltir, men tú broytir grundleggjandi eina skipan til eina nýggja skipan, har rættindini ikki eru knýtt at stálinum, sum tað eitur í tí skipanini, sum var áðrenn, til nú aftur at skula knýttast at stálinum. Hvussu ger mann so fyri at tryggja, at tey, sum til dømis hava keypt rættindi á uppboðssølu uttan skip fáa sama móguleika til eisini at kunna avhenda hesa kvotuna aftur? Og so fær mann eitt skotbrá har í skiftistíð. Hann mintist ikki, nær endaliga freistin var. Tað stendur helst í einum av hasum fyrstu paragraffunum, § 14, 15, nær rættindini skulu vera lögð at stálinum í seinasta lagi. So hann veit ikki, um hetta kanska hevur verið eitt úrslit av, at mann ikki hevur verið tilvitaður politiskt um, hvat tann nýggja skipanin í roynd og veru hevði við sær fyri teir nýggju aktørarnar, sum komu inn, og sum ætlaðu sær við skipum.

Har skeyt mann so upp, at mann kundi lata tað í 5 ár, og í tí tíðarrúminum kundi mann so javnsetast við aðrar við veiðiloyvi viðvíkjandi flyting og avhending og tað. Tað var ið hvussu er eitt ynski í politisku skipanini, at tað skuldi vera, og tí fór mann so inn og broytti lógina. Tað er eisini tað, sum mann hevur viljað alla tíðina. Tí metir hann, at tað tilmælið, sum teir eru komin við, ikki ordiliga er tað, sum teir høvdu ætlað sær, Tí lógin bleiv jú broytt í skundi, og hetta var øgiliga ringt at hava við at gera, eisini skiftisreglur og alt móguligt, ikki minst stillingar og alt. Hann minnst, at tey sótu langt út á kvøldið eisini, tá lógin bleiv gjørd, millum jól og nýggjár og alt, og kunngerðin skuldi so eisini lýsast. Vørn skuldi umsita tað og hava eftirlit við tí, og tað var ein øgiliga kaotisk tíð soleiðis lóggávuliga.

Síðani varð Torkil spurður um tvey mál viðvíkjandi umsókn um kvotu eftir § 49, stk. 2 í 2020. Talan er um umsóknir frá P/F Thor og P/F Ocean Group Faroes Ltd. Í hesum sambandi varð Torkil spurður um teldupostin, dagfestur 3. september 2020 frá P/F Thor, har P/F Thor kemur við eini ískoytisfrágreiðing til umsóknina, sum greiðir frá, at skipið Hoyvík er flaggað inn undir grønlandskt flagg. Torkil varð í hesum sambandi spurður um, hvussu tað ber til, at P/F Thor veit, at tað er ein trupulleiki, at Hoyvík er undir grønlandskum flaggi. Til tað svarar Torkil, at tað veit hann ikki. Hann hevur ikki havt nakað samskipti við P/F Thor hesum viðvíkjandi.

Spurður um teldupostin frá Andrasi Kristiansen til P/F Thor, dagfestur 7. september 2020, har av framgongur, at umsóknin hjá P/F Thor ikki kann realitetsviðgerast, um skipið ikki flaggar inn aftur undir føroyskt flagg, umframt fundarnotat frá 8. september 2020, har Andras verður kallaður inn til fund við landsstýrismannin um málið, greiddi Torkil frá, at tað er eitt grundleggjandi krav, at skipið er undir føroyskum flaggi, tá umsóknirnar verða viðgjørðar.

Spurður, vísandi til fundarnotatið frá 8. september 2020, um tað longu tá varð tikin avgerð um at veita Hoyvík eina tilsøgn, greiddi Torkil, at tá mann sigur - um avgerð er tikin, avgerð ikki tikin - munurin er tann, at hendan avgerðin, ella hvat man kallar tað - hetta er ein fundur, og tað vísir ein vilja, og tað er tí, at Hoyvík, sum skip hjá Thor hevur alla tíðina verið virkandi í Føroyum, hevur alla tíðina virkað undir føroyskum flaggi, men orsakað av nøkrum serligum grønlandskum treytum, so er tað akkurát nú undir grønlandskum flaggi, tá teir søkja, og lýkur tí ikki grundleggjandi krav um at vera skrásett í føroysku skipaskránni, soleiðis sum lógin stillar sum grundleggjandi treyt.

Tað er eingin loyna í føroysku fiskivinnuni ella í umsitingini av fiski, hvørji uppsjóvarskip eru í veikara endanum. So stórt er Føroyar jú heldur ikki. Tað hevur ivaleyst verið grundin til, at man gjarna sær, at Hoyvík fær eina ískoytiskvotu, og so spyr mann, um møguleiki er fyri at treyta. So veit hann, at hann fer at verða spurður um, hvat munurin so er ímillum Nýborg og Ocean Group Faroes og støðuna hjá Hoyvík. Tað er, at Hoyvík hevur alla tíðina virkað í Føroyum, meðan Nýborg hevur als yvirhøvur ikki verið virkin í føroyskari fiskivinnu og hevur heldur ikki verið tað fyrr og bleiv seldur kanska longu einaferð fyrst í 2019 til okkurt danskt reiðarí og er uppá ongan máta sambæriligur við Hoyvík, sum noyðist at gagnnýta sínar kvotur, men har tað er treyt um at fara undir grønlandskt flagg, um tú skal gera tað í Grønlandi, og so tíverri fyri teir, eru teir akkurát har um hetta umsóknarmundið. So tað er tann stóri munurin millum Nýborg og Hoyvík, tá Hoyvík so fær. Men tú kanst gott siga, at avgerðin er longu tikin her, men vit krevja framvegis, at hann kemur undir føroyskt flagg, áðrenn vit vilja yvirhøvur fráboða avgerðirnar.

Torkil varð spurður um gongdina í málinum, har Andras Kristiansen tann 9. september 2020 kl. 14.06 sendir landsstýrismanninum ein teldupost við frágreiðing um, at umsitingin ikki metir, at umsóknin frá P/F Thor kann realitetsviðgerast, um Hoyvík er undir grønlandskum flaggi, og har P/F Thor sama dag kl. 16.40 sendir inn teldupost til Fiskimálaráðið og boðar frá, at P/F Thor er farið í gongd at flagga Hoyvík aftur undir føroyskt flagg. P/F Thor biður umsitingina bíða við at taka avgerð, til skipið er flaggað inn aftur. Torkil svarar, at tað kann vera tilvildarligt, at gongdin er soleiðis, og at hann onki samskipti hevur havt við P/F Thor um hetta.

Spurður, um umsitingin bíðaði at taka avgerð, til Hoyvík var flaggað inn aftur undir føroyskt flagg, greiddi Torkil frá, at eitt endurskoðað tilmæli varð gjørt, har P/F Thor nú knappliga lýkur nøkur grundleggjandi krøv

eftirfylgjandi. Hoyvík verður tikið við í viðgerðina aftur, tá umsitingin fær at vita, at Hoyvík er komið aftur undir føroyskt flagg. Í endurskoðaða tilmælinum verður mælt til at luta kvotu til Hoyvík.

Spurdur um telefonnotat, sum Torkil sendi til Rógva Reinert og Andras Kristiansen í telduposti 22. september 2020, sum er ein telefonsamrøða við advokatin hjá P/F Ocean Group Faroes Ltd., greiddi Torkil frá, at Ocean Group Faroes átti einki skip, og skipið, sum teir høvdu átt, var selt einaferð í 2019. Umstøðurnar hjá Hoyvík vóru, - hann visti ikki, um mann kann kalla tað proforma ella hvat - men tað varð flaggað undir grønlenskt flagg fyri at kunna gagnnýta grønlensku kvotuna. Thor hevur tó átt Hoyvík í nógv ár.

Spurdur, um hann metti málini hjá P/F Thor og P/F Ocean Group Faroes vóru sambærilig, svaraði Torkil, at tað metti hann ikki. Munurin var, at Hoyvík var flaggað inn aftur. Tað var Nýborg ikki. Mann kann hugsað sær, at um P/F Thor fekk játtað kvotu, meðan Hoyvík var undir grønlenskum flaggi, so høvdu onnur feløg eisini komið og sagt, at tey sum felag, uttan at eiga skip, eisini skuldu hava ískoytiskvotu. Tað hevði verið ein glíðibreyt. Tað er tínum skiparakstri, tú skalt stuðla. Tað er øgiliga nógv einfaldari í mínari verð at siga tað, at Thor er eigari av fiskifari enn Ocean Group Faroes, sum ikki átti nakað fiskifarog ikki hevði átt tað í langa tíð áðrenn heldur.

Spurdur um, hvørja avreiðing Nýborg hevur havt, svarar Torkil, at Nýborg hevur havt eina lítla avreiðing í 2019. So bleiv hann seldur, og har hevur einki virksema verið, og tað er tað, sum advokaturin hjá P/F Ocean Group Faroes er ósamdur við Torkil í, at tað var óneyðugt at vera eigari av fiskifari. Og Torkil greiddi frá, at mann skal vera eigari av fiskifari fyri at fáa ískoytiskvotu, men tað er óneyðugt at hava veiðiloyvi. Um tú hevði kravt veiðiloyvi, so hevði til dømis Katrin Jóhanna ikki kunnað fingið ískoytiskvotu.

Spurdur um teldupost frá Andras Kristiansen til Rógva Reinert, 22. september 2020, har Andras vísir til samskipti við Ocean Group Faroes, og at teir eisini eiga at fáa sama svar, sum Fiskimálaráðið hevur givið P/F Thor, greiddi Torkil frá, at hann setti seg í samband við Vørn, sum so upplýsir, at teir bara hava havt eina avreiðing 4. januar 2019, og av tí sama helt hann, at tað var rættiliga ivasamt, hvørt tað var sakligt at geva kvotustyrk til ein umsøkjara, ið ikki hevur havt nakran skiparakstur í eitt ár. At veita kvotustyrk til verandi skip er sambært viðmerkingunum til lógina endamálið við ískoytiskvotunum.

Spurdur, um hann er samdur við Andras Kristiansen í, at Nýborg hevur avreitt í 2019 og 2020, greiddi Torkil frá, at hann visti ikki, um Andras hevði tosað við Vørn um tað. Tí Torkil helt: "okey, lat meg so fáa tað svart uppá hvítt." Og so ringdi hann til Alis niðri á Vørn og spurdi, hvat tað var fyri avreiðingar, Nýborg hevði havt. Og tá ið skipið bleiv selt 26. septembur í 2019, hevði Nýborg fram til tá bert eina avreiðing havt í 2019, og tað var tann 4. januar. Hoyvík varð ikki selt. Hoyvík hevur verið virkandi bæði áðrenn og aftaná hjá Thor. Og tá er kravið um verandi skiparakstur munandi tryggari enn hjá einum felagi sum Nýborg eisini viðvíkjandi treytunum. Tað er stórir munur á, a verandi skiparakstri. Tað er eingin verandi skiparakstur.

Spurdur um ásetingina í kunngerðini, ið er galdandi fyri umsóknir eftir § 49, stk. 2 um, at umsøkjari skal hava avreitt makrel ella norðhavssild í 2019 ella 2020, svarar Torkil, at mann skal ið hvussu er vera eigari av fiskifari, mann søkir stuðul til. Tað er ein grundleggjandi treyt eftir grein 49, stk. 2 at vera eigari av fiskifari. So er sjálvandi hatta við verandi skiparakstri viðvíkjandi Thor, sum eigur Hoyvík. Flaggaði líka til Grønland fyri at kunna fiska kvotuna har, verið aftur eigari aftaná tað. Meðan Ocean Group hevur eina avreiðing, einki hendir, har er eingin skiparakstur yvirhøvdur. Selur. Einki hendir. Altso tey málini eru faktueli ymisk. Bæði viðvíkjandi

at vera eigari og verandi skiparakstri. Og tí er tað meira proportionalt viðvíkjandi eisini at koma víðari og fáa hasar kvoturnar út og fáa gagnnýtt hatta tilfeingið. Mann kann ikki ganga og bíða alla tíðina. Hvørjir aðrir hava kanska eitt skip, sum ikki hefur havt nakran skiparakstur í longri tíð?

Spurdur, um umsóknin frá P/F Ocean Group Faroes Ltd. varð realitetsviðgjørð ella ikki, greiddi Torkil frá, at her byrjar mann í øllum førum at fortelja, at mann hefur lýst, og hvat kunngerðin sigur, og hvat endamálið er. Ja, um mann kann kalla tað realitetsviðgerð, tað er tað væl. Tú sigur 26. september og hefur einki avreitt síðani 4. januar. Vit meta ikki, at teir lúka eitt grundleggjandi krav, men av tí at tað er blivin ein sovorðin ósemja, og tað, mann kallar realitetsviðgerð uppá tann mátan, at mann fer inn til Vørn, og mann spyr, hvørjar avreiðingar Nýborg hefur, og mann brúkar tað sum grundarlag. So hetta er kanska ein realitetsviðgerð, tí at tað er ein ósemja ímillum Fiskimálaráðið og teir um nakað, sum knýtir seg til viðgerðina í realitetinum, um teir eru eigarar av fiskifari og hava verandi skiparakstur. Altso mann fer inn viðvíkjandi treytunum.

Spurdur, um tað hevði broytt niðurstøðuna hjá Fiskimálaráðnum, um Nýborg varð flaggað innaftur, greiddi Torkil frá, at tað er stórir munur á. Grein 49, stk. 2 handlar ikki um at keypa nýtt skip. Tað hevði tað á ein ella annan hátt verið hjá einum sovorðnum felag hjá Ocean Group Faroes, sum ikki eigur skipið og ikki hefur átt tað í langa tíð, áðrenn umsóknin skal viðgerast. Tí tað er stuðul til verandi skiparakstur. Tað er soleiðis, tað er blivið praktiserað. Tað er tað, sum stendur í viðmerkingunum. Tað er tað, sum hefur verið politiski viljin við hesari lógarbroyingini. So kundu onnur komið og sagt: “Ja, nú hava vit eisini flaggað eitt annað føroyskt skip inn. Altso vit hava ikki havt nakran verandi skiparakstur, men vit vilja gjarna hava ískoytskvotu til verandi skiparakstur.” Tey hava ongan verandi skiparakstur at vísa á. Hava ikki havt tað í longri tíð. Og havt eina pinkalítla avreiðing har, og so hava teir ið hvussu er víst ein munandi størri vilja við at avhenda hetta skipið, enn hvat Hoyvík hefur gjørt fyri at kunna fiska sína kvotu uppi í Grønlandi eitt stutt tíðarskifti sum átrokandi neyðugt fyri at kunna gagnnýta kvotuna.

Spurdur, um hann hevði annað at leggja aftrat, greiddi Torkil frá, at hann ikki hevði annað enn, at tað kann vera nokkso ringt at minnast frá tí, at lógin bleiv samtykt, til kunngerðir verða gjørdar, umsóknir koma inn, og lógir verða broyttar. Hann mintist bara, at lóg og kunngerðir vórðu broyttar, soleiðis at kvotur vórðu fluttar yvir um ár.

Torkil kom eisini inn á skiftireglurnar í §§ 8-10, og nær kvoturnar í seinasta lagi skuldu verða lagdar á eitt fiskifar. Torkil nevndi í hesum sambandi, at tað eru øll mógulig sløg av rættindum. Tú hefur tey sokallaðu søguligu rættindini, uppboðssølurættindi og menningarkvotur. Tá skiftistíðarskeiðið er farið, tá er tað, veiðuloyvisskipanin verður innfasað. Tá er tað, komið verður inn á § 49, stk. 1 í sambandi við skipakeyp. Tú kanst ikki keypa skip bara soleiðis, og so fært tú veiðuloyvi. Tú eigur ikki nøkur rættindi, sum tú áðrenn hefur kunnað lagt á tað skipið

Torkil greiddi frá, at tað var eitt slag av mótmæli ímóti at skula arbeiða á henda hátt. Hann mintist, at tað var sera ringur stemningur. Tað var á niðastu hædd, og mann vildi gjarna hava boð um at arbeiða uppá henda mátan, tí hetta fór at hava stórar avleiðingar, óforútsigilgar avleiðingar. Tað er eitt risastórt arbeiði, sum bráðliga skal gerast, og tá er vandi fyri, at ótilvitaðir feilir henda. Fyrst og fremst skuldu uppboðssølurnar takast av. Síðani skuldi hædd takast fyri teimum, sum høvdu keypt trý ára rættindi. Tað var galdandi fyri teir verandi aktørarnar. Um tú skalt vera nýggjur og koma inn, so skalt tú vera eigari av fiskifari við veiðiloyvi, og tú mást

uppá onkran máta keypa tær eitt skip við veiðiloyvi. Summi lögdu veiðiloyvisrættindini á beinanvegin ella vístu Vørn á skip, og so bleiv tað praktiserað sum eitt veiðiloyvi. Tað var líkasum fyri at taka hædd fyri, at tað kundi vera onkur, sum hevði keypt rættindi ella eitt ella annað, sum ikki átti skip. So skuldi mann kunna hava eina tíð at leggja tey rættindini á skip. Hann mintist ikki, tað kann gott vera, at tað var serliga 8 ára rættindi, tí har var eitt ella annað eisini. Tað kundu í prinsippinum verið onkrir, sum ikki áttu skip, og so skuldu teir leggja tað á innan fyri 3 ár, ella hvat tað var. Serliga tá mann ikki hevði keypt eitt ella annað, og so kemur knappliga ein treyt inn, at tú skalt eiga skip, fyri at tú skalt gagnnýta hetta, sum tú hevur keypt.

Spurdur, um tað vóru mótmælir frá vinnuni, greiddi Torkil frá, at hann ikki minnst. Uttan iva. Hann visti ikki. Tað var ein stór óvissa um alt møguligt, eisini um treytir fyri at kunna avhenda. Tú skalt hava brúksskyldu, men skipanin byggir onkursvegna uppá, at tú skalt vera eigari av fiskifari við veiðiloyvi, og nú hevur tú fiskað fyri onkran annan, sum ikki eigur. Tú hevur ta vanligu brúksskylduna fyri, at veiðirættindini ikki falla aftur. So hevur tú brúksskylduna sum fyritreyt fyri yvirhøvur at kunna sleppa at avhenda. So skalt tú í minsta lagi hava fiskað fyri so og so nógv prosent av kvotuni hjá tær. Tað bleiv minkað eisini úr 60 niður í 30 í hasi nýggju lógini. So alt endamálið var at gera alt til eina veiðiloyviskipan, har tað er ein sera avmarkaður skari, sum kann virka í froyorskari fiskivinnu. Tú mást keypa teg inn í vinnuna, ja. Men tá tað er sagt, so stendur ongastaðni krav um, hvat tað er fyri skip, tú skalt leggja tíni rættindi á. So faktiskt kundi tú gott, uttan bólkur 5, har er ikki veiðiloyviskipanin galdandi, har er tað bara fiskiloyvi. So kundi tú gott lagt tínar uppsjóvarkvotur á eina dangu í bólki 4. Tað stendur faktiskt ikki sum krav, at tú skalt kunna gagnnýta tað. So kann dangan blíva seld fyri nógv meir. Tað kann mann so rokna seg fram til, men tað hevur ikki verið ein politisk tilvitað ætlan. Men tað er so bara ein veruleiki. So fært tú eina gullbillett við hesari danguni.

Endurgeving frá avhoyring av Símun Grønadal, tann 27. oktober 2022, kl. 10.30 - 11.45

Símun greiddi frá eftir at vera vegleiddur um sína rættarstöðu, at hann byrjaði í starvi í Fiskimálaráðnum tann 1. mars 2021, og har starvast hann enn.

Spurdur um hansara ítøkiligu arbeiðsuppgávu í sambandi við útlutan av kvotum í 2020 og 2021, greiddi hann frá, at hann ikki hevur verið við í 2020, tí hann ikki var í starvi í Fiskimálaráðnum tá. Símun greiddi síðani frá, at hansara ítøkiliga arbeiðsuppgáva í sambandi við útlutanina av kvotum til vinnuligar royndir og verkætlanir í 2021 var at lesa, skipa og saman við øðrum gera tilmæli til landsstýrismannin um, hvør skuldi fáa kvotur til vinnuligar royndir og verkætlanir eftir § 49, stk. 1, pkt. 1 og 2 og til ískoytiskvotur eftir § 49, stk. 2.

Spurdur um, hvørjar fyrisitingarligar metingar og manngongdir vórðu nýttar í sambandi við ásetan av treytum í kunngerð í umsóknarbløðum, og hvør gjørði lógaruppskotið í 2021, svaraði Símun, at hann ikki var við til at gera lógaruppskotið. Tað, sum hann var við til, tað var at viðgera umsóknirnar í sambandi við lógina og kunngerðina, og tey oyðubløðini, sum vórðu gjørd við støði í lóg og kunngerð. Símun er fiskivinnufrøðingur, og tí var hansara uppgáva í størri mun tey viðurskifti, sum hava við virksemi á sjónum og uppi á landi á virkjum at gera. Tað varð ein bólkur settur, og har vóru ymisk fólk við ymiskum bakgrundum og útbúgvingum í. Tí lögfrøðiliga partinum tók lögfrøðingurin í bólkinum sær av.

Spurdur um, hvør var við til at gera umsóknarbløðini, svaraði Símun, at tað var bólkurin við til at gera. Umsóknarbløðini vóru grundað á lóg og kunngerð, og yvirskipaða endamálið var at fáa allar upplýsingar inn, sum vóru neyðugar fyri at kunna viðgera innkomnu umsóknirnar við støði í tilfarinum, sum kom inn í umsóknunum.

Spurdur, um landsstýrismaðurin var partur av ítøkiligum málsviðgerðini av innkomnu umsóknunum, svaraði Símun, at landsstýrismaðurin ikki var við í viðgerðini. Símun greiddi frá, at tey vóru ein bólkur, sum viðgjørdu allar umsóknirnar og skipaðu tær. Við støði í metingarskjølum, umsóknarbløðum og umsóknum, sum komu inn, gjørdu tey tilmæli til landsstýrismannin.

Næsta evni snýr seg um tilmæli til landsstýrismannin eftir § 49, stk. 1, pkt. 1 og 2 og endurskoðan av tilmælum viðvíkjandi P/F Vestmanna Fiskavirki. Landsstýrismaðurin fær handað eitt tilmæli viðvíkjandi § 49, stk. 1, 1. og 2. pkt. tann 2. august 2021. Tann 27. august verður gjørt eitt innanhýsis upprit í sambandi við, at landsstýrismaðurin ætlar at tilluta P/F Vestmanna Fiskavirki part av kvotuni til vinnuligar royndir og verkætlanir, og tað eru Rannvá Sólheim og Símun Grønadal, sum eru avsendarar av hesum uppriti.

Spurdur um, hví landsstýrismaðurin ætlaði at tilluta P/F Vestmanna Fiskavirki part av kvotuni, svaraði Símun, at tað veit hann ikki. Spurdur, um umsitingin á nakran hátt varð trýst til at blástempla umsóknina frá P/F Vestmanna Fiskavirki, svaraði Símun nei. Umsitingin fekk ein fyrispurning um tað, og tey viðgjørdu tann fyrispurningin. Tað vóru serliga Símun og Rannvá, sum viðgjørdu fyrispurningin. Út frá umsóknartilfarinum, sum kom inn, varð mettt, at denturin, sum varð lagdur á skipakeyp, var rættiliga stórur. Høvuðsdenturin varð lagdur á tað, og tí søgdu tey í tilmælinum, at skipakeyp kemur ikki undir stk. 1 í lógini. Tí var tann umsóknin ikki við í tilmælinum. Tá fyrispurningur kemur frá landsstýrismanninum, so framgongur tað eisini í umsóknini, sum P/F Vestmanna Fiskavirki sendi inn, at tey høvdu eina ætlan fyri virking av bæði sild og makreli. Tey søktu eisini um svartkjaft, men høvdu samstundis eisini í tí innsenda tilfarinum sagt, at tey ikki vóru klár at viðgera svartkjaft. Tey høvdu onga ætlan fyri svartkjaft, og tí varð ikki hildið, at hann kundi tillutast.

Spurdur um, hvat tað er, sum ger, at umsóknin frá P/f Vestmanna Fiskavirki fer frá at vera ikki-stuðulsverd til, at mann kann stuðla henni, greiddi Símun frá, at tey hava bert mettt um, um lógarheimild var fyri tí. Landsstýrismaðurin bað um eina lögfrøðiliga meting av, um hetta var í lagi at gera, ella um talan kundi vera um lógarbrot. Har er ein lýsing í umsóknini um, hvussu tey skulu framleiða sild og makrel og skera tað til [x] og annað. Har vóru grundgevingar í mun til § 49, stk. 1 í lógini at framleiða sild og makrel, og tí varð mettt, at tað ikki var lógarbrot.

Landsstýrismaðurin víkur frá tilmæli eftir § 49, stk. 1, 1. pkt. í 2021. Hetta er eitt skriv til Fiskivinnustovuna innanhýsis í Fiskimálaráðnum. Her tekur landsstýrismaðurin avgerð um útlutan, og tað víkur frá tilmælinum frá umsitingini. Spurdur, um Símun hevur vitan um, hvør ráðgav lögfrøðiliga ella á annan hátt landsstýrismanninum í sambandi við endaligu avgerðina hjá honum í 2021, svaraði Símun nei, at tað visti hann ikki. Aftaná at tilmælið varð latið landsstýrismanninum, vórðu tey spurd um P/f Vestmanna Fiskavirki, men vóru ikki tað, hann minnst, við í nøkrum aftaná, at tilmælið varð latið.

Í sambandi við § 49, stk. 1, 2. pkt. kvoturnar valdi landsstýrismaðurin at leggja dent á eginfígging og royndir hjá teimum. Spurdur um, hvørjar ítøkiligar upplýsingar landsstýrismaðurin hevði um eginfígging og royndir

hjá umsøkjarum, sum finga tillutað kvotu, svaraði Símun, at í oyðubløðunum um skipakeyp verður spurt um eginpening og royndir. Tá oyðubløðini vórðu fyrireikað, varð stórus dentur lagdur á at fáa allar upplýsingar, sum mettar vóru neyðugar fyri at kunna viðgera bæði skipakeyp og verkætlanir, og at alt varð tikið við beinanvegin. Tí varð eisini spurt um eginpening. Eginpeningur varð upplýstur í teimum flestu, um ikki øllum, um hann minnst rætt. Tað er punkt 8, leiðbeining til umsóknarblaðið. Har verður víst á at lýsa stutt fíggingina undir verkætlanini og harundir eginpening, lánfígging og rakstrarfígging. Tað sama er við royndum, tað var eisini eitt punkt í umsóknarblaðnum. Í punkt 6 verður biðið um at lýsa stutt, hvussu langt verkætlanin er komin í fyrireiking og tað førleikaliga grundarlagið undir verkætlanini, eitt nú royndir og vitan innan fiskivinnu. Símun greiddi frá, at nógvir av umsøkjarunum hava lýst, hvat teir hava gjørt, og hvat teirra virki á sjónum hefur verið. Tað, sum er upplýst í umsóknarbløðunum, er grundarlagið undir støðumetanini, tá tilmælið er gjørt.

Spurdur um, hvat er lagt í hugtakið *beinanvegin*, at verkætlanin skal vera klár at fara út í lívið beinanvegin, og hvussu skjótt hetta er, greiddi Símun frá, at beinanvegin skal í mun til at keypa skip sjálvandi síggjast í ljósinum av, at tað er ein rættiliga stór íløgga. Beinanvegin merkir, at mann innanfyri rímiliga tíð kann fáa eitt skip til vega. Í umsóknunum verður spurt um klassaskjøl, eginpening, fíggarætlanir og annað. Spurt verður um, hvat tað er fyri eitt skip, og klassaskjøl kunnu vera ein ábending um, um skipið er klárt ella ikki klárt. Beinanvegin skal síggjast í ljósinum av tí, at tað kann taka nakað av tíð, nakrar vikur. Tí tað er órímiligt at krevja av umsøkjarum, at allir skulu hava eitt skip liggjandi við bryggju, sum er klárt. Tað kann man ikki krevja, tað er ikki fíggarliga burðardygt at gera tað, greiddi Símun frá. Ein partur av beinanvegin er eisini, at tey vita, at kvotan skal fiskast skjótt. Annars kann hon fara til spillis, og tí varð dentur lagdur á í viðgerðini at tey, sum verða tilmælt, kunnu innan fyri rímiliga tíð fáa fyllt treytirnar soleiðis, at kvotan ikki fer til spillis eftir ársskiftið.

Spurdur um hugtakið *nýggir aktørar*, og hvat mann hevur lagt dent á her, svaraði Símun, at tað ikki skulu vera aktørar, sum longu hava nógvir virksemlu innan fyri hetta. Tað er lýst við 8% regluni í lógini, at feløg, sum eiga ov stórt tilfeingi, ikki skulu fáa lut. Tilmælið byggir eisini á, at tey kunnu koma í gongd innan fyri rímiliga tíð. Tí eru eisini tilmæld virki, sum eru í gongd partvíst, og sum hava gjørt sær royndir og annað og á ymiskar mátar kunna fingið royndarloypir ella annað. Tey verðar eisini mett sum nýggir aktørar. Við at tey hava gjørt royndir, kanningar og fyrireikingar, eru sannlíkindini eisini størri fyri, at tey kunnu koma í gongd skjótt, sum eisini er eitt krav, greiddi Símun frá.

Í skjølunum í ávísimum málum sæst, at ávísir umsøkjarar fyrst hava ætlað at keypt eitt ítøkiligt skip, men eftir at teir hava fingið tilsøgn um kvotuna, so keypa teir eitt annað skip. Spurdur, um mann í Fiskimálaráðnum hevur hugsað, at hetta samsvarar við lógina, ella um hetta varð umhugsað, svaraði Símun, at tað hann minnst, so bleiv hetta umrøtt. Ymisk feløg høvdu áhuga at keypa sama skip, og umsøkjarar kunnu ikki vita, hvat ein annar umsøkjari ætlar. Tað, sum vigar tyngst, er, at teir fáa eitt skip, sum er egnað, og sum kann flaggast inn og virka undir teimum treytunum, mann setur sambært føroyskari lóggávu.

Spurdur um, hvussu tað var við hoyring, at um mann helt, at nakað manglaði, hví mann so ikki valdi at hoyra umsøkjarar um fleiri upplýsingarnar, greiddi Símun frá, at stórus dentur varð lagdur á, at umsøkjarar finga at vita, at tey royndu at fáa allar upplýsingar inn, sum vóru neyðugar til tess at viðgera umsóknirnar sambært lóg og kunngerð. Tað komu fleiri enn 50 umsóknir inn, og tíðin var knøpp til at viðgera allar. Fór mann út til ein umsøkjara, so mátti mann fara til allar. Hildið var, at tað var sakligt at viðgera umsóknirnar eftir oyðubløðunum og metingarskjalinum, tí at dentur varð lagdur á at fáa allar upplýsingar inn frá byrjan.

Spurdur, um Símun hefur havt nakað samskipti við umsøkjarar, har teir hava spurt, um eginognir og royndir fóru at verða avgerandi, svarar Símun, at hann ikki hefur havt nakað samskipti við nakran. Ikki sum hann minnist. Honum vitandi hefur bólkurin (Andras Kristiansen, Rannvá Sólheim, Ólavur Dalsgarð og Símun Grønadal), sum viðgjørði og fyrireikaði tilmælið, ikki havt samskipti við nakran umsøkjara ella ringt út og spurt um nakað.

Skipanin við vinnuligum royndum og verkætlanum verður eisini skilmarkað í mun til royndarfiskiskap og annað sambært § 50 í lógini. Tað vil siga, at verkætlanir, ið líkjast mest royndarfiskiskapi, falla uttanfyri. P/f Vestmanna Fiskavirki hefur einaferð fingið menningarkvotu, og Sp/f Tavan hefur eisini fingið okkurt áður. Spurdur, um hetta er nakað, sum órógvar § 49, stk. 1, svaraði Símun nei, og at royndarloyni er ein heilt serlig skipan, sum hann sjálvur umsitur í Fiskimálaráðnum. Her kunnu umsøkjarar søkja um royndarloyni at troyta. Tað eru vanliga fiskasløg, sum ikki verða gagnnýtt á ein siðbundnan hátt, t.d er reyðæti uppi í tíðini nú. Hesar umsóknir verða ummæltar á Havstovuni. Um tey meta, at umsóknin kann viðmælast, so kann mann fáa eitt royndarloyni eitt tíðarskeið. Summir umsøkjarar vísa á, at tey hava reyðæti frammanundan, og at tað so er upplagt eisini at fáa makrel og sild. Spurdur, um Símun hefur nakra viðmerking til tað, svaraði hann nei. Reyðæti er eitt djór, sum livir uppi í sjónum um várið og summarið og út í móti heystinum. So fer tað í dvala og fer niður. Og tí mælir Havstovan til, at mann ikki fiskar reyðæti, sum mann til dømis ger í Noregi uppi í sjónum. Mann ger tað ístaðin í bankarennuni, har sjógvur streymar ígjøgnum, og har reyðæti ferðast ígjøgnum, greiddi Símun frá. Tað verður mælt til at fiska frá hálvum august til februar, tá ið reyðæti fer upp aftur. Makrelurin í føroyskum øki hefur verið fiskaður í juli, august og septembur og kanska eitt sindur úteftir. Part av reyðæstítíðarskeiðinum kann mann fiska har, tá mann fiskar makrel, so tað er samanfall millum hesar fiskiskapir.

Landsstýrismaðurin sigur, at hann hefur valt at leggja dent á virki, sum hava virkað pelagiskan fisk frammanundan, og ikki tey, sum hava sítt virksemi grundað á botnfisk frammanundan. Til dømis virkar P/f Vaðhorn Seafood botnfisk, og teir fáa ikki kvotu, og P/f Vestmanna Fiskavirki, sum hefur makrel frammanundan, teir fáa meir. Spurdur, um Símun hefur nakra viðmerking til tað, svarar hann nei, at tað hefur hann ikki. Umsitingin mælti til virki, har summi av teimum eisini høvdu eitt annað virksemi, sum var í sambandi við botnfisk. Tó varð mettt, at hesar verkætlanir, sum tey tilmæltu, eisini í stóran mun vóru nýskapandi og mennandi. Eisini varð mettt um, um tey, sum fóru í gongd við hetta, eisini høvdu førleikarnar til at koma í gongd og virka tilfarið innan rímiliga tíð. P/f Vaðhorn Seafood skuldi fara undir eina framleiðslu við salting og er eisini eitt servirki til salting. Tí varð mettt, at tey høvdu førleikarnar til at koma í gongd, og tað var eisini ein væl lýst verkætlan, sum var mennandi og nýskapandi.

Umsóknin frá Sp/f 31.01.2011 varð gingin á mæti fram um aðrar, og spurdur, um virksemið er komið í gongd hjá teimum, ella hvussu støðan er í dag, svaraði Símum, at tað ikki er komið gongd á enn. Tað virkið varð ikki tilmælt. Tilmælingarnevndin metti ikki, at tað virksemið kundi koma í gongd skjótt og innan fyri rímiliga tíð. Talan var um at fara undir framleiðslu av royktum fiski á einum virki, sum hevði ligið stilt leingi. Tí var metingini, at tað fór at taka langa tíð at fáa virkið klárt. Honum vitandi verður tað arbeitt við tí, men tað er framvegis ikki komið í gongd á virkinum, og tað er millum annað eisini orsakað av, at tað ikki er blivið góðkent av Heilsufrøðiligu Starvsstovuni enn, greiddi Símun frá.

Endurgeiving frá avhoyring av Rannvá Sólheim, tann 27. oktober 2022, kl. 13.15 - 15.00

Rannvá Sólheim greiddi frá eftir at vera vegleidd um sína rættarstöðu, at hon byrjaði í starvi 1. apríl 2021 sum løgfrøðingur í Fiskimálaráðnum. Hon kennir bara til gongdina í 2021, einki til 2020.

Spurd um, hvør var hennara ítøkiliga arbeiðsuppgáva í sambandi við útlutan av kvotum til vinnuligar royndir og verkætlanir í 2021, greiddi Rannvá frá, at hon kom fyri Hallu, sum fór í annað starv. Men beint áðrenn hon byrjaði, tá hoyrði hon, at Torkil Rasmussen hevði eisini sagt upp, so tá hon kom 1. apríl, tá visti hon av, at hann skuldi gevast 1. mai. Og hann hevði nógv við vinnuligar royndir og verkætlanir at gera. So hon bleiv spakuliga sett inn í tað arbeiðið. Serliga tí at hann skuldi avstað. Hon hevur roynt at leitað eitt sindur aftur í teldupostum, í teimum fyrstu teldupostunum, hon fekk og sovorðið, nær akkurát hon byrjaði í hesum arbeiðinum. Tað byrjaði so spakuliga tá einaferð síðst í apríl. Altso hon hevði ikki - sum hon mintist yvirhvøvdur - verið nakað uppií at evna sjálva kunngerðina um vinnuligar royndir og verkætlanir til og heldur ikki lógarbrotyngina, sum var tá á vári í 2021. Men hon kom inn akkurát sum mitt í tí heila, og tá var tað serliga at orða metingarskjøluni, altso, hvat tey lögdu dent á, tá tey skuldu viðgera umsóknirnar. Og so var tað at hyggja at teimum oyðubløðunum, sum vórðu brúkt í 2020. Tað vórðu tvey oyðubløð brúkt í 2020. Tað var til vinnuligar royndir og verkætlanir 1. pkt í grein 49, stk. 1, sum tá ikki var býtt upp í 1. og 2. pkt. Og so vóru tað ískoytiskvotur, men tað manglaði eitt oyðublað til skipakeyp, tí tað var nýtt. So hon var við í at evna tað oyðiblaðið til og til at gera rættingar, ella hon vil siga ábøtur á hini oyðubløðini. Hetta gjørdi hon saman við Ólavi Dalsgarð og Símun Grønadal fyrst og fremst. Torkil var nokk eisini eitt sindur við, inntil hann fór. Og um hon skal greiða víðari frá akkurát gongdini, so gjørdi tey hesi oyðubløðini og høvdu tað fyri oftani á nøkrum fundum, har tey høvdu tað frammi á einum stórskermi og fóru ígjøgnum tað.

Spurd, um tað var í arbeiðsbólkinum, svaraði Rannvá, at tað bleiv viðgjørt í bólkinum, serliga tey trý, Ólavur, Símun og hon. Og so sendu tey tað eisini sínámillum. Ólavur gjørdi kanska tær rættingarnar, sum tey vórðu samd um, ella um tey ikki høvdu gjørt tað á fundinum, og so sendu tey eitt sindur runt til viðmerkingar og sovorðið, inntil tey høvdu tey endaligu oyðubløðini. Og í oyðubløðunum vóru metingarskjøl, og tað vóru so tey somu metingarskjøluni, sum vóru í kunngerðini. Tey hildu, at tað var betri at fáa metingarskjøluni í kunngerðina fyri akkurát sum at hava meiri vekt, so tað bleiv eisini gjørt. Men tað var nokkso nógv, hon visti ikki, hvussu mann kann siga, putlarí ella sovorðið. Nokkso nógv aftur og fram viðvíkjandi hesum her metingarskjølunum og oyðubløðunum. Tey gjørdi nemliga eina tíðarlinju ella soleiðis. Ja, kunngerðin, hon bleiv lýst 11. juni í 21, og tann sama dagin lýstu tey á heimasíðuni hjá Fiskimálaráðnum, at mann kundi søkja. Og freistin var 6. juli, og tey vóru nokkso hart trúst. Tey vóru ordiliga avgjørd um, at so skjótt sum kunngerðin varð lýst, so skuldu tey lýsa eftir umsóknum, so tað gjørdi tey klárt. Ja, so bleiv tað lýst eftir umsóknum við freist til 6. juli, og so komu allar hesar umsóknirnar inn øgiliga nógvur beint upp undir síðstu freist. So vóru tað eisini tey, sum so viðgjørdi hesar umsóknirnar.

Spurd, um umsóknirnar vórðu viðgjørðar í arbeiðsbólkinum, greiddi Rannvá frá, at tað vóru tey trý. Tey arbeiddu væl saman. Ólavur, hann hevði verið við árið fyri eisini. Nú mintist hon ikki akkurát, nær hann byrjaði, men hon helt, hann byrjaði í juni ella juli ella mai ella okkurt sovorðið, altso árið fyri. So hann hevði verið eitt sindur uppií í øllum førum í 2020. So hann kom við hugskotinum, ella tá høvdu tey gjørt tað, at tey høvdu sett upp í eitt sovorði excel-ark fyri at kunna sammeta umsóknirnar, og tað gjørdi tey so eisini hesaferð. Tað vil siga, at tey tóku upplýsingar úr umsóknarbløðunum, úr oyðibløðunum, og tøppaðu tær inn í excel-arkið. Tað

gjörði Ólavur fyri tað mesta, kanska eisini Símun. Hon gjørði tað ikki. Hon veit ikki, um hon kanska hevur skrivað okkurt smáting, men tað var so ikki nakað serligt. Og so var tað akkurát sum fakta yvir eftir, og so viðgjördu tey. Ja, og so høvdu tey fundir, har tey høvdu avgjørt, at tey skuldu lesa allar umsóknirnar til dømis til fyrsta punkt, kallað fyri vinnuligar royndir og verkætlanir, grein 49, stk. 1. 1. pkt. So tóku tey allar tær ígjøgnum, hon mintist ikki ordiliga, um tey tóku allar á einum fundi, ella um tey kanska býttu tær upp. Tær vóru so nógvar. Tað vóru 30, helt hon. Hon helt næstan, at tey tóku helvtina á einum fundi og hina helvtina nøkulunda, hon mintist ikki akkurát. Men í øllum førum tey líkasum gjørdu tann bólkinn lidnan ella soleiðis. Tey tosaðu um hvørja einastu umsókn, og so arbeiddu tey uppá tann mátan, at tey, sum tey kallaðu tað: gjørdu tær reyðar. Altso tær, sum ikki vóru stuðulsverdar, tær sum fullu uttanfyri, ikki luku treytirnar uppá nakran máta, tær blivu reyðar. So gjørdu tey ikki meira við tær. Og so var appilsingult og gult og grønt. Og onkrar, tær vóru kanska appilsingular, og so tosaðu tey meira um tær, og so blivu tær gular. Altso tað var ein sovorðin tilgongd, har tey prátaðu seg til rættis. Og tá tann bólkurin var liðugur, so fóru tey til næsta bólk, skipakeypini. Og tað sama við ískoytiskvotunum. Uppá tann mátan arbeiddu tey, og tað hava tey so gjørt á fundum. Tey høvdu hetta excel-arkið uppi á stórskermi í fundarhølinum í Fiskimálaráðnum, og tað vóru fyri tað mesta tey trý, sum sótu við tí. Altso sótu og viðgjördu tað. Tað vórðu ofta nokkso drúgvir fundir. Hon var ein partur av toyminum, men sjálvandi, hennara uppgáva var tað lögfrøðiliga, meðan Símun kom meira inn við tí, ið hevði við fiskivinnuna at gera, hann er fiskivinnufrøðingur. Og Ólavur, hon visti ikki, um mann kann siga, var 'altmuligmand' ella 'primus motor', men hann var meira tann yvirskipandi. Hann tøppaði fyrst og fremst upplýsingar inn, men var eisini við í viðgerðini. Hann er stjórn málafrøðingur, meinti hon.

Spurdur, um Ólavur hevði skrivarauppgávuna, greiddi Rannvá frá, at hann ikki bara hevði ta uppgávuna, men var absolutt eisini við. Altso tey vóru øll trý við í viðgerðini. Men hon hevði kanska nokkso nógv at at orða oyðublaðið og metingarskjalið. Tað var kanska har, hon hevði ein serligan leiklut. Men akkurát hetta við at tøppa upplýsingar inn í excel-arkið, har hevði hon ikki nakran serligan leiklut, men tá tey so viðgjördu tað, var hon við. Til dømis er ein áseting um at grein 49, stk. 3 í Sjófeingislógini, um at umsøkjjarar, sum longu høvdu nógv í fiskivinnuni, og sum longu vóru stórir aktørur í fiskivinnuni, teir fullu uttanfyri. So tað var eisini at gera sovorðnar metingar.

Spurdur, um landsstýrismaðurin var við í viðgerðini at seta treytir í kunngerðina og orða oyðubløð, greiddi Rannvá frá, at tað var hann ikki. Sum oftast var hann ikki við. Hon mintist einaferð, tey bóðu um ein fund við hann, og tað var í sambandi við, at tey vildu tilskila, hvussu stórir partur av kvotunum skuldi brúkast til 1. pkt og 2. pkt. Altso tað var í 2020, at mann býtti soleiðis upp, at stk. 1 fekk 60% og stk. 2 fekk 40%. Stk. 2 er ískoytiskvotur. Men so í 2021 er stk. 1 blivið øðrvísi, tí nú er stk. 1 tvey ymisk. Nú er stk. 1 vinnuligar royndir og verkætlanir á landi (tað kundi eisini verið umborð á einum skipi). Og so er tað skipakeyp. Tað var tá, høvdu ein fund við Jacob Vestergaard um hesi 60%, sum vóru til stk. 1 (60% av kvotuni, tí 40% fer til ískoytiskvotur). Um hesi 60%, hvussu nógv skuldi fara til 1. pkt, vinnuligar royndir og verkætlanir, og hvussu nógv skuldi fara til skipakeyp. Tað hugsaðu tey, at tey skuldu líkasum áseta beinanvegin. Hetta var eisini, áðrenn umsóknirnar komu inn, at tey tosaðu við hann um tað. Og hann vildi vera fríur, altso hann segði, at vit vistu ikki, hvat fór at koma inn. Hann vildi kunna hava rásarúm til at avgera, hvussu nógv, og at mann ikki skuldi læsa seg fastan í, hvussu stórir partur av kvotunum skuldi fara til vinnuligar royndir og verkætlanir, og hvussu nógv skuldi fara til skipakeyp. At tað líkasum skuldi verða ein posi ella soleiðis. Tað bleiv tað so eisini. Men annars var landsstýrismaðurin als ikki uppi. Ikki sum hon minnst. Hann blandaði seg ikki upp í teirra arbeiði.

Spurd, um landsstýrismaðurin var við í viðgerðini av umsóknunum, áðrenn tilmælið varð skrivað, greiddi Rannvá frá, at tað var hann alst ikki. Tey sótu øgiliga ágrýtin upp undir Ólavsøku í 2021, og tá var Andras Kristiansen eisini við. Tá høvdu tey gjørt líkasum liðug excel-ørk og plansjur, og tey blivu reyð, gul, grønt og appelsingul og alt tað. Har tey skuldu viðgera tað og taka alt ígjøgnum einaferð afturat og vita, um tað var rætt, tey høvdu gjørt. Har sótu tey, ja, hon visti ikki, hvønn dag tað hevur verið, 27. juli ella okkurt sovorðið. 26., 27. juli út á náttina faktiskt. Tí tey vildu blíva liðug áðrenn Ólavsøku, og Ólavur skuldi gevast. Hann var í einum farloyvisstarvi. So tað bleiv ordiliga sett inn, so tey skuldu blíva liðug við hetta her áðrenn Ólavsøku. Tey sótu, hon helt tað var, allan dagin, í øllum førum var tað út á náttina og viðgjördu tað fyri at gera tað liðugt. So skuldi tilmæli skrivast, har Ólavur fekk ta uppgávuna. Tey gjördu tað á hesum fundinum, hesum maratofundinum, har skrivaðu tey í síðstu kolonnu. Nokkso nágreiniligt, soleiðis at hann kundi kopiera tann tekstin yvir í tilmælið. So var Ólavsøka, og hon hevði frí. Hon minnst, at so bleiv hon tilkallað aftur at koma til arbeiðis, tí at tey skuldu latalandsstýrismanninum tilmælið, og Ólavur føldi seg eitt sindur einsamallan við hesum her. So hon kom, og hon veit ikki, um eisini Símun kom aftur til arbeiðis. Tey vóru har í ein ella tveir dagar, og so bleiv tilmælið sent. Men landsstýrismaðurin var ikki uppií. Men sum sagt, Andras Kristiansen, hann var á tí langa síðsta fundinum har, tá var hann. Hon veit ikki, um Andras hevur verið onkuntíð líka inni eina løtu á hinum fundunum, tey høvdu. Men hann var ikki við í viðgerðini annars. Altso hann var ikki við í málsviðgerðini, tá tey gjördu øll hesi excel-arkini og tosaðu um allar umsóknirnar. Hann var ikki við vanliga, men tað kann gott vera, at hann var við onkuntíð. Men tað fylti so nógv, altso hann hevði nógv annað eisini.

Spurd, um Rógvi Reinert var við, svaraði hon nei. Hann var als ikki við. Bara tey try.

Spurd um endurskoðaða tilmælið viðvíkjandi P/F Vestmanna Fiskivirki, og hví landsstýrismaðurin vildi tilluta part av kvotu til felagið, greiddi Rannvá frá, at tað visti hon ikki. Sum hon mintist tað, so bleiv hon kallað upp til Rógva. Í Fiskimálaráðnum sita tey í Fiskivinnustovuni, tey sita á triðju hædd. Rógvi og landsstýrismaðurin, teir sita á fjórðu hædd, men har er trappa ímillum. Ja, sum hon mintist tað, so bleiv hon kallað upp til hansara. Hann ringdi til hennara, og so fór hon upp til hansara. So segði hann, at landsstýrismaðurin ætlaði at tilluta Vestmanna Fiskavirki part av kvotuni til vinnuligar royndir og verkætlanir, og nevndi, hvussu nógv tons tað var. Og so var tað tað, at í teirra tilmæli mettu tey, at verkætlanin ikki var stuðulsverd, og so bað hann tey um eina lögfrøðiliga meting, um landsstýrismaðurin framdi lógarbrot við at luta út til Vestmanna Fiskavirki. Hon svaraði, at tað kundi hon gott gera, og so segði hon, at hon gjarna vildi hava Símun eisini at sparra við, og tá var Ólavur givin, mintist hon rætt. Jú, tað var hann. Og tey hugdu so aftur uppá umsóknina hjá Vestmanna Fiskavirki, og nú var talan um nógv smærri nøgdir, enn tey bóðu um í umsóknini. Men tey mettu út frá umsóknini, at tað var ikki ólógligt at tilluta Vestmanna Fiskavirki hesa kvotuna, sum tey nú blivu spurd um. Tí at mann kann siga, at tey bygdu víðari uppá tað, sum longu var byrjað, og har var ein ætlan um at økja flakaframleiðsluna ár fyri ár. Tey høvdu eina maskinu, sum eitur Baader 220, sum bara kundi [x] smáan fisk. Tey høvdu so ætlanir um at [x] størri fisk eisini. Størri makrel og sild. Tey hildu, at hetta bleiv eitt størri grundarlag undir hesum. At tað rúmaðist eisini innan fyri hetta her við menning og nýskapan, serliga í mun til atlitid, at alternativid er at gera, sum øll hini gera. Tað er at selja tað bara heilfryst. Tey viðmældu tað so bara viðvíkjandi norðhavssild og makreli, ikki viðvíkjandi svartkjafti. Tey sóu onga menning, altso P/F Vestmanna Fiskivirki greiddi ikki frá nakrari menning ella nýskapan viðvíkjandi svartkjafti. Orsøkin til, at tey líkasum vórðu mett ikki stuðulsfør av fyrstan tíð, tað kann man kanska spyrja, nú tá ið tað broytist - ella mann sigur í øllum førum, at tey ikki meta, at tað er lógarbrot, at mann broytir tað. Altso umsóknin, og serliga kanska skjøluni í málinum, bera so nógv brá av, at tey skulu hava eitt nýtt skip. Tá mann sær eftir 1. pkt, er ikki talan um nýtt

skip. Men tá tey so fóru at hyggja at tí aftur, so hevði P/F Vestmanna Fiskavirki altso eina menningar- og nýskaparætlan viðvíkjandi makreli og norðhavssild. Tí mettu tey ikki, at talan var um lógarbrot at tilluta Vestmanna Fiskavirki 800 tons av makreli og 1.000 tons av norðhavssild. Men tey mettu ikki, at tað var grundarlag fyri at tilluta teimum svartkjaft.

Spurd, um nøgdirnar, sum Rannvá nevnr í endurskoðaða tilmælinum, eru tær somu sum í umsóknini, svaraði Rannvá, at tað er tað ikki. Í umsóknini skal mann skriva ynskiliga nøgd og minstu nøgd. Og har skrivaði Vestmanna Fiskavirki 2.300 ella okkurt soverðið, helt hon. Altso tey skrivaðu eina nógv størri nøgd, enn tey so finga.

Spurd, um nógvni svartkjafturin, sum Vestmanna Fiskavirki søkti um, skuldi brúkast til at fígga skipakeyp við, svaraði Rannvá, ja, Vestmanna Fiskavirki, tey skrivaðu eina ynskiliga nøgd uppá 3.800 av makreli og minstu nøgd uppá 2.300. Og av norðhavssild søktu tey um 4.400 og minstu nøgd 2.500 og av svartkjafti 8.000 og minstu nøgd 5.000. Og tað, sum tey blíva spurð um, tað er 800 tons av makreli í mun til, at tey ynsktu 3.800, norðhavssild 1.000 í mun til 4.400 og so svartkjaft 2.000, men tað frámæla tey so, og tað bleiv tað heldur ikki. Tey finga so ikki akkurat hasi tonsini. Tað bleiv justerað eitt sindur, men altso, tað skal ikki skiljast soleiðis, at tey broyttu teirra tilmæli, men hetta var eitt upprit í mun til, um tey mettu, at landsstýrismaðurin gjørði nakað ólógligt við at tilluta Vestmanna Fiskavirki ein part av kvotunum. Har mettu tey so, at tað kundi rúmast innan fyri lóg og kunngerð, oyðublað og metingarskjal, at viðvíkjandi norðhavssild og makrelifingu teir ta nøgdina, sum bleiv spurt um tá.

Spurd, um umsitingin á nakran hátt føldi seg trýsta til at blástempla umsóknina frá Vestmanna Fiskavirki, svaraði Rannvá, at tað føldu tey als ikki. Altso tey tosaðu als ikki við landsstýrismannin yvirhøvur um tað heldur. Rógvi spurdi bara, um hon kundi gera eitt upprit um tað. Ella hon veit ikki, um hann nevndi orðið upprit, men um at hon kundi gera eina meting av hesum her. Og eisini tá ið svarið kom, ella tá hon hevði givið honum hetta - ella hon helt, at tað var Andras, sum sendi tað til hann. Altso hann takkaði bara fyri.

Í sambandi við, at landsstýrismaðurin tók avgerð í málinum, sum víkti frá tilmælinum hjá umsitingini, verður Rannvá spurð, hvør ráðgav honum lögfrøðiliga, um hann fekk lögfrøðiliga ráðgeving ella aðra ráðgeving. Til hetta svaraði Rannvá, at tað visti hon ikki. Hon varð als ikki kontaktað yvirhøvur, so tað visti hon ikki. Eingin visti nakað, fyrr enn avgerðin kom, altso um hon hugsar um tey, embætisbólkin. Tey vistu ikki. Hon bleiv spurð um hatta við Vestmanna Fiskavirki, og so góvu hon og Símun eitt svar, og so finga tey hesa endaligu avgerðina.

Spurd um, hvørjar ítøkiligar upplýsingar landsstýrismaðurin hevði um eginfígging og vinnuligar royndir hjá umsøkjaraunum, greiddi Rannvá frá, at har var tað soleiðis, at tá tey gjørdu oyðiblaðið, tosaðu tey um, at tað skuldi vera so gott sum møguligt, soleiðis at tey ikki skuldu koma afturum aftur um nakað. Oyðublaðið til skipakeyp, tað er til § 49, stk. 1, 2. pkt. Har er ein leiðbeining til umsóknarskjalið, og so er tað til pkt. 6. Pkt. 6 snýr seg um lýsing av ætlanini, fyrireikingar. Har stendur: "lýs stutt, hvussu langt ætlanin er komin í fyrireiking og teir førleikar, ið eru grundarlag undir verkætlanini, eitt nú royndir og vitan innan fiskivinnu." Og viðvíkjandi pkt. 8, sum sigur: "lýsing av fíggarviðurskiftum", har stendur: "lýs stutt ta fígging, ið er grundarlagið undir verkætlanini." Og so stendur: "herundir eginpening". So tey hava biðið um tær upplýsingarnar í oyðublaðnum, og tað stendur eisini í oyðublaðnum, at: "vátan frá fíggingarstovni skal leggjast við í umsóknina". So bæði royndir og eginpening hava tey spurt um í oyðublaðnum.

Spurd, um hetta vóru upplýsingarnar, sum vóru, svaraði Rannvá ja, og nógv høvdu øgiliga nógv skjøl, sum tey lögdu við afturat, sum fylgdu við umsóknini, og summi komu við ringbindum og sovorðið. So tað var oftani nógv skjalatilfar. Men ja, umsóknin og viðløgð skjøl. Tað var tað.

Spurd, um tað var nakað skjalprógv uppá royndirnar hjá umsøkjarunum, svaraði Rannvá, at tað var tað ikki. Tey vendu faktiskt ikki aftur til nakran. "Tað var soleiðis, at tað var onkur umsókn, sum tit kanska hava sæð, sum var øgiliga hjálparleys." Og so tosaðu tey um, um tey skuldu venda aftur og siga, at hon ikki var fullfíggað og sovorðið nakað. Men so var tað tað, at um tey byrjaðu uppá tað, so fór tað at vera akkurát sum, at myllan fór at fara á rull. Tey mettu, at oyðublaðið var greitt, vegleiðingin var greið, metingarskjalið og kunngerð og lóg. Altso, tey viðgjørdu tað út frá tí, sum var komið inn. Og eisini tókuatlit til, at tíðin var knøpp, og at um tey skuldu fáa fiskað nakað av hesum kvotunum í 2021, so varð ikki tíð til tað. Men tað var ikki tað, sum var berandi. Altso tey hildu, at tey høvdu spurt um allar upplýsingarnar, sum vóru neyðugar, og um onkur so ikki hevði upplýst tað, so var tað ikki teirra skyld.

Spurd um innanhýsis upprit, sum Rannvá hevði skrivað tann 1. oktober 2021, greiddi Rannvá frá, at hon gjørði tað serliga fyri eftirtíðina, fyri at lýsa gongdina og at vísa á, at landsstýrismaðurin veik frá teirra tilmæli. Uppritið er nokkso frágreiðandi, og hon hugsaði eitt sindur um, at um 5 ár, tá mann fór aftur at sita í Fiskimálaráðnum og tosa um hetta her, altso hvussu tað nú var akkurát. Og so vildi hon eisini vísa á, at tey stóðu enn fóst við sítt tilmæli, men sum sæst, at hon hevur skrivað viðvíkjandi skipakeypum, kanska serligahar undrast hon á, at hann hevur lopið Mót um. Altso tað var soleiðis, at bert umsóknin hjá Mót var mett stuðulsverd (grøn). Tað var líka sum nummar 1, og so vóru tað 4 skip, sum vóru í bólki 2 ella so (tey gulu). Tey hava eisini tosað um nú í sambandi við kanningarstjóran, at av teimum í bólki 2 helt hon faktiskt tá, at tað var eitt gott val. Hon hevur tosað við Símun aftur um tað, hví tað í roynd og veru var, at øll hasi 4 fóru í bólki 2, tí at hon helt faktiskt, at Ango og Gráastein kanska høvdu eitt sindur betri umsóknir enn hini bæði. Men ikki tí at mann skal bólka tað, men av teimum gulu, so helt hon, at hasi bæði vóru góð. Men trupulleikin var bara tað, at hann ikki hevði valt Mót. Tað vildi hon vísa á. Hon skuldieisini líka siga, at hon helt ikki sjálv, at tað var lógarbrot beinleiðis. Tí um tað var, so hevði hon farið aftur til landsstýrismannin og sagt tað beinleiðis við hann, at hon metti, at tað var lógarbrot, at hann valdi Ango og Gráastein og ikki valdi Mót. Men hon heldur, at tað er kanska meira ringur fyrisingarsíður. Altso, tey hava valt eina øðrvísi loysn. Ella landsstýrismaðurin hevur valt eina øðrvísi loysn at bólka tað egnaða (grøna) og tað kanska egnaða saman (gula). Og har vóru avbjóðingar í sambandi við teir gulu. Tær vóru tað, at tey høvdu treytir um, at tað skuldi verða 12 ára rullandi loyvir. Ta treytina kundu tey ikki geva. Tí helt hon sjálvandi, at nú fingur tey eina fyribils tilsøgn, har sum tey skuldu fáa hetta her í lagi. Men altso í 3. pkt í grein 49, har stendur, at mann skal taka støði í umsóknartilfarinum og umstøðunum annars. Altso tað er nokkso vítt, um hvussu mann metir. Tað er ikki bara eitt úrslit. Tað er ikki tað. Í metingarskjalinum stendur eisini, at niðurstøðan skal byggja á eina heildarmeting av verkætlanini, og at hugt verður at øðrum viðurskiftum í umsóknini, ið kunnu styrkja rakstrargrundarlagið. So tað er gjørt við vilja, soleiðis at mann skal kunna taka eina heildarmeting. Tí helt hon ikki, at tað var ólógligt, at hann frávaldi Mót, men hon helt ikki, at tað var eitt upplagt val at frávelja Mót. Hon greiddi víðari frá, at í kærumálunum, ella áheitanum um uppafurtøku, sum komu inn aftaná, vísti Fiskimálaráðið í skrivinum til kærararnar, at tað var sakligt at leggja dent á eginpening og royndir fyri móguleikan at eydnast. Og eisini tá ið tað vóru so nógvur umsóknir, altso tað kundu bara veljast í mesta lagi 2. Tí kundi tað eisini vera, at tað vóru umsóknir, sum luku allar treytir, men sum kortini fingur eitt nei.

Spurd, um umsøkjara í tí gula bólkinum, har umsitingin ikki kundi taka dagar ímillum, greiddi Rannvá frá, at tey vilja ikki ordiliga taka dagar ímillum, hvat ið var. Men tað var bara í mun til tað, sum man hugdi fyrst eftir, har kundi man akkurát sum nikka ja til alt hjá Mót. Har vóru tað so nøkur fyrivarni í gula bólkinum. Serliga hetta her kravið frá peningastovninum um 12 ára rullandi loyvi. Eg veit ikki, um tað er bara sovorðið standard. Tað var nokk krav frá bankanum í fleiri av hesum, og so høvdu teir so eitt krav um kvotustødd, hon mintist ikki ordiliga. Tað var kanska ikki so langt av leið sammett við tað, teir fingi.

Spurd um, hvørjari raðfylgju metingarskjalið skal metast eftir, greiddi Rannvá frá, at hon vil siga, at har tað stendur: “ítøkiliga verður metingin serliga grundað á hesi fyrilit.” Altso tey hugdu nógv eftir, um tað var ein skjalprógvað avtala um eitt skipakeyp. Sjálvandi høvdu tey ikki keypt skipið, men tey høvdu ein forkeypsrætt. Og so eisini hetta her við fíggingini og rakstrarætlanini, at tað kundi bera seg við teimum kvotunum, sum tey fingi. Tað skuldi tað helst, ella í sambandi við tær minstu kvoturnar, sum tey søktu um. Tað skal so sigast, at tey kundu jú keypa. Tey fiskifør, sum fingi hesar kvoturnar, tey fingi móguleikar, akkurát sum øll onnur, at keypa kvotur á marknaðinum frá øðrum, tá teir vóru komnir í gongd. Men hasum hugdu tey fyrst og fremst eftir, tað gjørdi tey. Hon veit ikki ordiliga, um hon kann siga nakað um, hvat vígaði meira. Men mann kann siga, at tey fóru líkasum niður eftir metingarskjalinum, men um tað síðsta reglubrotið vígaði minni ella meir enn hitt, tað dugdi hon ikki at siga.

Spurd, um tað síðsta reglubrotið skal skiljast sum “heildarmetingin”, svaraði Rannvá, ja, niðurstøðan í viðgerðini skuldi byggja á eina heildarmeting.

Spurd um orðingina “og harumframt verður eisini hugt eftir øðrum viðurskiftum í umsóknini, sum kunnu styrkja rakstrargrundarlagið”, svaraði Rannvá, at hon hugsar, at tað kundi verið, um umsøkjara kanska longu høvdu onkrar royndarkvotur av onkrum øðrum slagi. Men tey gjørdi hetta her, fyri at tað ikki skuldi verða so snævurt. Altso fyri at tað skuldi verða opið fyri eini heildarmeting.

Spurd um samskifti, sum kærari hevur havt við Fiskimálaráðið, har spurt verður um, hvussu orðingin “talan kann vera um viðurskifti, ið umsøkjari metir kunnu styrkja rakstrargrundarlagið”, har Fiskimálaráðið svarar, at sum dømi kann nevast annað virksema ella samstarv við onnur ella aðrar verkætlanir, greiddi Rannvá frá, at hon hugsaði, tá tey sótu við hesum: “áh, hetta merkir royndir og eginpeningur”. Tað gjørdi hon ikki. Men í hesi vegleiðingini til oyðublaðið, so hava tey jú frámerkt, at tað skulu umsøkjara upplýsa. Teir skulu upplýsa, hvat fyri royndir teir hava, og hvat fyri eginpening teir hava. So hatta er eitt atlit, tey hava mett hevur týðning. Men at tað akkurát er tað, sum er høvuðstátturin til endans, tað er ikki tað, tey akkurát hava hugsað um har. Tað er meira ein samlað meting, og har er so hesin her eginpeningurin, og altso vit kunnu siga móguleikin fyri at eydnast, at mann hevur nakrar royndir og eitt sterkt fíggarligt grundarlag. Tað metir mann eisini er sakligt at taka atlit til, tá ið tað nú eru fleiri, sum eru nøkulunda líka á vektuskálini.

Spurd, um hon sendi uppritið, sum hon skrivaði, til nakran, svaraði Rannvá, at tað gjørdi hon ikki. Hon journaliseraði tað bara, og so segði hon tað við Andras einaferð. Hon mintist ikki akkurát nær, men hann visti í øllum førum um, at hon hevði gjørt hetta uppritið. Men hon sendi tað ikki til nakran.

Spurd um orðingina “verkætlanin skal vera klár at føra út í lívið beinanvegin” greiddi Rannvá frá, at hon var eitt sindur kedd um, at hatta stendur har. Hon var greið yvir og segði tað eisini við Símun, at “straks er straks”.

Altso tað mintist hon frá lögfrøðilesnaðinum. So at beinanvegin í hasari orðingin er sjálvandi ikki meint við, e at mann skal hava eitt skip liggjandi við kai, tá mann søkir, ella at tað skal vera klárt frá fyrsta degi. Og tað heldur hon eisini, at mann sær bæði í oyðublaði og metingarskjali. Tí mann spyr jú um avtalu um keyp og um fígging og sovorðið. Tey vóru gott greið yvir, at tá mann fær eitt loyvi, so fer man ikki at fiska dagin eftir. Mann skal fáa klassaskjøl og alt hetta her. Men tað, sum mann hevur meint, tá mann hevur skrivað beinanvegin, tað er innan fyri rímiliga tíð. Og hon skal nokk siga, at tað er tað, sum nokk heldur átti at havt staðið har. Hon veit ikki ordiliga, hví mann hevur skrivað beinanvegin, men tað er serliga viðvíkjandi tí, at mann skal fiska hesar kvoturnar. Kvotan fyri 2021 skal ikki fara fyri skeytið. So mann vil hava, at tað skal ganga skjótt ella sum skjótast, men mann veit gott, at øll hava ikki skipið. Tað var ikki meint sum tað, at mann skuldi keypa eitt skip úr Klaksvík ella av Skála ella eitt ella annað. Altso mann skuldi eisini kunna keypa eitt skip úr útlandinum, ella hvaðani tað var.

Spurd, um tað ikki stóð í lógini, at umsøkjari skuldi fáa eina tilsøgn, greiddi Rannvá frá, at mann fær eina tilsøgn um eitt fyribils veiðiloyvi. Tað var tað, at hesi her, tey hava ikki veiðiloyvi frammanundan. Tey hava hvørki veiðiloyvi ella fiskiloyvi. Tey eiga ikki nakað skip áðrenn. So er hetta akkurát sum ein sovorðin roynd ella kemur undir paraplyina vinnuligar royndir og verkætlanir. So skal man akkurát sum fyrst í 5 ár fáa eina tilsøgn, eitt loyvi frá Fiskimálaráðnum um at fiska við hesum fiskifarinum. So er tað so komið inn seinni, at kvotan, mann fær tillutað, hon kann umleggjast. Fyri tað fyrsta, so fær man eina tilsøgn í 5 ár. Tað er tíðarskeiðið fyri verkætlanina. Men fiskiloyvi verður útskrivað hvørt ár. Mann fær bara fiskiloyvi fyri eitt ár í senn. So skulu tey geva eina frágreiðing til Fiskimálaráðið, har tey vísa á, at tey hava fiskað, og tey hava brúkt kvotuna og alt hetta her. So fáa tey fiskiloyvi í eitt ár afturat, og soleiðis gongur tað. Men so er tað komið inn í lógina, at frá nú, 1. januar, kunnu tey søkja um at fáa tað umlagt til egnað árskvotur. Og tá tey fara at leggja um til árskvotur, nú tosa vit um skipakeyp. Um tey so fáa játtan uppá, at tað kann umleggjast, so fáa tey eina aðra støðu. So kunnu tey avhenda hesar kvoturnar, og tað kunnu tey ikki í dag.

Spurd um, hvat meinast við hugtakið "nýggir aktørar", greiddi Rannvá frá, at tað er nokk serliga brúkt í sambandi við skipakeyp. Tá hava tey serliga hugsað um, at tað er ein aktørur, sum ikki longu er grundfestur í fiskivinnuni við egnum skipi. Tað er ikki soleiðis, at tað er eitt krav um, at mann skal vera púra blankur. Als ikki. Tí tey spyrja nemliga um royndir í oyðublaðnum. Men ein nýggjur aktørur, altso tað ikki skal vera ein, sum longu eigur skip frammanundan. Sum ikki er grundfestur í fiskivinnuni við egnum skipi. Uppá tann máttan nýggjur aktørur. Men tey hava avgjørt ikki meint tað, at viðkomandi skal koma inn frá gøtuni uttan nakað.

Spurd, um tað t.d. kunnu vera virkisleiðarar og onnur, svaraði Rannvá ja, ella skiparar og fólk, sum hava verið leingi á sjónum og vita, hvat tað er, tey tosa um, og sum nú vilja keypa eitt skip og blíva reiðarar. Altso tað hava tey í ráðnum sæð sum eitt pluss.

Spurd um málini, har umsøkjjarar hava forkeypsrætt til sama skip, og har umsøkjjarar fáa tillutað kvotu til annað skip enn tað, sum upprunaliga var søkt um, greiddi Rannvá frá, at tey tosaðu eitt sindur um tað í sambandi við viðgerðina av oyðubløðunum. Tey sóu nevnliga, at tað vóru nøkur, sum høvdu tað sama skipið, og tað spurdi hon eitt sindur um tá altso um mann kundi tað, og tá fekk hon so frágreiðing um, hon veit ikki, um tað var frá Símun, ella hvørjum tað var. Altso tað virkar soleiðis, at mann fær ein forkeypsrætt til skipið. Altso um eg fái einforkeypsrætt, og tú færst forkeypsrætt til sama skip, so er tað tann, sum fyrst tekur av ella so, sum fær skipið. Og tí er ikki nakað forgjørt í, at tað eru fleiri, sum fáa hendaforkeypsrættin til sama skip. So tað var

akkurát sum í lagi, at tað var uppá tann mátan. Men spurningurin var kanska meira, um mann kundi skifta til annað skip seinni. Og har høvdu tey líkasum tað uppfatan, at mann fekk henda forkeypsrættin í so og so nógvar dagar. Tí meklarín, sum selur hetta skipið, kundi ikki í fleiri mánaðir parkera skipið til ein ávísan. Tí hetta dró jú út. Tey skuldu senda umsóknina inn 6. juli. Tá skuldu tey hava forkeypsrættin til skipið, og avgerðin fr jú ikki út fyrr enn 30. august. Tá kemur avgerðin, og avgerðin skal so skrivast og fara út til øll hesi her. Tað er so øgiliga langt tíðarskeið. Avgerðirnar fara út í september, men avgerðin kemur til okkara 30. august, men so skulu allar avgerðirnar skrivast. Tað var síðst í septembur, helt hon. Vit tosa um eitt langt tíðarskeið. Tey høvdu forstálsí fyri, at tað bar ikki til, at mann skuldi halda uppá hetta skipið í øllum hesum tíðarskeiðinum. Og tí vísti tað seg ofta, at skipið var selt aðrar vegir, tá tey vórðu klár. Og so stendur í § 49, stk. 8 í Sjófeingislógini, at um broytingar eru, so skal landsstýrismaðurin góðkenna tað. Ta heimildina høvdu tey brúkt í sambandi við, at tey viðgjørdu, um tey kundu seta hetta skipið inn í staðin. Tey fingi loyvi uppá hetta skipið, men nú kundu tey ikki keypa tað. Nú fóru tey at keypa eitt annað skip. Tey kravdu nokkso nógv skjalatilfar í sambandi við tað nýggja skipið. Hvussu nógv tað kostaði, hvørjum standi tað var í, altso um skip nummar 2 kundi koma inn í staðin fyri skip nummar 1. Tað viðgjørdu tey so í teimum førum, har tað var viðkomandi, og loyvdú tí eisini.

Spurd um nøkur beinleiðis viðgerð var í sambandi við, at umsøklarar máttu finna sær onnur skip, greiddi Rannvá frá, at tað absolutt var ein viðgerð. Tey fingi nógv skjalatilfar um tað nýggja skipið, og tey høvdu eisini í onkrum førum fund við tey, sum fingi, Ango ella Gráastein. Annan av teimum høvdu tey fund við, har tey tosaðu um millum annað hetta skipið. Altso tað, sum hevði týdning var ikki, um skipið æt a ella b. Tað var ikki tað týdningarmikla. Tað var, um hetta skipið var líka gott og kundi røkja uppgávuna, sum verkætlanin bleiv játtað til. Líkasum at hugsa, at um nú skip nummar 2 var tað, sum var í umsóknini av fyrstan tíð, um tey so høvdu fingið loyvið.

Spurd, um tað var avmarkað, hvørji skip vóru tøk á marknaðinum, greiddi Rannvá frá, at í øllum førum til hendan fiskiskapin var tað avmarkað. Men hon helt orsökina mest vera, at tað var jú øgilig tíðarneyð. Tey, sum søktu um skipakeyp, tey skuldu fara øgiliga skjótt fram.

Spurd um, hví tað tók so langa tíð at lýsa kunngerðina og lýsa eftir umsóknum í 2021, greiddi Rannvá frá, at ein partur er sjálvandi, nær kvotan verður ásett, men tað átti at verið nokkso væl frammanundan. Men tað er eisini um, nær fiskitíðin var. Fyri makrelin er hon frá sumri og til heystið. Altso tað er mest í tí seinnu hálvuni, mann fiskar hetta her. So skuldi mann eisini bíða eftir lógarbroytingini um skipakeyp. So mann kundi ikki gera nakað, fyrr enn tað var komið til tað, at skipakeyp var komið inn sum ein móguleiki. So mann royndi at arbeiða so skjótt sum móguligt. Uppskotið bleiv eisini broytt í tinginum. Uppskotið til dømis, sum fór niðan, har var tað ásett, at hasi skipini bara fingi kvotuna, sum vit tillutaðu teimum. Men tað bleiv broytt í vinnunevndini og samtykt í lögtinginum. At tey eisini skuldu hava loyvi til at keypa og avhenda, ella tey sluppu ikki at avhenda hesa kvotuna, men annars kundu tey virka á marknaðinum sum hini. Tey kundu sleppa at fáa størri kvotugrundarlag at keypa frá onkrum.

Spurd um, hví ráðið valdi ikki at hoyra umsøklararnar, greiddi Rannvá frá, at fyrst og fremst var orsøkin tann, at tey royndu at gera oyðublaðið, tað vil siga lóg og kunngerð og oyðublað, so gott sum móguligt, soleiðis at tey bóðu um alt tað tilfarið, sum tey mettu skuldi verða grundarlagið undir viðgerðini. Nevniliga fyri at hava eitt so gott grundarlag sum móguligt. Tá ið so umsóknirnar komu inn, so høvdu tey eitt prát, hon mintist ikki, um tað var eina ferð ella tvær ferðir, um hetta her. Eitt atlit var tað, at tað vóru nakrar umsóknir, sum vóru

øgiliga vánaligar. So var tað spurningurin, um tey skuldu fara út og siga: "evitst tú hvat, tit mugu gera hetta betri, og vit spyrja eisini um hatta og hatta." Men so tosaðu tey um, at so máttu tey eisini fara at spyrja tey um hatta, og so máttu tey eisini fara at spyrja handan um hatta og handan um hatta. So komu tey ásamt um, at tey høvdu gjørt oyðublaðið, og at tað lá á umsøkjaraunum, eisini út frá vegleiðingini, at svara uppá tað, tey spurdu um.

Spurd, um einki fyrivarni varð ásett í umsóknarblaðnum um, at umsóknirnar bert vórðu viðgjørðar við støði í umsóknartilfarinum, svaraði Rannvá, at tað stóð ikki, men í metingarskjalinum stóð, at tey viðgjørdu tað út frá oyðublaðnum og tí, sum umsøkjara høvdu upplýst har og umstøðum annars, sum tey høvdu verið inni á. Tað, sum stóð í metingarskjalinum, sum fylgdi við oyðublaðnum, og sum fylgdi við kunngerðini. Men tað stóð ikki beinleiðis.

Spurd, um hon hevur havt nakað samskifti við umsøkjara, har umsøkjara hava spurt um eginfigging og royndir, svarar Rannvá, at hon kann ikki koma í tankar um, um akkurat hasin spurningurin hevur verið. Tey høvdu øgiliga lítið samskifti við umsøkjara í tíðarskeiðinum. Onkur bað nevnliga um fund, og tey søgdu nei, tí at tey vildu, at øll skuldu vera á sama stigi. "Tit hava givið okkum hesar upplýsingarnar, og tað er tað." Nei.

Spurd um umsóknina frá Sp/f 31.01.2011, og um teir eru komnir í gongd við sítt virksema, svaraði Rannvá, at tað eru teir ikki. Fiskimálaráðið fylgir hesum upp.

Endurgeving frá avhoyring av Andras Kristiansen, tann 27. oktober 2022, kl. 15.00 - 16.45

Andras greiddi frá eftir at vera vegleiddur um sína rættarstøðu, at hann er deildarstjóri á Fiskivinnustovuni í Fiskimálaráðnum.

Spurdur um, hvussu arbeiðsgongdin varð skipað í Fiskimálaráðnum 2020 og 2021 í sambandi við útlutan av kvotum til vinnuligar royndir og verkætlanir eftir § 49, stk. 1 og 2, greiddi Andras frá, at tað eftir boðum ella í samráð við Rógva Reinert varð skipað soleiðis, at tað var lagt til Fiskivinnustovuna av avgreiða umsóknirnar. Tað vil siga at málsviðgera tær, gera tilmæli og so leggja tað víðari til landsstýrismannin at gera niðurstøðu og taka endaliga avgerð. Hann hevði fingið ein teldupost frá Rógva um hetta tann 27. mai 2020. Hann helt ikki, at telduposturin var journaliseraður.

Hann handaði kanningarstjóranum eitt avrit av teldupostinum.

Víðari greiddi Andras frá, at Rógvi soleiðis leggur uppgávuna til Fiskivinnustovuna og harvið til hansara sum deildarstjóra at skipa fyri, at umsóknirnar verða viðgjørðar. Tað, sum hann so gjørði, var at skipa ein arbeiðsbólk. Tað vil siga, at uppgávan varð latin víðari til starvsfólk, sum vóru viðkomandi at viðgera málini, og tey vóru so Torkil Vestergaard og Ólavur Dalsgarð. Teir viðgjørdu umsóknirnar, og so var Jákup Mørkøre við eisini í ávísnum støðum. So komu tilmæli, og so varð tað gjørt. Hann mintist ikki heilt í smálutir, hvussu ofta hann sjálvur var við eisini, men hann var ikki við í tí dagliga at koma fram til eitt tilmæli. Men í 2021, tá var hann so við, tá ið sjálvar avgerðirnar í tilmælinum skuldu takast. Tá høvdu tey ein fund beint upp undir Ólavsøku, tá vóru tað so Rannvá og Símun og Ólavur. Hann mintist, at tey høvdu tann síðsta fundin, har tann

endaliga avgerðin varð tikin. Og so var tilmælið latið víðari til landsstýrismanninn, ella ja, til Rógva, aðalstjóran. Hann sær, at tað er sent ymiskt. Onkuntíð eru tilmælini send beinleiðis til landsstýrismanninn og onkuntíð til aðalstjóran. Hann hevði ikki nakra forkláring uppá, hví akkurát tað var. Men tað fór so víðari upp til landsstýrismanninn, antin umvegis aðalstjóran ella beinleiðis at taka avgerð. Og so vóru tey á Fiskivinnustovuni sum so liðug við málið.

Spurdur, um tað var sama arbeiðsgongd í 2020 og 2021 burtursæð frá, at onkur útskipting var í starvsfólkahópinum, svaraði Andras játtandi. Tað vil siga, at í 2020 er tað sum meginregla Torkil og Ólavur, sum sita við málunum. Jákup Mørkøre vareisini við í málunum. Í 2021 eru tað Rannvá Sólheim og Símun Grønadal og partvíst eisini Ólavur. Ólavur var við fram til, tá tilmælini vórðu gjørd. Hann mintist ikki, um Ólavur var við at gera tilmæli viðvíkjandi ískoytiskvotunum eftir § 49, stk. 2. Tað tilmæli varð gjørt nokkso tíðliga, men av eini ella aðrari grund varð tað ikki latið landsstýrismanninum fyrr enn 23. september. Tá hevur hann sent tað til Rógva.

Spurdur, um metingarnar, sum verða gjørdar í tilmælunum av umsóknunum, eru gjørdar av hesum arbeiðsbólkum í 2020 og 2021, svarar Andras játtandi.

Spurdur, um landsstýrismaðurin á nakran hátt var partur av málsviðgerðini, svarar Andras nei.

Spurdur, um landsstýrismaðurin var við at evna kunngerð og umsóknarbløð, áðrenn lýst varð eftir umsóknum, greiddi Andras frá, at tað er fyrisitingin, sum ger uppskot til kunngerð. Tá tað er ein nýggj kunngerð, nýtt mál, so hevur mann eina samrøðu við landsstýrismanninn um, hvat er týðandi fyri landsstýrismanninn at hava við í kunngerðina. Hann mintist ikki, hvussu tað var í 2020 akkurát, smálutirnar har, men kann minnst, at í 2021 var so eitt kjak um, hvussu nógv skuldi latast til ískoytiskvotur. Nei, ikki til ískoytiskvotur, tað var tikin avgerð um árið frammanundan, og hann helt, at tað var 40% av kvotunum. Hvussu stórir partur skal so vera latin til tað, sum vit kalla stk. 1, pkt. 1 til verkætlanirnar, og hvussu nógv til stk. 1, pkt. 2 til skipakeyp. Umrøtt varð, um mann skuldi seta í kunngerðina: so og so nógv prosent av hesi puljuni fer til tað ávísa endamálið, men tað varð so ikki gjørt. Tað var ein fundur, har landsstýrismaðurin var við.

Spurdur, hvør orsøkin var, at landsstýrismaðurin valdi ikki at luta út kvotur eftir § 49, stk. 1 í 2020, men heldur útseta til 2021, og vístur á teldupost frá Torkil V. Rasmussen, dagfestur 15. oktober 2020, greiddi Andras frá, at landsstýrismaðurin vildi sleppa undan at luta kvoturnar til vinnuligar royndir og verkætlanir sambært tilmælinum, sum tey høvdu latið, og so varð tað sagt okkurt um, at tað var við atlit til, hvussu kann mann siga - sum grundarlag undir onkrum størri verkætlanum. Og tað, sum tey so sóu seinni aftur, tá ið mann seinni fór at gera eitt lógaruppskot, legði tað fyri tingið tá seinni í árinum, sum so fór endaliga ígjøgnum árið eftir. Tað fór ikki ígjøgnum í tinginum tá fyri jól. Tað bleiv gjørt eitt nýtt uppskot seinni í februar mánaði árið eftir.

Andras greiddi síðani frá, at tey hava ikki havt nakra samrøðu við landsstýrismanninn í sambandi við útsetanina. Tað, sum hendir er, at tað er aðalstjórin, sum fer til lögfrøðingin, og boðini koma umvegis lögfrøðingin til hansara, soleiðis fær hann boðini. Hann mintist støðuna soleiðis, at hann sendir ein innanhýsis teldupost til Torkil 16. oktober 2020 og kunnar um, at aðalstjórin hevur verið inni á gólvinum hjá honum. Boðini hjá aðalstjóranum vóru, at hann við prátinum við Torkil hevði latið bóltin víðari til Fiskivinnustovuna at viðgera málið á tí grundarlagið, sum Torkil lýsir í sínum telduposti frá 15. oktober 2020.

Spurdur um teldupost frá 16. október 2020, har Andras Kristiansen ger Rógva Reinert varigan við, at ætlanin um at útseta útlutanina frá 2020 til 2021 ikki er góður lóggávusiður, og hvat hann hugsar, tá hann sendir teldupostin til Rógva, greiddi Andras frá, at tað er væl, at summi hava søkt í 2020, og nú sigur mann: vit taka onga avgerð. Vit flyta kvoturnar til næsta ár og gera ein nýggjan máta at søkja uppá. Og kanska onkur kundi hugsað sær at keypt eitt skip ella okkurt sovorðið, og sum so verður til tað. Kvoturnar verða latnar til skip.

Spurdur, um Andras hugsar um onkran ítøkiligum umsøkjara, greiddi Andras frá, at tað helt hann ikki nakað soleiðis. Tí tær umsóknirnar, sum vóru - altso tað varð lýst eftir verkætlanum, sum liggja á virkjum á landi - tað var ikki skip sum so. Tað var ikki heimild til tað.

Spurdur aftur um orsøkina til, at útlutanin varð útsett, greiddi Andras frá, at honum vitandi var orsøkin tann, sum Torkil vísir til í sínum telduposti til hansara og Ólav Dalsgarð 15. október 2020. Soleiðis sum hann minnst tað, so var orsøkin, at ynski var um at veita kvotu til ítøkilig skipakeyp og skiparakstur heldur enn til virki, verkætlanir á landi.

Spurdur um málið um P/F Vestmanna Fiskavirki og um nýggja uppritið hjá Fiskivinnustovuni, og hví landsstýrismaðurin vildi luta kvotu til P/F Vestmanna Fiskavirki, hóast verkætlanin í tilmælinum varð mett ikki at vera stuðulsverd, greiddi Andras frá, at hann var sjálvur í feriu um hetta mundið. Hann visti ikki um málið, og hann visti heldur ikki, hví landsstýrismaðurin vildi luta kvotu til P/F Vestmanna Fiskavirki. Hann mintist, at tá hann kom aftur úr feriu, tosaði umsitingin um málið, men hvat var hent í málinum, visti hann ikki.

Spurdur um avgerðina hjá landsstýrismanninum at víkja frá tilmælinum frá Fiskivinnustovuni í sambandi við útlutan eftir § 49, stk. 1, 1. og 2. pkt. 2021, og um hvør ráðgav landsstýrismanninum í hesum sambandi, greiddi Andras frá, at umsitingin læt landsstýrismanninum tilmæli og hevur annars onki samskifti havt við landsstýrismannin eftir tað burtur frá samskiftinum um eina lögfrøðiliga meting av, um tað er lógarbrot at luta part av kvotu til P/F Vestmanna Fiskavirki. Fiskivinnustovan hevur ikki ráðgivið landsstýrismanninum um, hvat hann skal gera við tilmælið. Tá tilmælið varð latið, var Fiskivinnustovan liðug við málið – tað var ráðgevingin frá Fiskivinnustovuni.

Spurdur um eini sms-boð frá landsstýrismanninum til Andras tann 2. september 2020, har landsstýrismaðurin biður umsitingina um at broyta kvotutølini eitt sindur, áðrenn svar verða send umsøkjarunum, og lata felagið á Sandi 500 tons av hvørjum og at leggja 100 tons av hvørjum afturat hvørjum skipaprojekti, greiddi Andras frá, at har tekur landsstýrismaðurin avgerð um at víkja frá tilmælinum og lata sanningum kvotu, og onkur annar fær ikki - so ...

Spurdur, um landsstýrismaðurin hevði aðrar upplýsingar um eginfígging og royndir enn tær, sum síggjast í oyðubløðunum og viðløgðum skjølum til umsóknirnar, greiddi Andras frá, at honum vitandi vóru ikki aðrar upplýsingar. Hansara starvsfólk hava heldur ikki samskift við nakran umsøkjara. Hann hevur heldur ikki verið í samskifti við nakran umsøkjara.

Spurdur um ymisku kærurnar, sum vórðu sendar Fiskimálaráðnum, eftir at avgerð var tikin, og til orðingina um, at "verkætlanin skal vera klár at føra út í lívið beinanvegin", og hvussu "beinanvegin" skal tulkast, vísti

Andras á, at tað er klárt, at um tú fært eitt játtandi svar í dag, so hevir tú ikki skipið. So kanst tú ikki fara út og keypa tær eitt skip tað gongur altíð ein tíð. Og tað, sum væl er upplagt í hesum her, tað er, at tað koma nakrar umsóknir inn, og í umsóknini verður so greitt frá, at teir ætla at keypa eitt skip. ”Um tað er eitt skipakeyp, og tað er hetta skipið, so síggja vit sáttmálan. Og tað er ein fígging, sum er skruvað soleiðis saman, at onkur hevði fyrivarni, og onkur hevði ikki fyrivarni. Fíggingin var klár. Og tá ið teir so høvdu fingið svar, ja, teir høvdu ein forkeypsrætt til skipið, til - mann kann siga: so leingi, sum málið koyrir. So kundu teir yvirtaka skipið, og so var skipið klárt. Tað vildi eg hildið var nøkulunda beinanvegin.”

Spurdur um hugtakið ”nýggir aktørar” og hvørjar tankar, mann hevir gjørt sær um tað, greiddi Andras frá, at aktørur er blivið eitt hugtak, sum verður nokkso nógv brúkt í sambandi við at luta út til onkran, sum ikki er frammanundan. So tað er ein nýggjur aktørur. Eitt felag, sum ikki hevir eitt skip frammanundan.

Spurdur um støðurnar, har umsøkjara hava forkeypsrætt til at keypa eitt skip, men so er seinni neyðugt at keypa annað skip, tí viðgerðartíðin varð ov long, umframt at ávísir umsøkjara hava havt forkeypsrætt til at keypa sama skip, greiddi Andras frá, at mintist hann rætt, so helt hann, tað varð viðgjørt í onkrum av málunum. Altso, hann hevir ikki kannað málini, men tað var nakað, sum var frammi. Tí at onkur av teimum, sum fingið játtað endaliga, keyptu ikki tað skipið sum upprunaliga ætlað í umsóknini. Hann helt so, at umsitingin bað um at fáa eina nýggja uppseting av, hvussu fíggingin nú hekk saman og sovorðið. Altso at keypa hetta skipið heldur enn hitt. Ja, og um mann nú kundi vísa á, at tað hekk saman. Ella, ja, sum í hinum, so helt hann ikki, at tey sóu nakran trupulleika í tí. Akkurát hvussu tað varð formulerað, mintist hann ikki. Men tað var okkurt mál. Málini blivu viðgjørd. Landsstýrismaðurin var ikki partur av tí.

Spurdur, um tað var ein avmarkað nøgd av skipum, sum var tøk í sambandi við hesi mál, greiddi Andras frá, at tað mundi tað vera. Hann helt, at tann eini, sum hevði søkt - teir mundu halda seg vera nokkso tryggar, hann visti ikki ordiliga hví, men hann helt, at skipið var komið til Føroya. Ja. Tað lá her yvri á skipasmiðjuni, og a, handilin gekk so aftur, tí at tá hevði Ísland hækkað lodnukvotuna. Og nú skuldi hesin íslenski reiðarin, sum átti skipið, brúka tað til at fiska ta stóru lodnukvotuna. Og tí bleiv tann handilin annulleraður. Tað mundi vera hasin Bjarni Ólavsson.

Spurdur um avgerðina hjá Fiskimálaráðnum um ikki at hoyra umsøkjara í sambandi við viðgerðina av umsóknunum greiddi Andras frá, at fyri tað fyrsta var tað ein kunngerð og so eitt oyðiblað, har umsøkjari hevði møguleikar fyri at koma við upplýsingum, sum tey hildu vera viðkomandi fyri, at ráðið kundi taka avgerð. Altso: hvat er tað fyri skip, hvat kostar tað, hvørja fígging hava tit, hvussu meta tit, at tit klára tykkum við teimum kvotunum, sum tit søkja um, serliga teimum minstu kvotunum? Og um føroyskan, útlendskan eigarapart, og so hatta við, at hesi 8%, tann treytin við um, at teir, sum eiga stóran part í dag, ikki eru við í projektinum. Soleiðis, at tað eru nýggir aktørar. Tað mettu tey vóru, kann man siga, teir høvdu høvi til at koma við øllum upplýsingum, og um tey skuldu farið inn og hoyrt og spurt, so hevði tað drigið nokkso langt út at viðgjørt tað. Mann hevði royndir frá menningarkvotunum í 2019, at tað dró út. Har hevði mann spurt seg fyri hjá onkrum, og so mátti mann spyrja allar.

Spurdur, um hann hevði samskipt við nakran umsøkjara um, at eginfígging og royndir fóru at hava avgerandi týdning, greiddi Andras frá, at hann visti ikki. Tað kann vera møguligt, at onkur kann hava ringt til hann. Tað er ikki langt frá, at tann, sum varðar av Jupiter, hevir havt onkran spurning, antin í telefon ella telduposti.

Hann mintist ikki, hvat varð spurt um, men hann hevur so víst til tað, sum stendur í kunngerðini, metingarskjalinum og umsóknarblaðnum.

Spurdur um útlutan av kvotu í 2020 eftir § 49, stk. 2 og um skip, sum "flagga innaftur", serliga málini hjá P/F Thor Fisheries og P/F Ocean Group Faroes Ltd., og til teldupost frá P/F Thor Fisheries tann 3. september 2020, har P/F Thor Fisheries kemur við eini ískoytisfrágreiðing, og tað tykist, sum teir vita, at tað er ein trupulleiki, at Hoyvík er undir grønlenskum flaggi, greiddi Andras frá, at tað visti hann ikki. Hann hevur sett sær sama spurning og kannað teldupostar og annað, men hann dugir ikki at síggja seg hava havt nakað samskipti við P/F Thor Fisheries.

Spurdur um teldupost, sum Andras Kristiansen sendir til P/F Thor Fisheries 7. september 2020, har upplýst verður, at umsóknin hjá teimum kann realitetsviðgerast, um Hoyvík flaggar innaftur, og til fund 8. september 2020 við landsstýrismannin, har landsstýrismaðurin biður umsitingina umhugsa málið og kanna, um tað ikki ber til at geva eina tilsøgn, treytað av at Hoyvík flaggar innaftur í heyst, greiddi Andras frá, at ongin avgerð varð tikin á fundinum við landsstýrismannin. Tað, sum hendir, er, at umsitingin á fundinum 8. september verður biðin um at umhugsa málið. Málið verður viðgjørt í bólkinum á Fiskivinnustovuni, og semja var um, at tað ikki er grundarlag fyri at broyta tilmælið til eisini at fevna um Hoyvík. Hoyvík er ikki undir føroyskum flaggi og lýkur tí ikki treytirnar fyri at fáa játtað ískoytiskvotu. Hetta er sambært treytini, ið er ásett í § 6 í kunngerðini. Hann mintist okkurt um, at P/F Thor Fisheries í onkrum skjali hevði upplýst, at Hoyvík var undir føroyskum flaggi, tá umsóknin varð latin inn. Men Andras metti ikki. tað broytti nakað. Vísandi til, at Andras sendir teldupost til Rógva Reinert 9. september 2020 kl. 14.06, har hann greiðir frá niðurstøðuni hjá bólkinum, og at P/F Thor Fisheries kl. 16.37 sama dag skrivar til Fiskimálaráðið og kunnar um, at Hoyvík er flaggað innaftur undir føroyskt flagg, verður Andras spurdur, um tað hevur verið nakað samskipt við P/F Thor Fisheries í hesum sambandi. Andras svaraði, at tað minnst hann ikki.

Spurdur, um umsitingin bíðaði við at taka avgerð í málinum, til Hoyvík varð flaggað innaftur, greiddi Andras frá, at tað visti hann ikki. Tað var ikki umsitingin, sum tók avgerðina. Tað var landsstýrismaðurin.

Spurdur um telefonsamrøðuna millum Torkil V. Rasmussen og advokatin hjá P/F Ocean Group Faroes Ltd. tann 22. september 2020 og telefonnotat um tað sama, greiddi Andras frá, at fyri at sleppa upp í part skal mann vera verandi aktørur. Og tí var tað sjálvandi soleiðis, at Hoyvík var ikki eitt verandi skip, og tí kundu teir ikki fáa. Men so koma teir aftur undir føroyskt flagg og hava so ein rakstur at vísa á í 2019 og 2020. Sum Torkil greiðir frá her, og sum hann gongur út frá, at Torkil hevur nevnt fyri Rúna eisini, so er Nýborg ikki skrásett í Føroyum. Hann helt, at tað bleiv selt á sumri í 2019, og mintist hann rætt, so hevði tað havt sína seinastu last í januar í 2019. So har var eingin rakstur at vísa á í 2019 og 2020, og skipið var altso ikki undir føroyskum flaggi. Advokaturin hjá P/F Ocean Group Faroes Ltd. gjørði eitt sindur burturúr tí, at hann var ikki samdur við tí sjónarmiðinum.

Andras fær lisið teldupostin upp, sum hann sendir til Rógva Reinert við avriti til Torkil V. Rasmussen og Ólav Dalsgarð tann 22. september 2020: *"nú hevur Rúni Joensen advokatur vent sær til Fiskimálaráðið um Nýborg, sum Ocean Group hevur søkt um ískoytiskvotu til, men sum ikki er skrásett í Føroyum. Í skrivinum ger Rúni Joensen vart við, at skipið kemur aftur undir føroyskt flagg, um tí verður játtað ískoytiskvotu. Eftir mínum tykki eru vit nú í somu støðu, sum vit vóru við Hoyvík og Thor Fisheries, har málið endar við, at vit søgdu okkum*

fara at realitetsviðgera umsóknina, um skipið kom aftur undir fýroyskt flagg, innan avgerðirnar um ískoytiskvotur vórðu tiknar og fráboðaðar. Tí meti eg, at tað er rættast, at Rúni Joensen vegna Ocean Group fær somu boð, sum Janus Rein fekk vegna Thor. Niðanfryi er uppskot til teldubræv at senda til Rúna.”

Spurdur um, hvørt P/F Ocean Group Faroes Ltd. fekk somu boð sum P/F Thor Fisheries, og um hesar umsóknir kunnu samanberast, greiddi Andras frá, at tað varð ongantíð sent. Tað var hann eitt sindur keddur um. Hann veit ikki, um hann ger eitt uppskot, og Torkil er samdur, og so eru teir báðir samdir. So verður tað ikki sent. Tað er so tað eina. Men nei, hann helt altso at Hoyvík kundi vísa á, at tey høvdu havt ein rakstur bæði í 2019 og 2020, men Nýborg, tað skipið varð selt á sumri og hevði seinastu avreiðing, helt hann tað var, í januar 2019. Og fyri at fáa eina ískoytiskvotu, so skuldi tú vísa á, at hetta fór at bota um verandi rakstur av skipinum, og har var eingin rakstur av skipinum. Tí teir høvdu ikki havt nakran rakstur tað tíðarskeiðið, sum mann skuldi vísa á ein rakstur. So hann helt ikki, at teir vóru í somu støðu soleiðis, tá mann nú skuldi fara at viðgera tað. Tað hava teir ikki verið.

Spurdur, um P/F Ocean Group Faroes Ltd. ikki áttu ella kundu fingið eina freist at flagga Nýborg innaftur undir fýroyskt flagg, greiddi Andras frá, at tað metti hann ikki. Á tí fundinum, har tey viðgjørdu áheitanina frá landsstýrismanninum um at umhugsa at lata Hoyvík fáa eina ískoytiskvotu við eini treyt um, at teir komu aftur undir fýroyskt flagg innan eina freist, mettu tey ikki, at grundarlag var fyri tí, og tí mæltu tey frá at gera tað. Tí hevði mann heldur ikki kunnað gjørt tað við Nýborg.

Spurdur um ásetingina í § 6 í kunngerðini, har ásett er, at fiskifarið skal hava avreitt norðhavssild ella makrel í 2019 ella 2020, og at har ikki stendur, hvussu nógvar lastir skulu vera avreiddar, greiddi Andras frá, at tað er rætt, at onki stendur um, hvussu nógvar lastir skulu vera avreiddar. Umsitingin hevur tó lagt dent á verandi rakstur. Mann metti ikki, at P/F Ocean Group Faroes Ltd. kundi vísa á verandi rakstur.

Endurgeving frá avhoyring av Rógva Reinert, tann 28. oktober 2022, kl. 09.00 - 11.30

Rógvi Reinert greiddi frá eftir at vera vegleiddur um sína rættarstøðu, at arbeidsgongdin í Fiskimálaráðnum í sambandi við útlutan av kvotum eftir § 49 í 2020 og 2021 varð skipað á sama hátt bæði árinum. Tað var soleiðis, at Jacob Vestergaard landsstýrismaður, hevði sagt í sambandi við lógarásetingina um vinnuligar royndir og verkætlanir, at fyrireikandi arbeiðið skuldi fremjast av embætisfólkum í Fiskimálaráðnum. Í øðrum skipanum, sum líktust hesari - tað var skipanin um menningarkvotur, sum hevði verið árið frammanundan - har var tað ein uttanhýsis nevnd, sum skuldi gera tað. Men landsstýrismaðurin ásetti beinanvegin, at tað er embætisverkið í Fiskimálaráðnum, sum tekur sær av arbeiðinum. Bygnaðarliga er hann aðalstjóri í øllum Fiskimálaráðnum, og Fiskimálaráðið er so bygt upp í triggjar deildir. Stjórnarskrivstovan, sum ikki hevur deildarstjóra, og tí er hann deildarstjóri har, og so tvær deildir, Fiskivinnustovan og Altjóðadeildin. Í arbeiði sum hesum at viðgera vinnuligar royndir og verkætlanir, so er tað av einum slíkum slag, at tað er Fiskivinnustovan, sum tekur sær av tí. Leikluturin hjá Fiskivinnustovuni er fyri tað fyrsta at umsita arbeiðið, sum eitur skipan av fiskiskapi, og tí liggur alt tað, sum eitur skipan av fiskiskapi viðvíkjandi lóggávu, viðvíkjandi kunngerðum og viðvíkjandi reglugerðum. Reglugerðir brúka tey ikki so ofta, men tað er komið fyri. Tí er tað natúrligt, at tað kemur undir tað arbeiðsøkið, sum eitur skipan av fiskiskapi. Altjóðadeildin arbeiðir als ikki við lóggávu sum so, men tey arbeiða við fiskivinnusamráðingum og altjóða samráðingum og so víðari. So skal

sigast, at Fiskvinnustovan hevur eisini eitt altjóða arbeiði, men hetta kemur av natúrligum orsøkum undir skipan av fiskiskapi. Deildarstjórin á Fiskivinnustovuni og hann høvdu so stutta samrøðu á vári í 2020 og á vári í 2021 um at skipa arbeiðið við sjálvum umsóknunum og niðurstøðunum og líknandi. Og tað var einfalt frá hansara síðu. Hann segði við deildarstjóran: “Takið tit tykkum av hesum.” Sum frá líður, so sær hann, at deildarstjórin hevur sett ein arbeiðsbólk, sum í tali av fólki var tann sami bæði árinum. Tað vóru 4 fólk. Tað var ein fiskivinnufulltrúi, ein lögfrøðingur og so ein, sum arbeiðir við royndarfiskiskapi og gransking og verkætlanum og so víðari. Tey kalla tað fiskivinnuroyndir. Og so er deildarstjórin sjálvur partur av bólkinum eisini. Tað skal sigast fyri 2020, tá var hann, sum arbeiðdi við fiskivinnuroyndum, kanska ikki so støðugur í arbeiðinum sum í 2021. Tað var nakað, sum hann so fann út av seinni. Men hann var við. Tað spurdi hann um, og hann var við av og á. So ein 4-mannaður bólkur, sum so tekur sær av arbeiðinum.

Spurður um, hvør hesin persónurin er, sum ikki hevur verið so støðugur í arbeiðinum, greiddi Rógvi frá, at tað var Jákup Mørkøre. Hann spurdi einaferð, hvussu var við Jákupi Mørkøre, og fekk at vita, at hann var við viðhvørt. Men kanska ikki so fastur limur, men hann er við viðhvørt. At tað so onkuntíð kann hava verið ein 5. og 6., tað kann Fiskivinnustovan hava gjørt, uttan at hann veit av tí. Tað, sum hann skal skunda sær at siga, er, at hetta við at skipa arbeiðið var nógv annað enn bara at viðgera umsóknir. Tá ið lýst er eftir umsókn, so liggur faktiskt nokkso nógv arbeiði lutfallsliga í skipanini, áðrenn tað bleiv søkt. Tað legði hann merki til, tí tað bleiv tosað um tað, og hann var við í onkrari samrøðu. Men hann viðgjørði tað ikki. Tað, sum varð tosað um, var, at hetta var meira enn bara at skriva eina kunngerð. Fiskivinnustovan hevur ógvuliga nógv royndir við at skriva kunngerðir, tí at allur fiskiskapurin er skipaður í kunngerðum. Men hetta kunngerðararbeiðið var eitt sindur meira enn bara tað. Tað sæst í kunngerðini, tí fólk, sum arbeiðdu við hesum málinum, søgdu, at tað er ein serlig vegleiðing, sum skal til við hesum arbeiðinum sammett við kanska aðrar kunngerðir. Tí bleiv kunngerðin útbygd við einum metingarskjali, sum var eitt undirskjal til kunngerðina. Eitt metingarskjal, sum hevur tvey endamál. Annaðer kanska ikki so týðningarmikið, men tað er har. Tað er at kunna borgaran um, hvat ið metingargrundarlagið í breiðum høpi er, sum myndugleikin arbeiðir út frá fyrisitingarliga, tá ið umsóknarfreistin var úti. Men tað er eisini at vegleiða tey fólk, sum skulu taka sær av arbeiðinum við at hyggja at umsóknunum. Hvussu meta vit um umsóknirnar? So metingarskjalið brúktu fólk nokkso nógv tíð uppá. Tað næsta, sum kom áðrenn eisini, og sum eisini tók nógv tíð, var, at fólk byrjaðu at tosa um, at sannlíkindi vóru fyri, at umsóknartilfarið fór at verða ógvuliga stórt og víttfevnt. Tær royndirnar hevði mann ivaleyst frá øðrum skipanum frá fyrr av. Tey sannlíkindini vóru stór. Tað at fáa upplýsingar skipaðar eins standardiseraðar í ávísan mun í øllum førum er ein fyrimunur, bæði fyri umsøkjara, og so skal hann kóka kjarnuspurningarnar hjá sær ella kjarnuupplýsingarnar uppá ein skipaðan máta, men eisini fyri metingarnevndina. Tískil útbygdi mann metingarskjalið við at gera oyðubløð. So tað at skriva oyðubløð inn var eitt týðandi arbeiði, legði hann merki til. Umframt at skriva oyðubløð, so gjørði mann eisini eina leiðbeining til, hvussu oyðubløðini skuldu fyllast út. So tann parturin av arbeiðinum var faktiskt líka stórur sum at viðgera umsóknirnar sjálvar. Hann minnst, at tað var eitt lítið sindur av kjaki um oyðubløð. Var hetta nú yvirbureaukratisering, og skuldi mann ikki skriva frítt tað, sum mann vildi? Men niðurstøðan var tann, at tú kanst skriva, hvat tú vilt í tína umsókn, men tað líkasum ger arbeiðið munandi lættari, at borgarin líkasum systematiserar upplýsingarnar, sum eru, við atlit til fyrisitingarrættarligum metingum og eisini mannagongdum. Tað fyrisitingarrættarliga helt hann sjálvur, at starvsfólkið hjá honum hevur hildið seg øgiliga tætt við. Tí eitt, sum hann legði merki til, tað var, at í ógvuliga nógvum teksti, sum varð skrivaður, varð víst til lógargrundarlag, tað verður víst til kunngerð, og tað verður víst til endamálsorðingar og annað. So hetta er ein bólkur, sum fyrireikar arbeiðið við at gera tað, sum hann har nevndi, og tá ið tað arbeiðið, er liðugt, so skrivar tú eina lýsing, sum tú leggur alment fram, og júst í

Lýsingini er eisini tilvísing til tað, sum hann har nevndi, tilvísing til lógargrundarlag, tilvísing til kunngerð, tilvísing til metingarskjal og tilvísing til oyðubløð. So tað var líkasum tað fyrireikandi arbeiðið. Tá ið tey so koma fram til, at lýsingarnar eftir umsóknnum eru almannakunngjörðar, so verður niðurstøða um, at tey, sum hava arbeitt við at fyrireika hetta her, koma eisini at taka sær av viðgerðini av umsóknunum. Viðgerðin av umsóknunum hevði tað endamál at lýsa málið væl og at lata tilfarið til landsstýrismannin, sum so tekur endaliga støðu. So ein arbeiðsbólkur undir Fiskivinnustovuni. So tað var líkasum soleiðis, at tað varð skipað, men eisini fyrireikingin varð skipað, sum hann segði har.

Spurdur, í hvønn mun landsstýrismaðurin var partur í fyrireikandi arbeiðinum at seta treytirnar upp í kunngerð, metingarskjølum o.ø., greiddi Rógvi frá, at landsstýrismaðurin er altíð við í kunngerðararbeiðinum á yvirskipaðum stigi. Tað er hann og leggur høvuðsliðuna inn um, hvat grundsetningarnir eru, sum tey skulu arbeiða út frá. Hann kundi taka eitt dømi, sum landsstýrismaðurin nevndi yvirskipað, tað var eisini longu, tá ið lógin varð gjørd. Tað var tað, at tað skuldi ikki vera eins og aðrar skipanir, ið høvdu verið áðrenn. Millum annað, at landafrøði hevði nógv at siga, tá ið menningarkvoturnar vóru. Ein yvirskipað regla er, at landafrøði skal ikki inn í hesa skipanina. Tað vil siga, at um fólkatalið er vaksandi ella fallandi, um arbeiðsloysið er høgt ella lágt, ella um atgongd til fisk er góð ella vánalig, hasar reglurnar skulu ikki við í hesa skipanina. Tað er ein yvirskipað regla, sum landsstýrismaðurin legði inn. Ein onnur yvirskipað regla var, at tað skuldi ikki í kunngerð ella í lóg ásetast, at tað skuldi vera ein uttanhýsis nevnd, sum skuldi taka sær av hesum her. Altso, at fyrireikingararbeiðið og viðgerðin av umsóknnum skuldu fremjast av uttanfyristandandi myndugleika ella umboðum - myndugleiki er kanska ov sterkt orð, umboðum. Men tað skuldi vera embætisverkið, sum skuldi taka sær av tí. Embætisverkið í Fiskimálaráðnum.

Spurdur um, hvør orsøkin var til hesa arbeiðsgongd, svaraði Rógvi, at tað var politikkur. Tey fingi ikki at vita nakra orsøk. Hann kendi ikki orsøkina, men hann metti, at embætisverkið, sum arbeiðir við lóggávu, kunngerðum og við fiskivinnuroyndum til dagligt og so víðari, at tað er tað rætta. Men hann mintist ikki, at hann setti nakra serliga orsøk sum so. Men tað vóru yvirskipaðar reglur. Síðani var tað tað, at tað skuldu vera generellar reglur, sum kundu setast um verkætlanir sum heild, og har høvdu tey frammanundan nokkso stórar royndir við sær. Altso, tey sum embætisfólk innan fyri ta skipan, sum eitur fiskivinnuroyndir, sum er ein skipan, sum hevur verið virkin í alla hansara tíð í Fiskimálaráðnum. Tað eru 17 ár nú, og har eru nógvar orðingar og nógvar endamálsorðingar og annað, sum mann kann brúka. So tað var at brúka breiðar setningar um gransking og menning sum heild. Og har fullu tey so orðini sum til dømis menning og nýskap og virðisvøkstur, og nýskapandi endamál og fjøltáttað vinnulív og so víðari. So boðskapurin var at brúka orðingar, sum líktust skipanum, sum tey høvdu áðrenn og ikki við ov stórum bindingum. Tað var tað, sum hann mintist, at landsstýrismaðurin segði. Ein meira breið skipan við minni avmarkingum í mun til hina, sum hann nevndi við hasum trimum dømum. Landsstýrismaðurin var so ikki við, annað enn í vanligum kunngerðum, og tað var, at tá ið kunngerðin var gjørd, so varð hon lögð fyri landsstýrismannin, sum hugdi ígjøgnum hana. Landsstýrismaðurin kunnaði so um kunngerðina á landsstýrisfundi, og tá hann hevði kunnað á landsstýrisfundi og sent hana til hoyringar, so varð kunngerðin lýst. So hansara leiklutur var tann sami sum í øllum øðrum kunngerðum. Hann mintist ikki, at landsstýrismaðurin yvirhøvdur tók støðu til tað serliga fyrisitingarrættarlaga grundarlagið, har ið tey viðgjördu metingarskjal, umsóknarbløð og leiðreglur. Tað var embætisverkið sjálvt, sum legði tað inn. Tað var líkasum uttanfyri. Hann hevði tær yvirskipaðu orðingarnar um kunngerðina, og tað var tað.

Spurdur, hvør viðgjørði umsóknirnar, svaraði Rógvi, at tá var hansara leiklutur enn minni, enn hann var, tá ið tey høvdu kunngerðina. Tá tey gjørdu kunngerð, oyðubløð, metingarskjal og leiðreglur, tá var hann við í kjaki av og á og var við til at finna tær røttu orðingarnar, endamálsorðingar og so víðari. Men tá ið umsóknirnar komu inn, so var tað arbeiðsbólkurin, sum fult og heilt tók sær av tí. Hann minnst seg ikki hava verið við í nakrari viðgerð yvirhøvur. Hann var ikki vitandi um, um landsstýrismaðurin var tað. Men tað var hann ikki, undantikið um onkur lítil hissini spurningur kom, okkurt av yvirskipaðum slag. Hann helt, hann bleiv spurdur einaferð um ognarviðurskifti í vinnuni. Altso um feløgini, sum áttu skip, onkur virkir á landi og okkurt sovorðið yvirskipað. Men hann var ikki við í nøkrum umsóknum yvirhøvur. Tað var hann ikki, meðan viðgerðin fór fram. Honum vitandi var landsstýrismaðurin ikki við í viðgerðini av umsóknunum. Tað varð lagt til bólkin. Um tey hava tikið onkran til láns onkuntíð, visti hann ikki. Tað vóru Ólavur Dalsgarð, Torkil Rasmussen og Andras Kristiansen við nakað av stuðli frá Jákup Mørkøre, sum viðgjørdu umsóknir í 2020. Tað var eitt sindur av útskipting í 2021, har Ólavur og Torkil fóru í onnur størv, og Rannvá Sólheim og Símun Grønadal komu inn.

Spurdur um orsøkina til, at landsstýrismaðurin valdi at útseta útlutan av kvotum eftir § 49, stk. 1 í 2020 til 2021, greiddi Rógvi frá, at orsøkin var tann, at Jacob greiðdi honum frá, at tað var so nógv útlíðið á árið nú, at tað var torført at fáa gagnnýtt kvoturnar í 2020. Men hin orsøkin var, at málið bleiv umrøtt. Tað koma sjónarmið fram í samgonguni um, at skipanin í 2020 eigur at gerast øðrvísi, enn hon er skipað nú í lóggávuni. Tað, sum kemur fram er, at skipanin í 2020 fevnir bara um verkætlanir, sum kunnu setast í samband við framleiðslu á landi. Hann verður kunnaður um, at tað er eitt politiskt ynski og ein politisk hugsjón um, at hesar kvoturnar eiga eisini at verða brúktar til, at nýggj skip kunnu koma inn í flotan. Og tá er tað, at hann sigur, at tað er ein ógvuliga stór broyting í øllum tí, sum er, og lógin gevur ikki pláss fyri tí. Og tá er tað, og landsstýrismaðurin skilir tað ógvuliga skjótt og beinanvegin sigur: “Ja, ja. Men eri farin í holt við at umhugsa at broyta lógina.” Og tað er jú liðið langt út á árið, og tíðarætlanin og annað í løgtinginum byrjar at vera farið. Mann hevur brúk fyri 17 undirskriftum og so framhaldandi. So tað blívur eftir hansara meting ein eitt sindur krevjandi uppgáva at gera tað. Men sjálvandi er landsstýrismaðurin í samskipti við samgonguna og baklandið sannførdur um, at hatta er tað, mann vil, og hatta er tað mann kann. So skal man fara til verka beinanvegin. Og harnæst siga tey: “Jamen, um tú skalt útseta eina ætlan, sum er lógarfest, so er bara ein máti at gera tað uppá, og tað er at fáa eina lógarbroyting, at fáa eina aðra lóg, sum staðfestir, at ætlanin verður løgd í 2021 og ikki í 2020.” So orsøkin var hasar báðar, at mann ynskti politiskt, at ætlanin skuldi víðkast til eisini at fevna um skip, og so var mann kanska eisini, tað vil siga politikarar, av tí fatan, at tað kanska var í so seint. Men tað seinna haldi eg ikki, var so avgerandi politiskt. Politiskt var tað tað fyrra, at man ynskti at víðka ætlanina til skip. Embætisverkið fór so beinanvegin í gongd við at fyrireika eitt lógaruppskot. Lógaruppskotið bleiv so samtykt á tingi seint tað árið, í 2020. Tað bleiv umrøtt leysliga, at mann kanska eisini kundi luta kvotuna út til onkran serligan, sum kundi koma skjótt í gongd og kundi brúka eina kvotu bara innan fyri 4 mánaðir, men tað var ikki ein ætlan, sum var góð. Hann helt, at hon bleiv bara umrøtt leysliga munnligt. Hann helt, at niðurstøðan bleiv øgiliga skjót á heysti í 2020, at ætlaði landsstýrið og samgongan nakað heilt annað við hesi skipanini enn at avgreiða hesar kvoturnar í 2020, so mátti tingið gera eina nýggja lóg, sum so avloysti lógina, sum var galdandi. Og tað bleiv tað, sum bleiv gjørt. So tað yvirskipaða var politiskt, at mann ynskti, at skipanin skuldi víðkast eisini til at fevna um skip. Tað var tann stóra orsøkin, og tískil vildi mann útseta við lóg ætlanina til 2021. Tað bleiv sagt, at tað var tann einasti møguleiki, tú hevði.

Spurdur um, hvør høvuðsorsøkin var til, at útlutanin varð útsett til 2021, um tað var, tí tað var liðið ov langt út á árið, ella um tað var, tí mann politiskt hevði ynski um at fáa nýggjar aktørar inn, svaraði Rógvi, at tað vóru

tvær orsökir, men tann stóra orsøkin var tann politiska. Tað er soleiðis, at hann tulkar málið. Tað vóru so tvær, men at vekta tær báðar ímóti hvør aðrari, tað kundu kanska verið ymiskar meiningar um tað. Men at skipakeyp kom inn, tað var so ið hvussu er tað, sum bleiv umrøtt ímillum hann og landsstýrismannin ella tey og landsstýrismannin. Um at í samgonguni ynskti mann, at skipakeyp var partur av politisku skipanini.

Spurdur um teldupost, dagfestur 15. oktober 2020, har Torkil Rasmussen í strangasta trúnaði kunnar Rógva Reinert, Andras Kristiansen og Ólav Dalsgarð um, at landsstýrismaðurin helst vil sleppa undan at luta út kvotu eftir § 49, stk. 1 í 2020, greiddi Rógvi frá, at orðingarnar hjá Torkil 'í strangasta trúnaði', vóru kanska eitt sindur yvirdimensioneraðar. Hetta er bara tað, mann kann siga, at treytin fyri, at ætlanin hjá landsstýrinum skal kunna fremjast, er ófrávikilig. At mann skal fáa eitt lógaruppskot samtykt undir tíðartrýsti, kann man siga, tá mann er komin heilt út í september-oktober mánað. Og tað er tað, teir siga, at alt annað er ikki rætt. Um landsstýrismaðurin vildi hetta her, mátti hann fáa løgtingið at samtykkja eina aðra lóg, sum staðfesti hansara ætlan. Tað var tað.

Spurdur, um hann er samdur í, at grundarlagið í 2021 broytist munandi sammett við 2020, tí nú verða kvotur frá 2020 lagdar aftrat kvotunum í 2021, sum søkjast kann um, greiddi Rógvi frá, at tann trupulleikin er allarhelst sera, sera avmarkaður, tí tað er bara 1 ár, og skulu slíkar verkætlanir kunna gjøgnumførast, so eru ár 2, 3, 4 og 5 kanska týðningarmiklari enn ár 1. So uppá tann mátan er tann trupulleikin øgiliga lítil. Men orsøkin til, at Torkil kanska skrivar hendan postin eitt lítið sindur í trúnaði, er sjálvandi tað, at reint fyrisitingarlíga, so er tað sjálvandi ongantíð rætt at útseta eina ætlan til árið eftir. Eisini tá tað kemur til skipað viðurskifti sum heild, so er tað ongantíð rætt, men lóggáva og lógarsmið og ein samtykt lóg er yvir øllum. Og um løgtingið samtykti, at soleiðis er tað, jamen, so er tað tað, sum er galdandi. Men hann kann fara so langt sum at siga, at hóast løgtingið samtykkir tað, so er tað ikki góð fyrisiting, tað er tað ikki. Men mann skal sjálvandi halda seg til lógarbroytingarnar, og tað sum lógarbroytingarnar føra út í lívið, tað er tað, sum skal fremjast. Tað sigur seg sjálv, tað sum lógarbroytingarnar samtykkja.

Spurdur um teldupost frá Andras Kristiansen, dagfestur 16. oktober 2020, til Rógva Reinert, har Andras ger vart við, at ætlanin við at útseta vinnuligu royndirnar og verkætlanirnar sambært § 49, stk. 1 í lógini til 2021 er ikki góður lóggávusiður, greiddi Rógvi frá, at hann mintist ikki henda teldupostin. Hann kennir ikki umsóknirnar í smálutum og veit ikki, hvat Andras meinir við. Hann vísir til tað, sum hann áður hevur sagt, at tað er ikki gott fyrisitingarlíga at útseta. Mann kann helst finna okkurt hugsað dømi um, at tað ikki er gott mótvegis borgaranum. Men er tað soleiðis, at mann er samdur um at gera eina lógarbroyting, so er tað tann einasti móguleikin, hóast hann reint fyrisitingarlíga ikki er tann besti. Og tað vildi man politiskt. Teirra boðskapur til landsstýrismannin var, at skuldi landsstýrismaðurin gera nakað annað, enn lógin ásetti, mátti hann broyta lógina.

Spurdur um avgerðina at útluta ískoytiskvotur eftir § 49, stk. 2 í 2020, hóast liðið var ov langt út á árið, greiddi Rógvi frá, at tað er orsakað av, at ískoytiskvotur eru til skip, sum eru virkin. Tey fiska aðrar kvotur, og vertíðin fyri makrel og sild er seinna hálvár og seint á árinum, og hesi skipini hava smáar kvotur. Tað er tí, at tey fáa ískoytiskvotur. So har var bæði deyður kapasitetur, og har var kapasitetur, sum kundi fara í fiskiskap beinanvegin. Tað eru skip, sum eru virkin, manning og ja, alt. Tey sigla faktiskt. So tíðin frá tí, at mann fær tilsøgnina, til mann fer at fiska, er ein dagur, at fylla oljutangan og fáa fiskiloyvi og so avstað. Og vertíðin var

ikki heilt liðug, tí er tað. Tað er ikki nakað við at gera høli klár, keypa nakrar maskinur og tosa við Heilsufrøðiligu Starvsstovuna og so víðari.

Spurdur, um mann í sambandi við útlutan av kvotum eftir § 49, stk. 1, 1 og 2 pkt. í september mánaði 2021 eisini hugsaði um, at liðið var ov langt út á árið, svaraði Rógvi ja, tað vildi hann siga. Tað var eisini tí, at tað tók ov langa tíð at gera kunngerðina. Ein orsök til, at tað hevur drigið eitt sindur út á árið til at ger kunngerð um makrel og svartkjaft og sild er, at teir hava verið í fiskivinnusamráðingum við onnur lond. Mann hevur verið ansin við at seta endaligar kvotur á, tá ið samráðingarnar ikki eru lidnar, tí tað kann vera, at ein áseting á eini kvotu hevur við sær, at samráðingarnar, sum man situr í, blíva órógvadar. Men tað er eingin ivi um, at teir máttu so bara taka í egnan barm, at tað, at luta kvoturnar so seint út í 2021, sum mann gjørði, tað átti at kunnað verið gjørt betri. Men tað vísir seg at taka tíð at gera kunngerðir, at viðgera málini og annað. Mintist hann rætt, var tað nakað fyrr, men kortini ikki so nógv fyrr. Lýsingarnar komu 11. juni í 2021, sum tær komu 10. juli í 2020, so mann var nakað fyrr. Men tað var betri, um man var minst ein mánað fyrr ella tveir. Tað er nógv tilfar og nógv viðgerð og annað. Men tað, sum hann kann siga, er, at tíðin er ikki so ógvuliga eym hóast alt. Tí at mann leggur upp til, at hetta eru kvotur, sum kunnu endurnýggjast. So tað er ikki so, at tú fært kvoturnar í 2021, og so er alt liðugt. Viðgerðin hevur víst, at mann hevur endurnýggjað til 2022. Tað helt hann eisini, at mann visti um skipanina, at sannlíkindini fyri, at allir umsøkjjarar vóru við seinna árið eisini, var ógvuliga stór. Men tað átti at komið fyrr og meir enn ein mánað fyrr.

Spurdur um ætlanina hjá landsstýrismanninum at luta kvotu eftir § 49, stk. 1, 1. pkt. til P/F Vestmanna Fiskivirki í 2021, hóast umsitingin í tilmælinum metti verkætlanina vera ikki stuðulsverda, greiddi Rógvi frá, at tað, sum var við Vestmanna Fiskavirki, var, at eftir at landsstýrismaðurin hevði havt tilmælið hjá sær í einar 10 dagar, frá 2. august og fram til 12. august, tá er líkasum ikki nøkur viðgerð ímillum teirra, ella hann visti einki um tað. Og tað helt hann eisini var natúrligt. Hann hevur tilmælið hjá sær, hann lesur tilmælið, hann hugsar tað ígjøgnum, og hann vendir sjálvandi aftur, um tað er nakað, sum hann hevur at siga um tað. Tá ið teir koma út í hálvan august, so nevnir hann, at Vestmanna Fiskavirki er eitt av teimum fáu virkjunum í Føroyum, ið hevur fingið tað á byrjunarstøði at bera til at gagnnýta makrel, sild og svartkjaft í smáskala. Tað er soleiðis, at vit hava 4 risastór virki í Føroyum sammett við Vestmanna Fiskavirki. Tey framleiða kanska eini 1.000 tons um dagin, og kanska onkur framleiðir yvir 2.000 tons um dagin. Men við atlit at fjølbroytni og nýmenning og virðisvøkstri, so hevur mann eina politiska fatan. Hana hevði undanfarna samgongan eisini í menningarkvotunum, at byggja ein meira fjøltáttaðan ídnað upp, har ið makrelur, sild og svartkjaftur, serliga makrelur og sild, eisini falla til tey smærru virkini. Mann hevur virki, sum við nógv minni rávøru enn tey stóru klára at gagnnýta makrel og sild til sínar servørur. Vestmanna Fiskavirki er so eitt av teimum, sum hevur roynt hendan leistin síðani kanska 2011, har á leið, og hevur sum eitt av teimum heilt fáu, kanska Tavan í Leirvík er eitt annað, megnað at ment makrel og sild í smávirkisframleiðslu til lidnar vørur. Landsstýrismaðurin metti, at nøgdin, sum er tøk í hesi skipanini, er so ómetaliga lítil, og sannlíkindini fyri, at mann nær endamálinum í lóggávuni við nýskapen og menning og nýskaparamálum, er kanska avmarkað hjá nógvum. Tí tað er øgiliga torført at fara í gongd, og tí helt hann, at man røkkur betri endamálinum í lógini við at byggja víðari uppá tað, sum Vestmanna hevur gjørt, tí teir skriva sjálvir í síni umsókn, at teir síggja, at har eru vakstrarmøguleikar framhaldandi á virkinum við tí. Ja, gera framhaldandi vakstrarmøguleikar á virkinum, og tí er ógvuliga gott at fáa nakað av nøgd afturat. Men Vestmanna kom eisini í eina aðra serstøðu, kann mann siga. Vit mettu ikki, at tað var rætt at leggja svartkjaft inn á virkið, og tað var tí, at tey smáu virkini hava havt ómetaliga stórar trupulleikar við at menna svartkjaftin av teimum orsøkum, sum tað er. Tað kann mann tosa leingi um. Tí valdi

landsstýrismaðurin at gera eina neyðsemju, sum tilmælið í roynd og veru einki sigur um. Og tað er at geva Vestmanna eina tilsøgn, men bara uppá makrel og sild. Og tað var eisini nakað, sum var í samskipti ímillum hann og landsstýrismannin. Hann segði, at tað var ikki rætt at leggja svartkjaftin inn, tí at menningarmøguleikarnir inni á virkinum vóru ikki so eyðsýndir sum fyri makrel og sild. Og so hevur landsstýrismaðurin eisini biðið um lögfrøðiliga ráðgeving um tað sama. Og tað var ikki nakað, sum teir sum so umrøddu nógv í felag. Hann helt, at landsstýrismaðurin kunnaði seg um tað ógvuliga stutt.

Spurdur, um talan var um lögfrøðiliga ráðgeving úr Fiskimálaráðnum ella uttanhýsis, svarar Rógvi, at tað var innanhýsis í ráðnum. Rógvi greiddi frá, at tað var Rannvá, sum læt lögfrøðiliga ráðgeving. Landsstýrismaðurin segði tað við hann leysliga, helt hann: “Tú, hatta har við svartkjaftinum har, eg havi biðið um lögfrøðiliga ráðgeving um tað eisini.” So landsstýrismaðurin hevur fingið tvær ráðgevingar. Eina frá honum um, at svartkjafturin er ikki tað rætta at leggja inn á hatta virkið. Og tað er eisini tí, at umsøkjari sigur tað sjálvur, at hann hevur ikki nakra beinleiðis rakstrarætlan at vísa á, men hann hevur eisini eitt annað endamál, sum ikki kemur undir lógina. Tað er tí, teir eru raðfestir so lágt. Tað er nettupp til skipakeyp, og hetta er ikki til skipakeyp. Tískil varð niðurstøðan hjá landsstýrismanninum, at tók mann svartkjaftin burturúr, so var tað í roynd og veru ein tilsøgn, sum var heilt annarleiðis enn tilmælið, og sum er heilt annarleiðis enn umsóknin. Tí bleiv tað gjørt. So at byggja víðari uppá eina ætlan, sum var farin til gongu, heldur enn at leggja tað til nakað heilt annað, tí at rávørunøgdin var so ómetaliga lítil. Har kundi hann siga, at tað er tað sama galdandi fyri Leirvík í Tavuni, men har er so fult samsvar ímillum tilmælið og tað, sum landsstýrismaðurin sigur. Tavan hevur eisini verið ógvuliga virkin í fiskivinnuroyndum og øðrum royndarskipanum við at menna framleiðslu av eitt nú smáum sildabítum í laka og annað og arbeiðir eisini við at skera fløk meira, kanska makrel. So mann kann siga, at avgerðin um Tavuna og Vestmanna er tann sama. Rávørunøgdin er so lítil, og her eru nakrar verkætlanir, sum eru farnar í gongd, og har eru vakstarmøguleikar - fyri at fylgja orðingunum í lóggávuni um menning og nýskap og menningarendamálið.

Spurdur um, nær landsstýrismaðurin bað um eitt nýtt upprit viðvíkjandi P/f Vestmanna Fiskavirki, svarar Rógvi, at hann veit ikki nær. Landsstýrismaðurin hevur ikki biðið hann um nakað upprit, men er farin beinleiðis til lögfrøðingin sjálvur. Upprunaliga tilmælið frá umsitingini er frá 2. august 2021. Uppritið viðvíkjandi P/F Vestmanna Fiskavirki er frá 27. august, so hann metir, landsstýrismaðurin hevur biðið lögfrøðingin kanna spurningin helst 10. ella 12. august. Hann minnst seg hava tosað við landsstýrismannin einaferð tá, har hann sigur: *“og forrestin, Rógvi, eg havi biðið lögfrøðingin hjá okkum ráðgeva meg lögfrøðiliga um møguleikar í svartkjaftinum”*. Tað var líkasum soverðið, landsstýrismaðurin føilir, at niðurstøðan um ikki at taka svartkjaft við, hon liggur enn á tryggari grund, gekk hann bara út frá. Men hann spurdi ikki um, hví landsstýrismaðurin í roynd og veru hevði spurt lögfrøðingin. Hann segði bara, at tað hevði hann gjørt.

Spurdur um, hvat hendir í tíðarskeiðinum frá 2. august, tá landsstýrismaðurin fær tilmæli, fram til 31. august, tá landsstýrismaðurin sendir avgerðarskriv til Fiskivinnustovuna, svaraði Rógvi, at tað, sum hendir, er, at bygnaðarlaga er ein arbeiðsháttur vorðin til. Tað er, at arbeiðsbólkurin letur landsstýrismanninum tilmælið 2. august, og landsstýrismaðurin setur seg í samband við hann umleið 10. ella 12. august. Hann heldur, at landsstýrismaðurin skrivur ein teldupost til hansara tann 12. um, at: *“eg eri í bønnum og hoyggi, og eg hugsi um tilmælið. Latið okkum hoyrast um nakrar dagar. Eg haldi, at eg ætli mær at koma norður týsdagin.”* Skrivur okkurt soverðið. Og at landsstýrismaðurin sigur norður, tað er tí, at okkum øllum kunnugt, so er hann suðuroyingur og fæst við seyð og hoyggj. Tað, sum so hendir, er, at í Landsfyrisingini er tað so, at tað skal ikki

vera neyðugt, at landsstýrisfólk situr operationelt og skrivar síni skjøl. Landsstýrismenn og -kvinnur gera hópín av lógaruppskotum, men tað er einki landsstýrisfólk, sum situr við knappaborðið og skrivar. Tað skal fyrisitingin klára sum eina tænastræving. Verður eitt upprit gjørt, so skal landsstýrisfólkið klára at skriva uppritið fult og heilt og hava ábyrgdina av tí, men reint operationelt at passa knappaborðið, tað skal vera tænastræ, sum embætisverkið skal kunna veita landsstýrisfólkunum. So eitt landsstýrisfólk skal kunna klára at skriva alt tað, sum skrivast skal, og standa klárt til ábyrgd fyri hvørjum einasta setningi, sum stendur í øllum skrivliga tilfarinum. Men operationelt eigur embætisverkið at kunna veita landsstýrisfólkunum tænastræ, og tí hugsaði hann beinanvegin, at fyrisitingarlíga er tað rætt, og í allar mátar er tað rætt, at landsstýrismaðurin leggur eitt skriv, eitt avgerðarskriv kann man kalla tað, oman á tilmælið, soleiðis at mann sær akkurát, hvat fyri avgerð landsstýrismaðurin hevur tikið og eisini, hvat fyri skjal tað er, sum landsstýrismaðurin hevur tikið avgerð út frá. Tískil tók hann sær av tí uppgávuni, og tað kann mann so hava ymiskar meiningar um, men landsstýrisfólk hava onkuntíð ráðgivið um, at tá ið ein arbeiðsbólkur letur einum landsstýrismanni eitt tilmæli, so er arbeiðsbólkurin liðugur. Landsstýrismaðurin skal ikki fara aftur til arbeiðsbólkin, sum tilmælir og samráðast við arbeiðsbólkin. Arbeiðsbólkurin er liðugur, og hann stendur inni fyri tað, hann hevur skrivað, og so skal landsstýrismaðurin sparra við onkran. Tað má hann gera, hann kann ikki sita einsamallur. So tað er ein góð regla, at tað er onkur annar enn tann, sum hevur latið tilmælið. Tí fer man at samráðast um tilmælið, sum arbeiðsbólkurin leyst av landsstýrismanninum hevur gjørt. Tískil tók eg mær ta ábyrgd, ta uppgávuna hesaferð.

Spurdur, um hann virkaði sum sparringspartnari, svaraði Rógvi, at tað var hann, men eisini tann, sum stendur fyri tí, sum skrivast skal. Hann og skrivarin hava staðið fyri at skriva niðurstøðuna hjá landsstýrismanninum fyri landsstýrismannin. Tað, sum so hendir, er, at landsstýrismaðurin letur sína avgerð til hansara eftir at hava hugsað seg um í eini 10 - 12 dagar. Tað vóru kanska 14, tá hann kom. Og tað hendir við tí, at landsstýrismaðurin sigur við hann, at teir skuldu møtast í Fiskimálaráðnum um nakrar dagar. Landsstýrismaðurin hevur so nakrar lepar við sær, helt hann, tað var, tað er ikki avgerandi. Hann hevur gjørt kladduna, altso skabelónina, klára til avgerðarskrivið. Síðani leggur landsstýrismaðurin sína avgerð fyri hann, og hann førir tær so inn í skjalið, og tá er tað, at hann í síni ráðgeving av landsstýrismanninum legði stóran dent á, at ein treyt hjá einum landsstýrismanni, um hann ger eitt frávik til eitt tilmæli, er, at so skal hann grundgeva væl fyri tí. Mótsett høvdu teir onkuntíð fingið eitt tilmæli, har svarið hjá landsstýrismanninum eru 5, 6, 7 orð: "Eg taki tilmælið til eftirtektar." Tekur tú tilmælið til eftirtektar, so er eingin grundgeving neyðug, tí at so er tað undirskilt, at tær grundgevingarnar, sum setanarnevndin ella arbeiðsbólkurin kemur við, teimum tekur landsstýrismaðurin fult og heilt til sín. Men ger hann frávik, so má hann hava eitt serligt skjal, har hann grundgevur fyri tí. Tað var líkasum hansara ráðgeving til landsstýrismannin, og tað segði landsstýrismaðurin ja til, at sjálvandi skuldu teir gera tað. Síðani kom hansara avgerð, sum í ávísan mun er í frávik, men fyri hvørt einasta frávik hevur hann ein serligan tekst. Tað, sum hann eisini ráðgav landsstýrismannin um, og tað tók hann eisini til eftirtektar beinanvegin, og tað var eisini fyri at tryggja, at landsstýrismaðurin var fult 100 prosent upplýstur um málið, var, at har, ið tað eru frávik, skal tað skrivast beinleiðis inn í avgerðarskrivið, at tað eru frávik, og millum annað innleiðir hann ein setning her og sigur, at: "avgerðin er í frávik til tilmælið," og so skrivar hann: "í tilmælinum verður skrivað, at umsóknin helst ikki er stuðulsverð," og so grundgevur hann, hví hann so tekur avgerðina kortini. Tað var fyri at tryggja, at málið var fult 100 prosent upplýst, og tað kann ikki verða betri upplýst, tá ið frávik til tilmæli verða skrivað inn í sjálvan avgerðartekstin, sum landsstýrismaðurin tekur, umframt tilmælið, sum hann fær. So er hann fult upplýstur um tað. Tað arbeiðir hann eisini tilvitað út frá og grundgevur fyri, hví frávikini kunnu fremjast, og er sjálvandi sannførdur um, at grundgevingarnar eru, so er sjálvandi sum við øllum

øðrum uppritum og skrivum, sum mann skrivar saman við einum og hvørjum, ikki bara einum landsstýrismanni. So kemur ein kladda, og so kemur tillaging, og so kemur aftur ein tillaging, og so er tað telefonsamskifti, og so er tað aftur ein tillaging, og so er tað fundur, og so aftur ein tillaging. Og tá ið kladdan er tillagað í eini 14 dagar í nøkrum umførnum, so kemur endaliga skrivið 31. august. Tá er tað so sjálvandi eisini, at skrivarin, sum landsstýrismaðurin hevur tøkkan, kemur og rættlesur og setur upp, og journalskipanin, sum sjálvandi er tøk, journaliserar. Soleiðis var arbeisgongdin. So sparring við hann, men eisini umbøn um lögfrøðiliga viðgerð í einum serligum máli, tað var Vestmanna Fiskavirki. Soleiðis var arbeisgongdin frá hansara síðu.

Spurdur um kladduna, har Glyggur Fishproteins and Bait fyrst er inni, men fellur út í endaligu avgerðini, greiddi Rógvi frá, at tað er grundað á, at nøgdin, sum eftir er, er ómetaliga lítil. Altso, 700 tons av sild og 700 tons av makreli er í útgangsstøðinum ein ómetaliga lítil nøgd. Mann kundi næstan grundgivið við, at hasar restirnar kundu farið oman á Vestmanna og Leirvík til at menna teirra ætlanir, sum teir vóru byrjaðir uppá. Men tað er eisini nakað í lógini um fjølbroytni og um menning av fiskivinnu á landi og nýskaparendamál. So at halda seg til viðmerkingarnar í lóggávuni um eina fjølbroytta vinnu á landi, var tað kanska óheppið at slaka úr trimum og niður í tveir. Men tað, sum hendir, er, at landsstýrismaðurin verður kunnaður um í tilfarinum í tilmælinum, at tað er ein onnur verkætlan, sum hevur ætlanir um at roykja makrel til serligar nissjuvørur og útflutning. Nú bleiv tað eitt sindur framleiðslutekniskt, men agn blívur so sett saman við framleiðslu av royktum makreli til nissjuframleiðslu til útflutnings. Tí grundarlagið hjá Glyggi er at frysta makrel og sild til agn, og tað framleiðslutekniska, sum liggur í tí, er, at agn er bara rávøra, sum er fryst. Tað er ein heilur fiskur, sum verður frystur, og tað er tað. Agn er so kanska rávøra til skip at fiska annan fisk við. Tað er eisini, ið hvussu er fyri hann, almenn vitan um, at agn verður í ávísan mun longu fryst í Føroyum, og skip keypa agn úr Føroyum.

Pelagos hevur fryst eitt sindur, tey hjá Christian í Grótinum hava fryst eitt sindur, og so eru eisini uppsjóvarbátar, sum hava fryst. So tað er komið honum til kunnleika við at tosa við línument, at mann kann keypa nakað av agni í Føroyum. Kanska ikki alt, men nakað. Hann veit eisini, at bátarnir, sum fiska makrel og sild og svartkjáft, sum frysta hann umborð, teir hava eisini onkuntíð avlopsagn, sum mann kann keypa. Millum annað grønlandskir fiskibátar, sum fiska við Føroyar. So tá tað kemur til menningar- og nýskaparendamál og til virðisøking, so stendur agn nokkso veikt, tí agn er ikki framleiðsla sum so, men tað er frysting. Síðani er tað eitt annað, sum hann skal standa inni fyri sum fakersónur við 15 ára royndum í flakaframleiðslu og virkisframleiðslu og øðrum, at vegurin frá tí, sum tey stóru virkini gera í dag við at frysta 1.000 tons av makreli ella sild um samdøgrið til at levera eitt lítið sindur av agni er øgiliga lítil. Hansara pástandur er, at tey kunnu gera tað, um tey vilja. So í mun til nýskaparendarmál, so halda vit, at agnframleiðsla stendur eitt lítið sindur veik samanborin við makrel og sild, sum verður royktur og útfluttur til matvøruketur. Viðvíkjandi endamálsorðingunum í lógini, so stendur royktur makrelur og nissjuframleiðslur betri í mun til endamálsorðingarnar í lógini og í sambandi við orðingar í kunngerð og viðmerkingar til lóg heldur enn agn. Tað er líkasum tað fysisitingarliga grundarlagið, sum man byggir hetta á. Mann samanber slag av framleiðslu í mun til endamálsorðingarnar í lógarteksti, og har er tað, at serframleiðslur, nissju-framleiðslur úr royktum makreli millum annað, standa nærri tekstinum, enn agn ger. Tað var líkasum orsøkin.

Spurdur um hansara bakgrund sum fakersónur, greiddi Rógvi frá, at hann hevur eina fortíð sum stjóri á flakavirki og virkisleiðari í 15 ár, og so er hann fiskivinnukandidatur og hevur eisini arbeitt nógv við fiskasølu.

Hann er fiskivinnukandidatur úr Tromsø. So tað er eisini við hesum í huga, hann átekur sær leiklutin at vera tann, sum sparrar við landsstýrismannin.

Spurdur nærri um grundgevingarnar í tilmælinum at játta kvotu til Glyggur, har víst verður á menning, nýskapan og virðisøking av brotnum makreli, sum annars vanligar fer til mjøl og lýsframleiðslu, og at felagið hevur ætlanir um at optimera, men kortini ikki fær játtað kvotu, greiddi Rógvi frá, at hann als ikki var ósamdur við tilmælinum og grundreglurnar, tí sum tað verður skrivað í onkrum svari til onkran, sum hevur spurt nærri um hetta, so er tað soleiðis, at tá ið orðingarnar verða so breiðar í lóggávu og øðrum, so er tað soleiðis, at onkur umsøkjari kann gott fáa noktandi svar, hóast umsóknin grundleggjandi lýkur treytirnar í lógini. Og so skal mann fara ígjøgnum eina aðru viðgerð og siga ókey. Hann helt eisini, at agnprojektið líkur grundtreytirnar, men av tí at nøgdin er so lítil, so má mann spyrja: “Er tað onkur annar, sum í meting liggur lógartekstinum nærri?” Tú kanst gott hava tveir, trýggjar, tú kanst hava 10, sum lúka grundreglurnar, men av tí at nøgdin er so lítil, so má mann velja trýggjar burturúr, sum dømi, og so má mann gera eina aðra meting um, hvør liggur nærri. Og tað er har, tað er, at mann heldur tað, sum hann nevndi í áðni. Men hann er ikki ósamdur við bólkini sum so, men mann kann siga, báðir partar hava grundgevingarnar, og tí bleiv tað handan avgerðin.

Spurdur um Sp/f 31.01.2011, har umsitingin mælti frá, tí virkið var ikki klárt, og har manglaði lóggilding, greiddi Rógvi frá, at har vórðu forðingar, men at eingin, áðrenn játtandi svar er latið, kann fremja øll krøvini hjá Heilsufrøðiligu Starvsstovuni. Tí hvat nú, um tú fært noktandi svar? Í hesum førinum eru fimm umsóknir gingnar á mæti av kanska 50. So tað er í prosentum bara 10. part sannlíkindi fyri at fáa positivt svar. Men har skal eisini sigast, at landsstýrismaðurin, tað var eisini við tilmæli frá honum, ikki kundi lata eina tilsøgn uttan viðmerkingar. Og beinleiðis treytin er, at mann vísir eina ítøkiliga ætlan, soleiðis at forðingarnar kunnu fara burtur. Men hann vil siga kortini, at tað at heilsufrøðiligu viðurskiftini hjá einum virki, sum ikki er byrjað enn, ikki eru komin uppá pláss, tað er øgiliga vanligt. Tað er ikki óvanligt.

Spurdur, um virkið var komið í gongd, svaraði Rógvi, at tað var tað ikki. Tað er so eitt annað mál. Tað arbeiða tey við nú, og eitt tað næsta verður, at nú eitt ár er farið, so má mann koma til eina greiða niðurstøðu, hvussu langt verkætlanin er komin. Men í tí sambandinum skuldi hann siga, at tað er ikki óvanligt, at tað gongur so mikið long tíð sum eitt ár, áðrenn mann veruliga kemur í gongd. Tað síggja vit í øðrum ætlanum, sum eru innan fyri skipanina, sum var í samgonguni frammanundan, sum eitur menningarkvotur, at tað tekur tíð.

Spurdur, um avgerðina at luta kvotu út til Sp/f Ango og Sp/f Gráastein, hóast Sp/f Mót varð tilmælt sum fyrsta val, greiddi Rógvi frá, at hann kendi stigvísu viðgerðina fram ímóti avgerðini, og mann kann siga, at niðurstøðan í avgerðini, hon vísir eisini, hví tað bleiv gjørt. Men tað bleiv gjørt við tí grundarlagi, at landsstýrismaðurin vísti á royndir, ið stigtakararnir høvdu. Tað er eisini í tráð við leiðbeiningina í umsóknarblaði í stk. 6, har ið tað stendur: “Lýs stutt, hvussu langt ætlanin er komin í fyrireikingunum, og teir førleikar, sum eru grundarlag undir verkætlanini.” So tað var einum parti av tí fyrisitingarliga grundarlagnum, sum viðgerðin hvíldi á. Men tað, sum var avgerandi - nú Mót varð nevnt mótvegis hinum, - tað var, at í lógartekstinum stendur: “Landsstýrismaðurin kann lata tilsøgn við støði í umsóknartilfarinum og umstøðunum annars metir at íløgan í fiskifari kann bera seg.” Í viðmerkingunum endurtekur mann eisini: “Landsstýrismaðurin metir, íløgan kann bera seg.” Í vegleiðingini stendur: “Um rakstrarætlanin kann bera seg fíggjarliga.” Har er tað soleiðis, at bera seg er myndamál, men hann vil standa inni fyri, at øll, sum fáast við verkætlanir, øll sum fáast við bankavirksemi, øll sum fáast við vinnuvirksemi, øll hava eitt felags forstálsis fyri,

at tað at kunna bera seg er øgiliga avgerandi fyri, hvussu fíggingin er, hvussu lánsfíggingin er. Ein niðurstøða, sum er nokkso tíðarleys, er, at eru fyrirteytirnar hjá tveimum fyrirtøkum líka, tað merkir kvotan er tann sama hjá báðum, skipini líkjast, marknaðurin, har sum vøran verður seld til, er tann sami, økið, har mann fer at fiska, er tað sama, so er ein máti at lýsa munir uppá viðvíkjandi at kunna bera seg, hvussu fíggingin er. Og har sóu vit nokkso skjótt í viðgerðini, at fôrleikarnir hjá yvirmonnunum í Ango eru góðir, tá ið landsstýrismaðurin heitir á hann um at sparra eitt sindur saman við sær. Landsstýrismaðurin sigur, at hann heldur, at fôrleikarnir hjá yvirmonnunum í Ango eru eyðsýnt góðir. Tað eru fôrleikar, sum beinleiðis kunnu setast í samband við skiparakstur og beinleiðis eisini kunnu setast í samband við royndir og vitan í fiskivinnuni, sum skrivað er. Tí eru teirra fôrleikar at meta sum at hava hægri raðfesting enn aðrir fôrleikar. Tað var tað eina. Men tá tað kom til fíggingina, tá vísir tað seg, at tað eru 5 verkætlanir. Ein hevur eitt langfreistað lán uppá 125 milliónir, tann næsti hevur eitt lán uppá 73 milliónir, og so eru trýggir, sum eru eins. Og teir liggja ovarlaga í 40'unum, einar 47-48 milliónir. Tí var tað sakligt, rætt og objektivt, hildu teir viðvíkjandi lógarinnar teksti og fyrisitingarliga grundarlagnum at siga, at ein fyrirtøka, sum hevur 25 milliónir minni í langfreistaðari fígging, hevur betri grundarlag at bera seg. Tað eru nógvir pengar, 25 milliónir. Hon stendur tekstinum um at kunna bera seg, nærri enn ein, sum er 25 milliónir hægri. Tað var líkasum grundgevingin. Tað næsta, mann so tekur við eisini, er líka týðningarmikið sum langfreistað skuld, og tað er váðafúsi kapitalurin, sum verður kallaður eginpeningur. Onkur sigur tann tolni kapitalurin. Er tað nakað, ein hevur brúk fyri við atliti at eini granskingarætlan, fyri at ein ein nýggj ætlan skal kunna bera seg, so er tað at hava góðan og tjúkkkan váðafúsan kapital. Har vísti tað seg, at tann, sum hevði 73 milliónir í langfreistaðari fígging, hevur bara 2 milliónir í innskoti, meðan trýggjar hava eini 15, 16, 17 milliónir. Tann eini hevði 19,5, helt hann, í eginfígging. Einastaðni ímillum runt roknað 25 og 30 prosent í solvensi. Solvensurin er so øgiliga nógv størri í teimum trimum. Tí valdi landsstýrismaðurin at siga tað, at hesar trýggjar standa lógartekstinum nærri at kunna bera seg, og um at kunna hava eitt sterkt rakstrargrundarlag, er so ómetaliga nógv sterkari enn hin fyrstvalda. Tí fall hon í raðfesting. Hann kundi so nevna, at tá ið mann tosar um fíggingarstovnar um nýtt skip, so hoyrir mann ofta, at mann skal hava 25 til 30 prosent í eginfígging. Tað er tað, sum má til. So munandi annarleiðis fíggingargrundarlag og annarleiðis fíggingarlag er so orsøkin til at gera eina niðurstøðu um, at mann stendur lógartekstinum nærri, um at íløgan kann bera seg. Man stendur eisini leiðbeiningini nærri, har ið mann vísir á eina rakstrarætlan, sum kann bera seg fíggingarliga og eisini í metingarskjalinum, har ið man tosar um rakstrargrundarlagið. So stóð tað eisini í oyðublaðnum, at mann skuldi upplýsa um lánviðurskifti, um eginpening, lánifígging og rakstrarfígging. So tað var líkasum orsøkin til, at tann eini fall nakað í raðfesting. Annars kundi hann siga, at orðingarnar eru nokkso bleytar, tí at mann tilmælir, og mann sigur, at hinar kunnu verða tilmældar.

Spurdur, um tað vóru umsóknirnar í bólki 2, sum sipað verður til, svaraði Rógvi játtandi og greiddi frá, at tað var fíggingin, sum var orsøkin. Hon var so ómetaliga nógv annarleiðis.

Spurdur, um tað var fíggingin, sum var munurin á Sp/f Ango og Sp/f Gráastein øðrumegin og Sp/f Mót hinumegin, svaraði Rógvi, at tað var fíggingin og so eisini royndirnar.

Spurdur, um landsstýrismaðurin hevði aðrar upplýsingar um fígging og royndir hjá umsøkjarunum enn tær, sum stóðu í umsóknartilfarinum, svaraði Rógvi, at honum vitandi vóru ikki aðrar upplýsingar enn tær, sum stóðu í umsóknartilfarinum. Hatta var tað. Tað kom fram í viðgerðini ímillum okkum báðar, sum hann skrivar í teldupostinum til mín 12. august: “Byrja tú at kanna viðurskiftini nærri. Kanst tú kanna tað, sum annars er

um hesi málini, nærri?" Og í tí viðgerðini komu vit meira ítøkiligtt inn á fígjarliga spurningin. Hann kundi ikki siga akkurat, hvat áskoðanin hjá landsstýrismanninum var, men í viðgerðini vildi hann siga tað, at hasir triggir í mun til Mót, har helt hann nokk, fíggingin var tað, sum var so alstórur munur. Tí tú skalt gjalda 25 milliónir meir enn hin. Tað eru milliónir, vit tosa um. At tað var so tyngjandi, tað var nokk tað, sum var tann fyrsta orsøkin.

Spurdur aftur, um tað var fíggingin, sum var avgerandi, greiddi Rógvi frá, at royndirnar eisini høvdu týðning. Tí um mann tekur Ango, so er tað soleiðis, at mann sigur ein, hann vildi ikki nevna navn, men ein hevur siglt alt sítt lív, og hann hevur fullan kunnleika um allan fiskiskap, og mann vísir til royndir aftur í 1995. Tann næsti hevur verið í føroysku fiskivinnuni síðani 1990 og hevur royndir sum skipari. Tann triði hevur siglt alt sítt lív og vísir bæði á royndir sum stýrimaður og í uppsjóvarvinnuni uttanlands. Meðan hjá Gráasteini hevur stjóri felagsins royndir sum fiskiskipari, og hinir hava fingist við fiskasølu og útflutning altíð og eisini menning av nýggjum vørum og marknaðum. So tað verður eisini lýst ítøkiligtt.

Spurdur, um nakað skjalprógv ella annað var lagt við umsóknunum viðvíkjandi royndum og øðrum, svaraði Rógvi, at tað var tað ikki, heldur ikki viðvíkjandi menning av nýggjum vørum og marknaðum. Hann vísti tó á, at tað í umsóknini verður víst á, at stjórin er royndur fiskiskipari. Men sum sagt við Mót metti hann, at fíggingin var tað mest avgerandi. Ella har er tann týðiligasti munurin. Hann vildi næstan siga, at eftir hansara áskoðan kundi fíggingin næstan staðið einsamøll, tá ið tað nú bara var pláss fyri tveimum, tí at íløgan kundi bera seg og hevði eitt sterkt rakstrargrundarlag og fígjarligt grundarlag.

Spurdur um ta einu umsóknina, har eginpeningurin var áleið 19 mió. kr., men har komið varð fram á, at ein stórur partur av tí var ábyrgdarpeningur, greiddi Rógvi frá, at tað legði hann eisini merki til. Tað bleiv so rættað, og tað er so eitt kjak, mann hevur havt leingi, hann visti ikki, um ábyrgdarpeningur skuldi bókast undir eginpening ella ikki. Men hann hugdi í fígjarætlanina, og tað vísti seg, at ábyrgdarpeningurin skuldi ikki gjaldast í øllum førum tey fyrstu 5 ella 6 árin. Í yvirlitinum hjá grannskoðaranum stóðu rekkjurnar úteftir, at ábyrgdarpeningurin bleiv ikki rørdur tey fyrstu nógvu árin. Men skuldin er framhaldandi eisini lægri enn hjá hinum. So bleiv ein kunnaður um seinri, at eginpeningurin bleiv lækkaður, men skipið vísti seg at blíva bíligari, enn mann hevði væntað. Tað var seinni aftur. Men ein solvensur, sum er ímillum 25 og 30 prosent lægri, skuldi mótvegis einum solvensi, sum er 2, 3 prosent og 25 milliónir hægri skuld.

Spurdur um orðingina, at verkætlanin skal vera klár at føra út í lívið "beinanvegin", greiddi Rógvi frá, at har skuldi hann taka til góðan kritikk. Hann skilti væl, at fólk spurdu. Hann vildi siga, at tað er í tí sambandi, at Mót kanska fólir, at alt kanska ikki var, sum tað skuldi viðvíkjandi teimum. Men beinanvegin, tá tú keypir eitt skip, altso tá tú sendir eina umsókn inn, so kanst tú ikki keypa skipið áðrenn. Tað ber ikki til. Tú kanst ikki keypa skipið og risikera at fáa noktandi svar. Vit tosa um skip fyri 50-100 milliónir. Tað er vónleyst. Beinanvegin? - Altso hann vildi sagt nakrar vikur, tí at skipahandil er øgiliga globalur. Tað er einki løgið í, at ein føroyingur keypir eitt skip, sum fiskar uppi í Kanada. Tað er heldur einki løgið at keypa eitt skip, sum liggur í Vesturafrika onkustaðni. Tað er púra, púra normalt. Ja, føroyingar hava enntá selt skip til New Zealands og keypt tey heimaftur til Føroyar. So skipahandil er øgiliga globalur. Um so er, at ein hevur sent eina umsókn inn og fær játtandi svar og fær at vita tað, at skipið liggur niðri í Mauritania, og at teir mugu sigla tað heim til Føroyar, og so mugu teir skráseta skipið eftir føroyskum skrásetingum, og annað umsitingarligt má gerast, og so fara teir avstað. Tað er beinanvegin. Hann tekur skipið upp beinanvegin.

Spurdur um, hvussu leingi “beinanvegin” er í praksis, greiddi Rógvi frá, at tað kann vera, at skipið, sum mann keypir, er til fiskiskap hjá gamla eigaranum. Og hann sigur: “Eg selji skipið beinanvegin, men vit mugu sleppa at fiska fiskin lidnan og sigla skipið inn og so koma heim.” So tá ið skipið er keypt beinanvegin, so er keypið beinanvegin, og skipakeypið er klárt beinanvegin. Men sum sagt at sigla skipið heim frá einum øðrum kontinenti ella heim úr Kanada, og tað kann vera illveður og annað, so kunnu tað ganga nakrar vikur. Men eg skal siga, at hatta við beinanvegin, hatta var kanska ein manglandi neyvleiki, sum vit sum fyrisiting skulu taka sum góðan kritikk. Men hasi dømini við Ango og Biritu, tey komu til Føroya øgiliga skjótt aftaná, og við vanligari vitan og innlit í skipakeyp, so haldi eg, at um ein keypir eitt skip og fær tað, eftir at nakrar vikur eru farnar, so tað beinanvegin. Hann kundi taka eitt dømi. Um tú selur eitt skip, fullkomiliga selur tað, so hevur mann í lóggávuni fingið tilsøgn um at keypa eitt annað skip. Men tú skalt fáa móguleika at hyggja at einum nýggjum skipi. Tú skal hava móguleika at umbyggja skipið. Tú skalt hava móguleika at finna tað rætta skipið, og tí fær hann, hon, sum fær tilsøgn um eitt nýtt skip, tilsøgn uppá 2 ár í lóggávuni. Tað er so ikki beinanvegin. Tú skalt ikki byggja eitt nýtt skip, tú skalt ikki umbyggja eitt skip. Men sum sagt, ein sum leggur eina verkætlan á borðið, verkætlanin lýkur treytirnar í lógarinnar teksti, um skipið liggur í Kanada, skipið kann siglast heim og vera klárt eftir nøkrum vikum - tað er beinanvegin. Tað er tað. Mann skal navngeva skipið, siga hvar tað liggur og siga alt um skipið.

Spurdur um, hvat liggur í hugtakinum “nýggir aktørar”, greiddi Rógvi frá, at har er eisini nakað við ískoytiskvotur innan fyri 8%. Men nýggir aktørar, ja, tað er sjálvandi nýggj feløg og nýggj virkir. Tað hugtakið kom serliga upp, tá ið samgongan, sum sat frammanundan hesi samgonguni, sat 2015-2019, segði nýggir aktørar. Í øllum førum er tað, nýggj feløg, sum ikki hava verið í fiskivinnuni yvirhøvur. Har kann mann nevna Vestmanna Fiskavirki, teir hava ikki framleitt uppisjóvarfisk yvirhøvur. Men ígjøgnum menningarkvotur og ígjøgnum royndarskipanir hava teir so ment eina framleiðslu. So tað er ein nýggjur aktørur. 31.01 hevur ikki viðgjørt yvirhøvur royktar nissjuvørur úr makreli. Tað er ein nýggjur aktørur. Ango og Grástein áttu einki skip, teir høvdu einki skip. Feløgin vóru ikki til, sjálvt um navnið Ango var, og nú keyptu teir eitt skip. So tað eru nýggir aktørar. So kann man siga, at tað er kanska, hann visti ikki, subjektivitetur í øllum. Um ein hevur verið virkin og umboðar 0,01% av onkrum, er hann so ikki nýggjur, um hann kemur í gongd við okkurt størri? Tað visti hann ikki. Sum nevnt, navnið Ango hevur verið í vinnuni fyrr. Men tað var ein skeljabátur, sum fiskaði norðan fyri Føroyar í 80'unum, 90'unum og so víðari. So sjálvt um Ango-navnið í 2022 kemur aftur, so eru tað nýggir aktørar. Tað eru aðrir enn tey, sum hava vanligar kvotur í dag. Tað er tað. Vanligar stórar kvotur, og hvat er so ein vanlig stór kvota? Tað er ein, sum ikki er uppboðsslúkvota og ikki er vinnuligar royndir og verkætlanir og ikki royndarkvota annars.

Spurdur um umsóknirnar, har fleiri umsøkjjarar hava forkeypsrætt til sama skip, og har umsøkjjarar enda við at fáa lutað út kvotu til annað skip enn tað, sum stóð í umsóknini, og um hetta er í samsvari við lóggávuna, greiddi Rógvi frá, at orsøkin til, at mann hevur gjørt tað og góðtikið tað, er sjálvandi, at tað skipið, sum mann fær, ikki uppá nakran máta broytir grundleggjandi viðurskiftini so nógv, at upprunaviðgerðin av umsóknini skeiklast fullkomiliga. At hon stendur við. So tað er tað. Og tað, sum serliga kundi gjørt tað, tað er um mann hevði keypt eitt nógv dýrari skip og lænt nógv meira pengar, men tað, sum hann nevndi um handan eginpeningin, sum var broyttur eitt lítið sindur, var, at ein kundi vísa á eitt skip, sum var eitt sindur bíligari. So stendur ein bara tað betri í mun til móguleikarnar um at verja seg. So tankarnir eru tað, at fær mann eitt

annað skip, so má tað uppá ongan máta broyta grundleggjandi viðurskiftini í umsóknini ella í viðgerðini av umsóknini og játtanini.

Spurdur um orsøkina til, hví Fiskimálaráðið valdi ein leist, har umsøkjarar ikki vórðu hoyrdir (partshoyrdir), greiddi Rógvi frá, at ein grund til tað var, at um tað í hoyring er ein partur, altso teir høvdu viðgjørt tað í skipanini sum heild, so hevur eitt sjónarmið verið frammi um, at so mugu allir umsøkjarar vera vitandi um tað. At tað at verða hoyrður og sleppa at siga tíni sjónarmið er ein partur av málgongdini. Tað er ein orsök. Tað er øgiliga vandamikið at fara út og hoyra ein og ikki hinar, og tað mintist hann, at ein lögfrøðingur hevði sagt við hann. Tað skal øgiliga nógv til, at mann ger tað, tí at so gevur tú einum ein ómetaligan fyrimun fram um hinar. Tí tá sleppur hann í roynd og veru at lata tvær umsóknir inn, eina skrivliga og eina munnliga, uttan at hinir vita av tí. Tað er ein so mikið stórus fyrisitingarligur ólíki, at tað má man ikki fara inn á. So tað er ein regla, at skal hoyring vera, so mugu øll vita tað, at tú hevur tann møguleikan. Tað er tað eina. Tað næsta er, at í leiðbeining til oyðublað, í oyðublaði, í metingarskjali undir kunngerð, í kunngerð, í lógarteksti og í tíðindaskrivi er málið lýst við so nógvum fjølbroytni, men eisini við ítøkiligum leiðbeiningum, serliga tá oyðubløðini og vegleiðingarnar blivu innførðar, so má mann vænta, at allir umsøkjararnir á líka fótí kunnu lýsa alla umsóknina fullborið. Tað er orsøkin. Hasar báðar orsøkirnar. Tí hevur mann valt ikki at gera tað.

Spurdur, um hann hevur havt nakað samskifti við nakran umsøkjara, serliga í mun til spurningin um eginpeningur og royndir fóru at vera avgerandi fyri at fáa tillutað kvotu eftir § 49, stk. 1, 2. pkt., svaraði Rógvi, at tað hevði hann ikki.

Spurdur um málið viðvíkjandi P/F Thor og P/F Ocean Group Faroes Ltd. í 2020, at umsitingin læt landsstýrismanninum tilmæli eftir § 49, stk. 2, tann 24. august 2020, og at advokaturin hjá P/F Thor skrivar til Fiskimálaráðið 3. september 2020 við ískoytisfrágreiðing um, og hvussu tað ber til, at P/F Thor veit, tað er ein trupulleiki, at Hoyvík fyribils er undir grønlandskum flaggi, greiddi Rógvi frá, at hann minnst seg ikki yvirhøvdur hava havt nakað samskifti við advokatin hjá P/F Thor. Hann visti heldur ikki, um tað hevði verið nakað samskifti millum Fiskimálaráðið og Thor um júst hetta. Hann vísti til arbeiðsbólkin, og at tað kann hava verið samskifti við fulltrúar og onnur starvsfólk, uttan hann veit av tí. Onki samskifti hevur verið við hann. Ikki um hetta mál.

Spurdur um teldupost frá Andrasi Kristiansen til advokatin hjá P/F Thor tann 7. september 2020 og til fundarnotat, dagfest 8. september 2020, har Andras greiðir frá fundi, hann hevði verið á við landsstýrismannin og Rógva Reinert, og spurdur, um avgerð er tikin á hesum fundi um at geva P/F Thor kvotu eftir § 49, stk. 1, svaraði Rógvi nei. Tað var ikki hansara fatan av málinum, nei, avgjört ikki. Mann hevur ikki tikið avgerð um at lata teimum kvotu. Aftur her, bygnaðarliga, so var hann ikki í smálutum í málinum, og hann segði: “Misskil meg ikki, smálutir kunnu vera týðningarmiklir.” Tað er ikki tað, at tað ikki er týðningarmikið. Men smálutir er at senda brøv út til advokatar, at ringja til reiðarí og at viðgera málið. Hann var bara við yvirskipað, men hevur sjálvandi alla tíðina sína ábyrgd. Altso yvirskipað er málið soleiðis, at hann fekk kunnleika frá starvsfólkunum, akkurat hvør tað var, tað visti hann ikki, í sambandi við, at tilmælið varð umrøtt munnliga, og at nú var tilmælið latið, og í tí kom tað honum til kunnleika, at tilmælið fevndi um eitt skip minni, enn mann í útgangsstøðinum kanska kundi rokna við. Tí har var eitt skip, sum hevði so mikið lítla kvotu, og sum var so mikið líkt øllum hinum, sum vóru tilmæld, og var í somu vinnu, at út frá almennari vitan, so var tað eyðsýnt, at Hoyvík eisini skuldi vera við. Tað var eisini hansara almenna vitan, tí hann visti, at í 2020 hevði Hoyvík verið í fiskiskapi, og teir høvdu fiskað heilt fram ímóti sumri í 2020. Og so kom tað til hansara kunnleika. Hann var fullkomiliga

óvitandi um tað, og tað var tað, at akkurát í dag ella hesum døgum er Hoyvík í einum samstarvi í Grønlandi. Tað var sum so ikki nakað løgið í tí, men tað at Hoyvík var í samstarvi uppi í Grønlandi í nakrar dagar, kundi so falla á tað mundið, tá ið landsstýrismaðurin tók avgerð. Hetta samstarvið kundi so hava við sær, at ein kvota, sum reiðariíð í øllum øðrum metingargrundarlagi hevði fullan rætt til, glapp teimum av hondum. Tí er tað, at hann bara líkasum hugsaði: Jamen, so er tað ikki løgið, at landsstýrismaðurin steðgar á og spyr: “Kunnu tit kanna hetta málið nærri, hvat liggur í hesum málinum?”. So bleiv ikki tosað so nógv um málið, onkur heilt einstakur dagur fellur á degi 1,2,3,4 dagar, og nú fekk hann at vita tað, at tað er einki í hesum málinum longur. Tí avgerandi og nýggjar upplýsingar eru komnir í málið um, at skipið er froyroyst, og tí verður tað tikið upp aftur av nýggjum, og tilmælið bleiv víðkað frá einum skipi í annað skip. Hann hevur so bara fyri at eftirkanna sítt minni tosað við Skipaskrásetingina og spurt, og har hava tey upplýst, at tað er rætt, at har var eitt ógvuliga stutt samstarv í Grønlandi. Skipið fór til Grønlands umleið hálvan august, tá er tað skrásett út, og kom aftur umleið hálvan septembur. So tað var ikki meir í tí. Ein ivasurningur liggur í einum máli, og ivasurningurin ger, at avgerðin viðvíkjandi tilmælunum verður útsett nakrar dagar, og ivasurningurin verður broyttur ella verður burtur, og avgerðin fellur. Tað var soleiðis, at hann mintist málið.

Spurdur, um bíðað varð eftir at taka avgerð í málinum, til Hoyvík var flaggaður inn aftur undir froyroyst flagg, greiddi Rógvi frá, at tað føldi hann ikki sum um, at mann bíðaði, nei. Hann føldi bara, at her liggur ein ivasurningur um eitt tilmæli, meðan ivasurningurin verður viðgjørdur og greinaður, og sum Andras á Fiskivinnustovuni sigur: Tað er einki løgið í tí. Satt at siga, so visti hann ikki av, at skipið var í Grønlandi.

Spurdur um telefonnotat frá 22. september 2020, harav sæst, at advokaturin hjá P/F Ocean Group Faroes Ltd. er av tí fatan, at felagið ikki nýttist at eiga eitt skip, men kann fáa eina freist til at flagga innaftur, og spurdur um samskipti, sum umsitingin hevur innanhýsis um málið hjá P/F Thor og P/F Ocean Group Faroes Ltd., og um málini ikki eru sambærilig, greiddi Rógvi frá, at hann ikki hevði gjørt sær nakrar tankar um tað, men tá tú lesur upp úr skjalatilfarinum, sum lögfrøðingur og embætisverkið annars hava gjørt, so hava tey gjørt sær nakrar tankar um tað. Yvirskipað úr hansara stóli er málið soleiðis, at Hoyvík fer í eina samstarvsavtalu í Grønlandi í nakrar dagar, og tað kom eitt tilmæli 24. august, og hann hevur so forklárað, hvussu hansara áskoðan og hansara støða var til tilmælið. Síðani koma tingini í rættlag við, at eitt skip verður skrásett, og so kemur eitt nýtt tilmæli 21. september, og hann er av tí púra greiðu sannføring um, at átti tilmælið at fevna um okkurt annað skip, jamen so høvdu fólkini, sum sótu og arbeiddu við tilmælinum, sjálvandi gjørt tað. So tað, at tilmælið verður broytt við einum einasta skipi og ikki við fleiri enn einum, jamen tað er tí, at tað er tað rætta. Hann er ikki farin inn í málið og hevur spurt nærri um nøkur onnur skip. So hansara niðurstøða var tann, at tá ið eitt annað tilmæli kemur 20. september, so er tað fyrisitingarliga, lögfrøðiliga og so framhaldandi tað rætta. Sum sagt, tað er rætt, at Andras sendir honum ein teldupost, og tað er eisini rætt, at tað einasta, hann kann siga um Nýborg, er, at tíðliga, altso langt áðrenn umsóknir verða sendar inn. Nú er Froyoyar eitt lítið land, og vit vita nógv um fiskiflotan og annað, og akkurát hatta, sum Torkil sigur, at skipið hevur ikki havt støðugt virksemi yvirhøvdur, og tá ið einki virksemi er, so er ikki grundarlag til at gera ískoyti til nakað. Tú kanst ikki gera ískoyti til einki. Men tað var langt áðrenn, at umsóknirnar vórðu sendar. Men sum sagt, landsstýrismaðurin fekk eitt nýtt tilmæli, sum varð víðkað við einum skipi, og hann hevur ikki verið yvirhøvdur, mintist hann rætt, í nakrari viðgerð ella í samrøðum ella fundum um, at tilmælið skuldi verða víðkað við tveimum heldur enn einum. Hansara greiða meting er, at fyrisitingin hevur gjøgnumgingið málið neyvt í mun til fyrra tilmælið og seinna tilmælið. Og tá er tað seinna tilmælið komið við einum skipi meira, so hann hevði ikki viðgjørt, hví tað ikki vóru tvey fleiri heldur enn eitt. Hann hevði als ikki verið í nakrari viðgerð um tað.

Spurdur, um landsstýrismaðurin hugsaði um at geva Nýborg eina freist at flagga inn, líka sum við Hoyvík, greiddi Rógvi frá, at hann als ikki var við í nakrari viðgerð yvirhøvur. Hann mintist heldur ikki, at landsstýrismaðurin var við í nakrari viðgerð av Nýborg ímillum fyrsta tilmælið og endurskoðaða tilmælið. Hann mintist soleiðis ikki, at Nýborg var til viðgerðar yvirhøvur, sjálvst um onnur hava viðgjørt tað.

Spurdur, um tað kom nakað mótmæli frá umsitingini í Fiskimálaráðnum í sambandi við, at sjófeingislógin skuldi broytast undir nýggju samgonguni á heysti í 2019, greiddi Rógvi frá, at hann kundi gott siga, at á heysti í 2019 høvdu samgongan og landsstýrismaðurin eitt ógvuliga sterkt ynski, og mann kundi kanska koma yvir til eitt ófrávikiligt krav um, at ein nýggj lóg skuldi leggjast fyri tingið, sum loysti ta gomlu lógina á heysti í 2019, og tað var øll lóggávan. Og tað er rætt, og tað vildi hann rósa sínum starvsfólkum fyri, - heilt ófatiligt hvat ið mann er arbeiðssamur tá, og hvat ið evnini at arbeiða klárt undir trýsti vóru góð. Tað var ein krevjandi uppgáva hjá teimum øllum, eisini hjá honum sum leiðara at samskipa ynskið hjá landsstýrismanninum við arbeiðsumstøðurnar hjá fólkinum. So tað var ein krevjandi tíð. Tá varð, tá ið arbeiðið var liðugt, nakað sagt um, at hatta vóru ikki góðar arbeiðsumstøður at arbeiða í. Men tað er viðhvørt, at mann kemur hartil, at arbeiðsgevarin setur nøkur krøv, ið krevja heilt serliga nógv av fólkinum. Hann helt seg minnst, at landsstýrismaðurin aftaná segði tað, at hann setti stóran prís uppá arbeiðið.

Endurgeving frá avhoyring av Jacob Vestergaard, tann 28. oktober 2022, kl. 13.15 - 16.30

Jacob Vestergaard greiddi frá eftir at vera vegleiddur um sína rættarstöðu, at kjakast varð nógv um puljuna eftir § 49 í tilgongdini til samgongusamráðingar. Tað var umráðandi hjá teimum at broyta fiskivinnulóggávuna sum skjótast og helst áðrenn nýggjár, tá hann kom til í 2019. Teir vóru nokkso samdir um høvuðsliðurnar hetta við at fara burtur frá uppboðssølu til eina loyvisskipan við tryggum rættindum. Tað bleiv so til 12 ára rættindi og so framvegis, hendan puljan, tað sum hevði verið úti sum 1 ára rættindi. Hetta varð til sera nógvkjak alla tíðina, og tann niðurstøðan, sum var, tá ið hann fór undir at gera eitt lógaruppskot aftaná, at hann var komin sum landsstýrismaður, var tað, at alt hetta skuldi seljast á uppboðssølu eina ferð við alla. Tað er so sjálvandi nakað heilt annað, enn tað bleiv til. Men kjak varð tað í viðgerðini seinni aftur um, hvat hendan puljan skuldi brúkast til. Tá ið so lógaruppskotið hevði verið ígjøgnum tingið, og lógin bleiv samtykt, so bleiv í tí lógini ein pulja sett av til vinnuligar royndir og verkætlanir og so ískoytiskvotur. Tað var enn eitt kjak, eisini aftaná, hvat mann skuldi gera við hetta. Teir hildu uppá, at best hevði verið, at henda puljan bleiv býtt ímillum teir veikaru partarnar í uppsjórvinnuni - tað, sum seinni bleiv til ískoytiskvotur fyri ein part. Tað var kanska ikki realistiskt at uppfinna fleiri nýggj, so bleiv grundarlagið ov veikt við tíðini. Men so vóru tað aðrar røddir, sum vildu hava, at mann gjørði meira við vinnuligar royndir og verkætlanir og royndu at vita, um mann kundi koma longri ávegis við virðisøking og so framvegis, hóast hansara hugsana er, at virðisøking kemur kanska frá teimum, sum hava peningin og evnini og kvotagrundarlagið til eisini at menna tað. Men tað bleiv so fyrsta umfarið til hetta við ískoytiskvotum og til vinnuligar royndir og verkætlanir. Og tað fóru teir so í gongd við aftan á nýggjár at fáa gjørt eina kunngerð tí viðvíkjandi og søktu so eftir umsóknunum. Skipanin av arbeiðinum í Fiskimálaráðnum er undir Fiskivinnustovuni, tí deildini, sum Andras Kristiansen er leiðari av. Og hann helt, at tað var rætt eisini fyri hann eftirfylgjandi, kanska at hava aðalstjóran og tey fólkinu í ráðnum, sum ikki vóru uppií, at sparra við víðari. Aðalstjórin hevur bakgrund sum fiskivinnufrøðingur og virkisleiðari og kennir føroysku fiskivinnuna væl. Sjálvandi, tá hann hevur sitið sum fiskimálaráðharri tey áramál, sum hann havi sitið, so heldur hann seg kenna

rímiliga væl fiskivinnuna bæði so og so. Undir Fiskivinnustovuni er tann parturin, sum hevur við fiskivinnumenning at gera. Jákup Mørkøre sat á tí áðrenn og seinni Símun Grønadal, teir vóru partur av tí. Og so sjálvandi tann lögfrøðiligi parturin av Fiskimálaráðnum var yvir tí viðgerðini eisini. Í fyrstuni var tað Torkil Vestergaard Rasmussen, og so var Rannvá Sólheim eftirfylgjandi og avloysti Torkil. So tann parturin varð so viðgjørður av teimum fólkunum í Fiskivinnustovuni. Dagfestingarnar minnist hann ikki. Hann hevði ikki havt atgongd til teldupostin aftaná í Fiskimálaráðnum. Okkurt hevur hann avrit av, tí seinnu av avgerðunum ella tilmælunum. Tað fyrsta helt hann vera um ískoytiskvotur, og so eftirfylgjandi kom so eitt tilmæli um vinnuligar royndir og verkætlanir. Tað triðja kom, helt hann, í august mánaði, tá ið fólk kom aftur úr feriu, og tingárið byrjaði. Kjakið var um hesa puljuna, so tað kjakið var als ikki liðugt, tað var framvegis. Tað vóru fleiri í samgonguni, sum vildu hava tað við nýggjum aktørum, sum skuldu sleppa framat. Tað hevur verið øgiliga nógv frammi í politiska umhøvurinum nokkso leingi, at bara teir somu sita á øllum. So tað kjakið var alla tíðina. Tað var eitt kjak, sum hann hevði meira við politiska baklandið og ikki so nógv inni í ráðnum. So hann helt, at tann fyrri parturin, hatta við ískoytiskvotunum, hann segði seg nokkso sjálv. Tað vóru nøkur skip, sum høvdu ov veikt grundarlag, og tey høvdu ivaleyst rætt til at fáa hesar her ískoytiskvoturnar so ella so. Og so spyrja tit um eitt skip, sum flaggar innaftur, fyri at taka tað.

Spurdur, um hann vildi koma inn á málið viðvíkjandi skipi, sum flaggar inn aftur, svarar Jacob, at hann fyrst vil halda fram at greiða yvirskipað frá gongdini í málinum. Hann greiddi frá, at onkur kom inn á gólvið og helt, at tað var betri at lata umsóknina inn persónliga og so framvegis. Summi sendu teldupostar beinleiðis til umsitingina. Tað er ógvuliga nógv, sum hann als ikki veit av, men onkur sendi so teldupostar eisini, so hann sá teir. So varnaðist hann til ein teldupost frá, sum antin var frá Janusi Rein ella Thor um Hoyvík. Har hevur verið eitt samskipti ímillum Fiskivinnustovuna og Hoyvík um, at Hoyvík var farin út og so hevði flaggað inn aftur. Orsøkin til, at tingini komu í drag, er sjálvandi hetta vælsignaða politiska kjakið, sum er alla tíðina um, hvat mann skal brúka hesa puljuna til. Og hann royndi at byrja við at fáa hesa lóggávuna ígjøgnum skjótt og effektivt, so teir fingi farið í gongd skjótt. Og lógin verður rímiliga smidlig í kjakinum viðvíkjandi, hvat henda puljan kundi brúkast til, sjálvandi innan fyri lógarinnar mark og alt tað, sum hann altíð hevur lagt dent á. So tað kjakið tók seg upp aftur, tá ið fólk komu til arbeiðis aftur á sumri í 2020 aftan á Ólavsøku, um hetta nú var rætt, og um mann ikki eisini skuldi hava tað, sum so bleiv seinni ítøkilig skipakeyp inn í, og um mann skuldi broyta samansetingina, og tí gekk tíðin nakað. Hann helt rímiliga nógv fast við, at tað, sum teir hildu vera rætt, at styrkja grundarlagið hjá teimum veikuog geva teimum, sum ikki høvdu so sterkt grundarlag, ískoytiskvotur, at tað helt fram. Tíðarskeiðiðv mintist hann ikki ordiliga, men tá tað leið eitt sindur út, tá vórðu teir nokkso samdir um, at tað skuldi halda fram. Og so bleiv tað avgreitt við teimum kvotunum, og so varð kjakið um at broyta lóggávuna í mun til hitt. Og tá hevði hann fingið tilmæli um, hvussu kvotur til vinnuligar royndir og verkætlanir skuldu býttast. Tað lá og kom í lag, tí mann framvegis kjakaðist um puljuna.

Spurdur, um kjakast varð um puljuna í ráðnum ella politiskt, svaraði Jacob, at tað var politiskt, ikki í ráðnum. Ráðið gjørði sítt. Hann sparraði sjálvandi við ráðið og spurdi ráðið, hvat hann kundi gera, og hvat hann skuldi gera sambært lógini. Tí lógin áleggur honum at býta út, og niðurstøðan frá ráðnum var, at um ein lógarbroyting kom í árinum, og løgtingið góðtók at gera eina aðra skipan, so gjørði løgtingið tað, og so kundu tær umsóknirnar, og tað sum var viðgjørt, liggja. So kundu umsøkjararnir fáa boð um, at mann ætlaði at broyta lógina, og umsóknirnar kundu standa við, ella mann søkti av nýggjum aftur komandi ár. So tað varð niðurstøðan frá ráðnum, at sjálv um tað var álagt honum at býta tað út, so var møguleiki at taka tað aftur komandi ár, um lógarbroytingin kom. Tað bleiv so niðurstøðan nokkso skjótt í hesum politiska kjakinum. Tí fór

ráðið undir at gera eina broyting til § 49 um umstríddu puljuna. Hann rópti hana upprunaliga fyri fjant og fjas puljuna, hann visti væl, at hon fór bara at elvatil politiskt rumbul uppá ein ella annan máta, tá ið ein landsstýrismaður sat við eini pulju, sum skuldi býttast út. Tað var ikki ein góð skipan óansæð. Og tí gjørdur teir eina nýggja lógarbroyting, og tilmælið lá so har, og sjálvandi, um ein lógarbroyting ikki var komin ígjøgnum tingið, so hevði hann havt avgreitt tilmælið, áðrenn árið var úti. Tað boðaði hann eisini teimum frá politiskt, at soleiðis lá landið. Teir komu so í tingið við einum uppskoti um heystið sum kunnigt, har teir fluttu kvotuna, sum skuldi býttast út, yvir um til 2021. Móttøkan í tinginum var rímlig, sum væntað varð. Og tað, at mann skuldi hava møguleikan fyri at hava onkran nýggjan aktør inni, sum kundi keypa skip, sá hann bara ein fyrimun í, um mann flutti kvotur yvir um ár, tí so varð kvotugrundarlagið, byrjunargrundarlagið hjá teimum møguligu aktørnum, sum so komu uppá tal seinni, betri til tað. So yvirskipað var hetta í stuttum frágreiðingin um, tá ið “drálið” var, bæði viðvíkjandi ískoytiskvotum og viðvíkjandi kvotutilmælunum, sum komu tá til vinnuligar royndir og verkætlanir. So tað koyrði faktiskt í tveimum sporum. Eitt politiskt kjak um hesa vælsignaðu puljuna, sum byrjaði við samráðingum til samgongu, og sum so alla tíðina gekk spakuliga. So tað er í stuttum tað.

Spurdur um, hvat hann meinti við, tá hann segði, at hann sparraði við aðalstjóran og tey, sum ikki vóru uppií, greiddi hann frá, at í høvuðsheitinum var tað aðalstjórin. Tá tað vóru juridiskir spurningar, so tosaði hann við øll. Hann tosaði nokkso nógv við Torkil, tá ið hann fekk ein teldupost frá Thor um hetta skipið, sum var flaggað út. Hann meinti, at teir høvdu leigað Hoyvík til Grønlands. Hann fekk avrit av einum telduposti, so sjálvandi prátaði hann við Torkil um tað. Torkil sat við teimum málunum, og hann gekk út frá, at tað bleiv gjørt soleiðis, sum tað skuldi lögfrøðiliga. Tað endaði so við, at Hoyvík fekk ein part av ískoytiskvotunum eisini.

Spurdur, um hann var partur av málsviðgerðini í ráðnum, svaraði Jacob nei. Hann royndi at halda seg burtur. Tað vóru fleiri, sum gjørdur vart við, at teir kundu koma inn á gólvið at tosa við teir, og tað gjørdur teir ikki. Altso, tað var ein rein viðgerð av umsóknunum, so hann hevði ikki viðgjørt og havt fundir ella tosað við nakran um nakrar umsóknir, aftaná at tær vóru avgreiddar.

Spurdur, um viðgerðin av umsóknunum fór fram í arbeidsbólkinum á Fiskivinnustovuni, svaraði Jacob játtandi.

Spurdur um teldupostin hjá Torkil Rasmussen, dagfestur 15. oktober 2020, har hann skrivur til Andras Kristiansen og Ólav Dalsgarð í strangasta trúnaði og kunnar um, at landsstýrismaðurin í ár helst vil sleppa undan at luta kvotu út eftir § 49, stk. 1, greiddi Jacob frá, at tað var hetta politiska kjakið, sum var um at drála, bíða. Hann visti ikki beinanvegin, hvar tað politiska kjakið gekk, hvussu leingi tað var. Men sjálvandi, fyri hann var eitt evstamark, tí um ikki lógarbroyting kom, so skuldi tað útlutast. Tað var í øllum førum ta fatanina, hann hevði fingið av tí, sum umsitingin segði. Tí bleiv drálað. Orðingin hjá Torkil um at sleppa undan- ja, tað var ikki tí, at hann vildi sleppa undan. Men tað var tí, at tað var eitt politiskt kjak í gongd, sum nokk gjørdi tað, at politiska ætlanin var ein onnur. Sjálvt um hetta var púra erligt, so átti mann at avgreitt tað, tá tað kom. Men tað var enn eitt politiskt kjak, og sjálvandi skuldi hann viga ímillum, hvat var politikkur og fyrisiting, og hvat hann kundi. Men hann fekk í øllum førum at vita tað, at um ein lógarbroyting kom í árinum, sum at lögtingið í 2020 kanska helt nakað annað, enn lóggávan segði, men so broytti tað, so var í lagi at flyta alt yvirum og lata so umsóknirnar liggja og viðgera tær saman, um mann vildi tað til komandi ár. So tað er tað, sum liggur í tí. Tað er tað politiska kjakið um hesa vælsignaðu puljuna, hvat mann skuldi gera við hana, sum lá til grundar. Hetta minnst hann.

Spurdur um, hvør orsøkin var til, at treytirnar fyri útlutan eftir § 49, stk. 1 eisini skuldu fevna um skip uttan veiðiloyvi, greiddi Jacob frá, at tað var eitt politiskt ynski í samgonguni frá ávísnum samgongulimum, , sum lógu tvørir ofta í byrjanini, tá ið teirt gjørdu lóggávuna og fingtu uppá pláss fyri at fáa lóggávuna ígjøgnum, har ið hann lovaði at vera rímiliga smidligur viðvíkjandi viðgerðini av hesi vælsignaðu puljuni. Men sjálvandi skuldi hann gera tað, sum rætt var at gera sum landsstýrismaður sambært lógini. Og tað bleiv sagt fyri honum, at um mann í 2020 kundi koma við eini lógarbroyting, har løgtingið segði nakað annað um § 49, so kundi tann puljan liggja til komandi ár. Tað varð undirtøka fyri tí, og so bleiv tað flutt yvirum. Tí bleiv tað ikki avgreitt.

Spurdur, um tað gekk upp fyri honum, eftir at tilmælið var handað, at tilmælið ikki júst var tað, sum hann hevði sæð fyri sær, svaraði Jacob ja. Hann visti ógvuliga væl, at tað var ivasamt, um lógin heimilaði nýggjum aktørum, sum var. Tað bleiv so skorið út í papp seinni. Har var onkur í samgonguni, sum avgjørt helt, at tað var ein partur av tí. Og tí helt tað kjakið fram, og tí bleiv ikki útlutað, tí at mann ikki hevði heimild, soleiðis sum orðingin var, til at luta út til ein ella fleiri móguligar nýggjar aktørar.

Spurdur um, hvørt tað er ein fyrimunur fyri ávísar umsøkjara, at kvotur verða fluttar frá 2020 og lagdar aftrat kvotunum, sum skuldu útlutast í 2021, greiddi Jacob frá, at tað var nokkso ringt at meta um. Sjálvandi, um tú fert í gongd við nakað - tað sóu tey, helt hann, við hinum sum fingtu menningarkvotur tá at um tú hevur eina góða byrjan við skiparakstri, so kemur tú betri uppundan. Men kvotugrundarlagið er jú tað sama ár fyri ár. Tað kann fara upp, og tað kann fara niður fyri hvønn einstakan. Men tað sigur seg sjálv, og tað vísti seg so eftirfylgjandi, at tað við skiparakstri krevur øgiliga nógv í mun til eina roynd á einum virki til vinnuligar royndir og verkætlanir. Tað er hvør sítt, mann tosar um. Tað er tað avgjørt. Tá ið alt annars er eins, kann tað broyta nakað. Tað vísti seg eisini sjálvandi, at tá ið hann so fekk tað umrødda tilmælið í 2021, tá var ein stór pulja, meginparturin av henni, settur til ítøkilig skipakeyp og ein minni partur til hitt. So hann gongur út frá, at tilmælið broytist viðvíkjandi fortreytunum, sum løgtingið so leggur í § 49 eftirfylgjandi. Tað ger tað.

Jacob fekk síðani ein teldupost frá Andrasi Kristiansen til Rógva Reinert fyrilagdan, dagfestur 16. oktober 2020, har hann varð spurdur um orðingina: *"...grundarlagið undir umsóknunum í 2020 verður broytt munandi og tillagað onkrum, sum passar betri øðrum umsøkjara enn teimum, sum standa í tilmælinum..."*, herundir um Jacob hevði onkran ávísan umsøkjara í huga í sambandi við, at útlutan av kvotum eftir § 49, stk. 1 vóru fluttar frá 2020 til 2021. Til hetta svaraði Jacob nei, tað hevði hann ikki. Tað hevði hann onga meining um. Hann og Torkil skiftu eitt sindur orð um tað, og hann er ógvuliga fínur at skifta orð við, hann er lögfrøðingur, og teir høvdu sera nógv fín orðaskifti. Hann kundi gott hava støðu til, at tá ið ítøkiligt skipakeyp kemur inn í, so krevur tað eina stóra pulju, sum so aðrir umsøkjara kanska ikki fáa burturúr. Men hann hevði ikki peikað eftir nøkrum ávísnum nakrantíð. Ella um tað er tað, mann vísir á her, um hann skal hava onkran annan inn, sum skal hava okkurt serstakt, tað vil hann reiðiliga vísa frá sær. Men mann kann gott lesa tað út frá hesum, tað kann mann gott.

Jacob greiddi víðari frá, at hann kann gott hava støðu til tað, sum hann sigur um henda lóggávusiðin, at mann sjálvandi skuldi gjørt eina lóggávu fullfiggjaða beinanvegin, og so skuldi mann virkað út frá tí. Men eitt politiskt kjak var allan vegin, og hann hevði avgjørt at fara frá lögfrøðini í Fiskimálaráðnum fyri at endurtaka tað, at tók løgtingið undir við, at fortreytirnar skuldu broytast við at broyta § 49, so var tað í lagi. Um hann hevði fingið nakað annað at vita um, at tað ikki var í lagi, so hevði hann sjálvandi virkað út frá tí og útlutað við útgangsstøði í tilmælinum, sum hann fekk. Tað er púra greitt. Men hann hevði ta fatan, ta greiðu fatan, at um løgtingið

broytti § 49 í 2020, og tað greiddi hann eisini hinum frá, at um tað ikki bleiv samtykt, so bleiv tað útlutað, um tað so varð millum jól og nýggjár. Tað heldur hann seg kunna siga um tað.

Spurdur, um vertíðin fyri makrel var ein orsök til, at kvoturnar vórðu fluttar frá 2020 til 2021, svarar Jacob nei, høvuðsatlitíð var politiska kjakið. Tað var tað. Tað gongur altíð ov seint við politisku viðgerðini, og sjálvandi skuldu teir beinanvegin við fyrsta ársfjórðing í 2020 havt alt klárt. Tí at so høvdu tey, sum møguliga fingtu hetta, havt góða tíð at kunnað fyrireika seg. Men bæði í 2020 og 2021 koma vit út á summarið, g tá er "árið" næstan farið óansæð. Tí er trupult at fáa gagnnýtt tað, sum mann fær, í øllum førum fyri tað árið, tí mann skal fyrireika seg og gera íløgur og so framvegis. So tað var eisini ein partur av kjakinum, men við teimum royndunum, sum hann hevur, so veit hann væl, at mann skal vera øgiliga skjótur úti fyrst í árinum, um møguligir nýggir aktørar skulu vera klárir at fara undir nýggja framleiðslu, sum teir ikki hava frammanundan. Tí at tað skal fyrireikast, og amboð og maskinur og annað skal bíleggjast. So tað varð nokkso týðiliga greitt fyri hann, at árið 2020 soleiðis sæð var farið.

Spurdur, um ískoytiskvoturnar eftir § 49, stk. 2 vórðu lutaðar út, hóast liðið var langt út á árið, greiddi Jacob frá, at ískoytiskvoturnar vórðu latnar til skip, sum vóru har frammanundan til fiskiskap. Hóast liðið var langt út á árið, vóru hesi skip til fiskiskap og kundu fiska beinanvegin.

Spurdur, um tað var greitt fyri allar limirnar í Løgtinginum, at høvuðsgrundgevingin fyri at leggja lógarbroyting fram um at útseta útlutan av kvotu eftir § 49, stk. 1 var, at ætlanin var at fáa nýggjar aktørar inn, og ikki so nógv grundgevingin um, at liðið var so langt út á árið, greiddi Jacob frá, at ásetingin um ítøkilig skipakeyp kom inn í lógarbroytingini í 2020 (LM-69/2020). Hann minnst ikki málið í smálutir, men helt, at tað var so. Tí hann helt, at hann nevndi, at skuldu nýggir aktørar inn, so var tað betri í byrjanini, at teir fiskaðu tað næsta, betri kvotagrundarlag. Hann mintist tað sum um, at mann tók avgerð um, at ítøkiligt skipakeyp kom inn og flutti svartkjaftin. Svartkjafturinn var farin. Vertíðin var farin fyri svartkjaft í 2020. Eftir at hava tosað nakað aftur og fram um tíðarskeiðið, tá lógarbroytingin varð lögð fram í tinginum (LM-69/2020), mintist Jacob, at sjálvar ásetingarnar um ítøkiligt skipakeyp vórðu tiknar úr, tí eitt nýtt lógaruppskot skuldi gerast seinni í 2021, har ásetingar um ítøkiligt skipakeyp skuldu setast inn, helst orsakað av, at mann seinast í desember mánaði 2020 ikki var heilt samdur um, hvussu ítøkiligt skipakeyp skuldi skipast. Hann var rímliga vísur í, at hann minnst seg hava skift orð um ítøkiligt skipakeyp, og at tá kvoturnar skuldu flytast um ár, , fingtu teir, ið fingtu tillutað kvotu, eitt breiðari grundarlag. Tað helt hann vera ein part av kjakinum. Og tað var, so lógið tað ljóðar, ein nokkso breið semja um tað. Tað var tað. Tað mundu vera 31 atkvøður fyri uppskotinum. Ja, tað undraði hann. Tað var rímliga breið undirtøka fyri tí partinum, tað var nokkso viðkvæmt, tí vit høvdu jú eisini funnist at undanfarnu samgongu fyri menningarkvoturnar. Tað kom ongantíð í lag, og so sat hann við hesum uppá sama máta. Høgni Hoydal sat so 4 ár í einum politiskum hurlivasa, sum hann ikki kom burtúr, og hann sat við § 49 og royndi at fáa hana ígjøgnum. Tí roknað hann við meiri kjaki, enn tað í roynd og veru varð.

Spurdur um P/F Vestmanna Fiskavirki og uppritið, sum umsitingin í Fiskimálaráðnum læt landstýrismanninum hesum viðvíkjandi, greiddi Jacob frá, at hann skilti ongantíð, at tað var neyðugt hjá honum at fáa eitt heilt upprit. Tey kundu sagt honum, at tað ikki var grundarlag fyri at tilluta Vestmanna Fiskavirki svartkjaft. Men hann fekk so eitt heilt upprit burtur úr tí. Tað var kanska tí, at hann var als ikki í Fiskimálaráðnum. Nú eru vit í 2021. Tað er beint aftan á Ólavssøku. Nú vórðu ongi politisk kjak. Politisku kjakini vóru liðug, tá lógarbroytingin var. Hann gekk so og grundaði á hetta, sum hann hevði fingið - tilmælið, sum hann hevði lisið ígjøgnum nakrar

ferðir, og so metti hann út frá tí. Eftir pkt. 1 helt hann fast við Tavuna í Leirvík. Sjálvandi hevði hann verið og vitjað øll virki í Føroyum hann hevði kanska verið fleiri ferðir hesi árin og kendi rímliga væl, hvat tey gjørd. Hann brúkti ógvuliga nógv Rógva í sparringini av hesum, tá ið tilmælið kom í 2021. So hann gekk og grundaði á hetta tilmælið og hvørja heimild, hann hevði og tugdi uppá, hvat var rímlig og saklig grundgeving. Í høvuðsheitinum helt hann, at hann valdi eina meira tryggja gongd, helt hann í øllum førum. Tavan í Leirvík hevði arbeitt næstan bara við uppsjóvarfiski ella gullaksi og hevði havt eina fína framleiðslu av sild, sildabitum og øðrum. Og tað var fyrri honum rættiliga greitt, at teir vóru partur av tí. Hann kagaði í umsóknina úr Vestmanna, hon var ógvuliga undarlíga samansett, umsóknin sjálv, tað kundi hann viðganga. Men Vestmanna hevði, síðani alt tað við makreli byrjaði, fingið onkrar royndarkvotur frá Jákupi Mørkøre, hevði burturav roynt at fáa spesialiserað seg sum eitt lítið virki til at viðgera uppsjóvarfisk. Og í 2021 var tað kanska tað virkið við tí nøgdini, teir hóast alt fingi, sum fekk besta prísinn fyrri makrel. Teir fingi fyrst makrel og høvdu ymiskar ætlanir um at útbyggja bæði til makrel og sild og eisini svartkjaftaframleiðslu. Tí var tað, at hann spurdi um svartkjaft. Hann helt sum útgangsstøði við teimum royndum, sum Vestmanna Fiskavirki hevði, við tí figging, sum var, og við teimum royndum, sum teir høvdu gjørt sær, at tað var sakliga grundað, at teir kundu halda fram at virðisøkja og menna tað við uppsjóvarfiski. Tó kanska tann meiri tryggja loysnin, tí hann visti, at teir dugdu tað. Ja, høvdu í roynd og veru niðurgoldið virkið rímliga nógv og høvdu stóðuga og góða framleiðslu, sum hetta so kundi vera við til at stimbra og reka víðari. Teir høvdu jú ætlanir um aðra virðisøkking av sild og makreli og eisini av svartkjafti. Og tá ið hetta byrjaði í kjakinum, tá ið hann hugdi at hesum puljunum og metti, um teir kundu fingið ein part av svartkjafti, so at tær royndirnar, sum teir tá tosaðu um, tær kundu halda fram, varð niðurstøðan nei, og sjálvandi, so var tað nei. Tað vísti seg so eftirfylgjandi, at teir keyptu skip. Men teir blandaðu onkursvegna skip upp í sína umsókn.

Spurdur, um tað ikki skyggir eitt sindur í eyguni, at P/F Vestmanna Fiskavirki í upprunaliga tilmælinum frá umsitingini í Fiskimálaráðnum er í bólkinum "ikki stuðulsverð" og síðani endar við at fáa játtað kvotu, svarar Jacob játtandi og greiðir frá, at tað er hann, sum flytir hana upp hagar. Og tað er partvíst orsakað av, at Vestmanna Fiskavirki hevði prógvað ígjøgnum nøkur ár, at teir vóru førir fyrri at arbeiða pelagiskan fisk. Teir arbeiddu í høvuðsheitum bara pelagiskan fisk og høvdu miðvíst lagt seg eftir tí og høvdu alla tíðina betrað seg, høvdu alla tíðina fingið betri framleiðslu, rationella framleiðslu, høvdu fingið lønsemi í tað og høvdu ætlanir um at koma víðari við at gagnnýta betri, enn teir høvdu gjørt. Hann helt, at tað, sum Vestmanna so fekk, og sum tað endaði við, at tað heilt avgjørt er innan fyrri tað lógarmark, sum hann helt, at umsóknirnar og kunngerðin, metingarskjøluni annars søgdu. Tað helt hann eisini, at í hesum førum Rannvá (Sólheim, red.) vátta, burtursæð frá at svartkjafturin ikki bleiv ein partur. Sjálvandi skrivaði hann eitt avgerðarskriv, ella Rógvi skrivaði eitt avgerðarskriv, har teir báðir sparraðu, sum er hansara. Men í tí dagliga sparrar hann við fólk um lögfrøðiligar spurningar altíð innanhýsis í Fiskimálaráðnum.

Spurdur um, nær hann bað umsitingina í Fiskimálaráðnum um eitt upprit um P/F Vestmanna Fiskavirki, greiddi Jacob frá, at tað var í hansara samskipti við Rógva. Hann gongur suðuri heima hjá sær sjálvum og grundar á hetta. Tað er lítið av fólkum í ráðnum. Rannvá Sólheim er nokk har, tí hon kom so seint, so hon er ikki farin í feriu uppá sama máta. Tað eru eingi fólk í ráðnum akkurat hasa tíðina, men Rógvi er aftur til arbeiðis, og hann sparrar nokkso nógv við Rógva, kann mann siga, og so fer hann víðari í skipanini við teimum ivamálum, sum eru. So tað er nokk tað. Tað er í einum av teimum telefonsamrøðunum við Rógva, at hann biður Rógva hyggja at onkrum umsóknum, umsóknini hjá Vestmannaog onkrum øðrum og siga sær aftur og sovrðið. So tað er meira Rógvi, sum í sparring við hann fer niður í umsóknirnar aftur og hyggur at teimum viðvíkjandi tí, sum

hann hugsar. Men sum útgangspunkt við Vestmanna, so er tað eitt virki, sum burturav hevur roynt at virðisøkja og gagnnýta makrel, uppsjóvarfisk. Tað hevur gingið væl hjá teimum ta tíðina, teir hava skapað arbeiðspláss og høvdu ætlanir um víðari virðisøking og annað. Tí helt hann avgjørt, at teir fullu inn undir tað, og tá hann sigur, at hann valdi tað tryggja, so høvdu teir prógvað, at teir høvdu klárað tað. Eitt annað, sum var ógvuliga nógv uppi at venda, serliga Poul Gregersen í Fiskavirkinum í Gøtu sum altíð var í luftini um hetta kappingaravlagandi elementíð, at nøkur fingur uppsjóvarfisk, makrel, sum hevði verið, áðrenn mann lutaði út til virki, sum høvdu sítt høvuðsgrundarlag í botnfiski, at tey so eisini fingur makrel, sum tey kanska vunnu eitt sindur av peningi avog kundu yvirbjóða Páll, tá hann skuldi keypa tosk og longu á uppboðssøluni. Hann skuldi ikki siga, at tað kjakiðin ikki hevur verið eitt sindur inni í hansara høvdi, men í øllum førum so hevði hann ta fatan, at tey, sum burturav taka sær av uppsjóvarfiski, eru meira miðvís við tí framleiðsluni, enn tey, sum bara høvdu eitt vanligt siðbundið flakavirki, sum so onkursvegna skal roynd onkra aðra framleiðslu av. Ja, kanska tað spældi eitt lítið sindur inn, at Vestmanna burturav hevði fingist við og dugdi tað og kláraði framleiðsluna og hevði havt ein skilagóðan rakstur. So tað tiltalaði hann í grundgevingini har, og hann helt ikki, at umsitingin var ósamd við honum um tað. Tað var í lagi, at teir fingur ein part av makreli og sild, men svartkjaftur var ikki komin uppá tal. Hann tímdi als ikki at skifta meiri orð um tað. Tá ið hatta varð niðurstøðan, so góðtók hann tað. Hann fór ikki afturum aftur og spurdi hví og hvat.

Spurdur um tíðarskeiðið, á hann fær tilmælið frá umsitingini eftir § 49, stk. 1 2. august 2021, til hann letur umsitingini sítt avgerðarskriv uml. 30. august 2021, greiddi Jacob frá, at teir fyrstu dagarnar hendi í roynd og veru einki. Tað var so gott sum einki fólk í ráðnum aftan á Ólavsøku, lítið av fólk. Og hann las sjálvandi hetta væl og virðiliga ígjøgnum fleiri ferðir og metti um tað. So gekk hann og hálvum hoyggjaði og grundaði hetta fyri so vítt. Ringdi til Rógva og bað hann kanna okkurt, hyggja at onkrum, skrivaði onkran teldupost til hansara eisini, helt hann. So tað hendi ikki so nógv annað enn tað, at hann gekk og hugsaði um tað, var ikki so nógv í Havn til arbeiðis, men helt eitt sindur av feriu. So var hann eftir náttum onkuntíð síðst í august mánaði, sum mann ofta ger, hoyggjaði og var eftir náttum, tað fylti eitt sindur ta tíðina, men hetta fylti nokkso nógv í høvduinum hjá honum eisini. So kom meira ítøkilig arbeiði aftur tá síðst í august mánaði, fyrst í septembur.

Spurdur um avgerðarskrivið, sum verður sent til umsitingina í Fiskimálaráðnum at avgreiða, og sum víkur frá tilmælinum frá umsitingini, og spurður ítøkiliga um tað, at Sp/f 31.01.2011 og Vestmanna Fiskivirki fáa fram um Vaðhorn og Glyggur Fishproteins, og hví hann tók hesa avgerð, greiddi Jacob frá, at hann skilti ongantíð, hví Glyggur var við. Tí hann dugdi ikki ordiliga at skilja, at tað fall inn undir ásetingina. Glyggur, um hann mintist rætt, tosaði um at brúka uppsjóvarfisk til agn. Og Glyggur hevði verið í ráðnum eitt ár ella tvey frammanundan, og hann fekk onkra kvotu ella stuðul. Hann helt, at Glyggur fekk kvotur frá fiskivinnuroyndum til at roynd hetta við agni til fiskarar í Kanada og sovorðið. Hvørja ferð eitt skip landar á einum virki, makrel til dømis, so verður eitt ávíst spillprosent, tí at makrelurin er brotin. Brotin makrelur er fínur til agn, og tú fært hann fyri ongan prís, tí at hann verður koyrdur frá Varðanum til dømis, fraktaður við Smyril norður til Havnar og koyrdur til Fuglafjarðar. Varðin hevur undirskot av tí, bara fyri at nevna tað. Og tí skilti hann ikki ordiliga, at ein, sum ætlar sær at hava útflutning av agni, ikki skal bara standa har og fáa fatur í einum sindri av brotnum makreli, tí tú fært hann til ídnaðarprís ella næstan fyri einki. Hann meinar, at hann las í har, at umsitingin eisini kemur við ábendingum um, at mann hevur nokk av lýsi- og mjølframleiðslu í Føroyum. Tað er hann als ikki samdur í, tað hava vit ikki. Vit hava, sum viðurskiftini eru, væl brúk fyri einum lýsi- og mjølvirki afturat. Tí grundgevingini var hann ósamdur í. Hann helt ikki, at tað ordiliga fall innundir. Tað meinti hann. Hann helt ikki, at tað var so øgiliga stórum munur á nógvum av hesum ymisku umsóknunum. Tað mátti hann eisini siga.

At mann valdi eina frá og valdi aðra, helt hann ekki, ja, tann eina avgerðin var ekki skeiv fyri tað, um mann tók eina aðra framum. Soleiðis metti hann tað, tá ið hann hugdi at hesum, eisini út frá tilmælinum. Altso, tað var ekki stórus munur á í so máta. Vaðhorn er eitt væl virkandi virki, sum burturav tekur sær av botnfiski. Og aftur hetta við at blanda tingini saman, Vaðhorn hevði ikki roynt hetta fyrr, og tað høvdu aðrir umsøkjarar heldur ikki. So tá ið hann metti hatta, so metti hann tryggileikan í tí, sum Vestmanna hevði framleittog hevði gjørt. Og Vestmanna Fiskavirki tók sær burturav av at viðgera uppsjóvarfisk, so tað var tað, sum vigaði tyngri enn Vaðhorn. Ikki tí, Vaðhorn og onkrar aðrar umsóknir eisinar sóu finar út. Tað er ikki har, tað er. Nøgdirnar vóru lutfalsliga til tann partin, sum bleiv eftirfylgjandi til pkt. 1.

Spurdur um umsóknirnar um ítøkiligt skipakeyp og hansara avgerð um at víkja frá tilmælinum frá umsitingini, herundir at luta út kvotu til Sp/f Ango og Sp/f Gráastein fram um Sp/f Mót, greiddi Jacob frá, at orsøkin til ta avgerðina er, sum hann legði dent á, at hann helt, at Ango og Gráasteinur skiltu seg burturúr við einum betri grundarlagi við eginpeningi. Og so hugdi hann eisini eftir, hvørjar royndir fólkini, sum stóðu aftanfyrri, høvdu. Hann hevði verið nokkso leingi fiskimálaráðharri í Føroyum, og hann hevur sæð ógvuliga ymiskar, sum hava bjóðað seg fram - ikki tí hasir ikki kundu klára tað - men hann hevur sæð nógvar bjóðað seg fram, sum ikki onkursvegna hava førleikan til tað, teir siga seg skula. Men royndir eru rættiliga týðandi, helt hann, tá tú skal fara undir okkurt. Og tá ið hann hugdi at royndunum hjá teimum, sum stóðu aftan fyri felagið Ango, jJohn Mikkjal og Heri og Birgir - so veit hann, at teir hava drúgvur royndir í fiskiskapi. Mikkjal hevur verið skipari á Ennibergi í nógv ár.

Spurdur um royndirnar hjá umsøkjarunum stóðu í umsóknunum, svarar Jacob ja, tað helt hann avgjørt. Hann visti tað í øllum førum. Gráasteinur, Birgir Lützen, kennir hann ikki ella jú, hann veit, hvør hann er. Hann var skipari á Jákup Sverra tá. Hann hevði eisini drúgvur royndir, og onkur, sum var við honum eisini, var parteigari, hevði royndir við fiskasøluarbeiði og øðrum. Teirra eginpeningsgrundarlag, í øllum førum út frá umsóknunum, var nógv tryggari eftir hansara tykki enn eginpeningsgrundarlagið hjá hinum pørtunum. Tað var tað, sum onkursvegna vigaði meir, enn umsitingin vigaði tað. So skal hann siga eitt um Mót. Mót hevði verið í Fiskimálaráðnum frammanundan og manererað við reyðæti. Søkta um at fáa loyvi til reyðæti og høvdu fingið eisini stuðul til tað, høvdu arbeitt við tí. Og vertíðin fyri reyðæti, soleiðis sum Havstovan metir reyðæti, fellur øgiliga nógv saman við vertíðini fyri sild og makrel. Og tí var hann als ikki samdur í, at tað at fiska makrel og sild stimbraði undir verkætlanina av hinum, heldur mótsett. So onkursvegna, tá mann satsar uppá eitt, so skal mann sasta uppá, at tað ikki verður við øllum í senn. Tí hann dugdi ikki ordiliga at taka tað fyri góða vøru, tá mann hevur fingið rímiliga væl av stuðli í Fiskimálaráðnum til at fara undir reyðætiwerkætlanina, at mann so onkursvegna loypir yvir og skal hava eitt annað, sum er uppsjóvarfiskur. So í høvuðsheitinum royndir og eginpeningur í verkætlanini var tað, sum hann legði dent í teimum førum.

Spurdur, um hann partvíst hevði upplýsingar um royndir frá umsóknunum, ella um hann hevði upplýsingar aðrastaðni frá, greiddi Jacob frá, at tað er frá upplýsingunum, hann hevur í høvðinum. Hann kennir í roynd og veru øll, sum hava við fiskivinnuna at gera í Føroyum. Tað kann so vera bæði gott og ringt. Hann helt sjálvur, at tað er nokkso gott. Hann hevur verið fiskimálaráðharri í ógvuliga nógv ár í hesi øldini, og tí kennir hann sera nógv - eisini tey, sum altíð liggja framvið at sleppa uppí og hava roynt ymiskt. Hann hevur í høvuðsheitum tikið útgangsstøði í teimum umsóknunum, sum vóru. Eginpening, og hvat tú kemur inn við sjálvur í felagið, helt hann vera eitt grundleggjandi og sakligt atlit at hyggja at, og eisini hvørjar royndir tey hava, sum ætla sær at fara í holt við nakað virksema. Kanska tað speglaðist aftur eitt sindur í Vestmanna, tí hann visti, at Vestmanna dugdi

tað, sum teir søktu um. Tað dugir Tavan í Leirvík eisini og so framvegis. Og hann hevði eina fatan, tá ið hann sat við hesum umsóknunum. Hann fór ikki víðari enn við teimum, sum vóru tilmæld, at hann hevði eina fatan av, at av teimum vóru tað teir báðir, sum hann helt vera teir rættu, Gráastein og Ango, sum høvdu tað besta grundarlagið til at fara undir hesa verkætlanina. Tað er møguligt, at hann blandar, hvat var upplýst í umsóknarblaðnum.

Spurdur um eina kladdu, sum Rógvi Reinert hevur sent landsstýrismanninum, har skotið verður upp at játta 4 umsóknum kvotu eftir § 49, stk. 1, men har Glyggur Fishproteins and Bait fellur út, greiddi Jacob frá, at Glyggur var inni við einum pinkalítlum parti, hann var ein øgiliga lítil partur av tí. Tað, sum fylti ógvuliga nógv akkurát tá, tað var, hvat var tað rætta grundarlagið fyri skiparakstur, fyrst og fremst. Her verður hugsað um tonsatalið. Sjálvandi, tað tú fær av tonsum í dag, tað speglar seg aftur í einum møguligum kvotabýti, um tað blívur til varandi rættindi. Og tá ið mann frá umsitingini valdi tvey, so helt hann seg til tað. So bleiv øgiliga lítið til hitt, og tey bæði skuldu hava nokk til, at skiparaksturin bar seg, og nær ger hann tað? Tað vigar øgiliga nógv, helt hann, hvar tað er, at tað ikki ber seg, heldur enn tað ber seg. So tað vóru tær spekulatiórnir, sum fyltu rættiliga nógv, eisini millum Rógva og hann, hvat var tað rætta grundarlagið. Tað vóru útrokningar við prísi, miðalprísi, og hvat hetta kvotagrundarlagið gav um árið viðvíkjandi skiparakstri og øðrum, og hvussu stór handan íløgan var í mun til kvotagrundarlagið, sum teir høvdu. Hetta við skiparakstri var meiri viðkvæmt enn hitt, helt hann. Tí tað var tað, sum fylti, at tað kanska sá út til, at mann flutti tøluni nakrar ferðirnar. Tað vóru spekulatiórnir um onkursvegna at fáa skiparaksturin at vera rímiliga støðugan. Tað býtið var ikki nakað knívskorið. Tað var ein pulja, og eitt sindur fór til 2 og eitt sindur fór til 1, og í mun til áðrenn, so fór øgiliga nógv til ítøkilig skipakeyp. Tí tað var tann stóra puljan, sum fór til tað. Onkursvegna skuldi tað so hanga saman, so bleiv tað hugt eftir, hvat var rímiligt í hinum pørtunum.

Spurdur um sms-boð, sum landsstýrismaðurin sendir Andrasi Kristiansen við boðum um at luta felagnum á Sandi 500 tons av hvørjum og at leggja 100 tons av hvørjum aftrat hvørji skipsverkætlan, greiddi Jacob frá, at hetta er í sambandi við kjakið um kvotugrundarlagið, og hvat var rætta grundarlagið fyri at fáa verkætlanirnar um skipakeyp at bera til.

Spurdur um, hvørjar førleikar landsstýrismaðurin hevur at meta um eginffigging og royndir í sambandi við skiparakstur, ella hvørjar royndir hann hevur við skiparakstri sum heild, greiddi Jacob frá, at hann hevur verið fiskimálaráðharri í 2003, frá 2008 til 2011, frá 2012 til 2015 og frá 2019 til 2021 út. Hann hevur soleiðis verið nógv ár fiskimálaráðharri og er ikki púra óroyndur. Hann hevur møtt ógvuliga nógvum fólki í fiskivinnuni ígjøgnum árin og kennir tí øll - í roynd og veru øll, sum hava við fiskivinnu at gera, næstan útróðrarmenn eisini. Skiparakstur kennir hann einki til, men hann veit, at fert tú undir nakað, og tú hevur eitt dygt grundarlag í eginpeningi, so ert tú meiri mótstøðuførur, enn um tú ongan eginpening hevur og kanst klára meira. Og hann veit eisini, at royndir eru týðningarmiklar, eisini í fiskiskapi. So kann mann so halda um tað, sum mann vil, men royndir-uttan at mann veit tað, at nøkur klára tað væl í eini yrkisgrein, hava víst og prógvað, at tey klára seg væl - so heldur hann, tað telur, skulu tey undir okkurt annað virksema í somu grein. Tað er væl har, tað er. Hann helt tað vera rímiliga almenn vitan, at royndir, grundarlag og eginpeningur hava týðning. Onkuntíð hava vit sæð, at tað eru nøkur fólk, sum skulu alt møguligt, men hava einki grundarlag, og so dettur alt niðurfyri. Tað virkar fyri honum, at tá fólk leggja meiri lív og sál í og meiri eginpening í, so kanska meina tey tað meira, og tey hava eisini meiri drívraft til at fáa tað at ganga fyri ikki at missa tað, sum tey hava lagt í og so framvegis. Tú hevur eitt tryggari grundarlag, skuldi mótgangur komið, sum tað ofta er, tá ið tú fert undir nakað nýtt. Tað

kann henda, at okkurt brotnar á einum skipi og so framvegis. Hevur tú eitt trygt grundarlag, eitt betri grundarlag við eginfigging, so klárar tú teg betri. Tað er tað. Og tað undrar hann - skal hann siga tað, sum tað er - at umsitingin ikki hugsaði tað. Tað mátti hann erliga siga.

Spurdur um málið um útlutan av kvotum eftir § 49, stk. 2 í 2020 og um málið hjá P/F Thor, har skipið Hoyvík er undir grønlenskum flaggi, meðan umsóknirnar verða viðgjørðar, men endar við at fáa tillutað kvotu, greiddi Jacob frá, at hann fekk ein teldupost frá Hans Andriasi. Hann spyr so Torkil um málið.

Spurdur um fundarnotat, sum Andras Kristiansen hevur gjørt í sambandi við ein fund inni á skrivstovuni hjá Jacob um júst skipið Hoyvík, og sum verður lisið upp: *”Eg var í dag seinnapartin av aðalstjóranum biðin um at koma á skrivstovuna hjá landsstýrismanninum at umrøða viðurskiptini í sambandi við, at Thor hevur søkt um ískoytiskvotu til Hoyvík. Til staðar vóru, umframt undirritaði, landsstýrismaðurin og aðalstjórin. Eg var fyrst spurður um avgreiðsluna av skrivinum til Janus Rein vegna Thor Fisheries, har spurt verður um, hvønn týðning tað hevði havt fyri viðgerðina av umsóknini um royndarkvotur, um Hoyvík verður flaggað innaftur undir fýroyskt flagg. Eg greiddi frá skrivinum og svarinum, sum varð sent seint seinnapartin í gjár. Síðani varð komið inn á grundgevingarnar hjá umsitingini fyri ikki at ganga umsóknini frá Thor Fisheries um ískoytiskvotu á møti. Eg greiddi frá hesum, at Thor ikki eigur Hoyvík, sum nú er undir grønlenskum flaggi. Ískoytiskvoturnar eru ætlaðar fýroyskum skipi, og tí kunnu vit ikki mæla til, at kvota verður latið einum skipi, sum er undir grønlenskum flaggi. Tí varð umsóknin frá Thor lögð til síðis saman við øðrum umsóknum, sum heldur ikki luku treytirnar fyri at fáa ískoytiskvotur. Landsstýrismaðurin, og fyri ein part aðalstjórin, søgdu seg hava trupult at skilja, at umsóknin frá Thor um ískoytiskvotu til Hoyví, varð lögð til síðis á hesum grundarlagi. Serstakliga tá tað nú í skjølunum verður upplýst, at skipið kemur aftur undir fýroyskt flagg seinni í heyst. Eg vísti á, at vit ikki mettu at tað er grundarlag fyri at geva eina treytaða tilsøgn, har lagt verður til grund, at um ella tá skipið kemur aftur undir fýroyskt flagg, fer tí at vera játtað ískoytiskvotu, men at svar til Janus Rein í gjár letur upp fyri, at um skipið nú verður flaggað innaftur undir fýroyskt flagg, verður umsóknin realitetsviðgjørð. Tó uttan at geva ábendingar um, hvørja niðurstøðu viðgerðin kann hugsast at koma til. Landsstýrismaðurin tókta tað vera løgið at hálvavegna krevja skipið úr samstarvsavtaluni við grønlenska felagið fyri at umsóknin kann verða viðgjørð. Heldur átti tað at kunna borið til at givið felagnum eina treytaða tilsøgn um ískoytiskvotu, hóast skipið verður verandi undir grønlenskum flaggi eina tíð afturat í heyst. Mær tókta at aðalstjórin stuðlaði honum í hesum sjónarmiðnum. Á hesum grundarlagi heitti landsstýrismaðurin á umsitingina sum skjótast at umrøða og umhugsa grundgevingarnar fyri at leggja umsóknina til síðis, um tað ikki ístaðin er grundarlag fyri at viðgera umsóknina, har lagt verður til grund at skipið kemur aftur undir fýroyskt flagg í heyst, og tí at kunna veita felagnum eina tilsøgn, har tilskilað verður at hon er treytað av og ikki fær virknað fyrr enn Hoyvík aftur í heyst er undir aftur fýroyskum flaggi. Eg tók hesa áheitan til eftirtektar og segði meg fara at taka málið til umrøðu í morgin.”* greiddi Jacob frá, at hann má viðganga, at hann ikki mintist ordiliga fundin.

Spurdur, um avgerðin um at játta kvotu til Hoyvík veruliga longu var tikin á fundinum 8. september 2020, svaraði Jacob nei. Tað, sum útgangspunktið hjá honum var, var, at hann visti, hvørji skip móguliga kundu fáa ískoytiskvotur, tí tað segði seg næstan sjálv. Hann visti ikki, hví advokaturin hjá Thor skrivaði hatta ella legði upp til tað. Men hatta samskiptið mintist hann ikki ordiliga, men hann mintist seg hava tosað við Torkil um, og tað var púra greitt, at var Hoyvík ikki í flotanum, so var Hoyvík ikki í flotanum, og so fekk hann onga ískoytiskvotu. Hann skifti orð við Torkil um leiguavtalur. Hvør eigur skipið og leiguavtalur og so framvegis. Tað

var tann vinkulin, hann hevði. Tí teir høvdu fyrr skift orð um fiskivinnu- og leiguavtalur og annað. Og hvør eigur eitt skip, er tað eitt skip hjá felagnum Thor til leigu/útlán millum annað? Hann helt, at hann hevði tað orðaskiftið við Torkil meira enn til handan fundin um tann lögfrøðiliga partin í tí. Er tað ikki eitt skip hjá Thor, tað kemur jú aftur í morgin ella í heyst? Hann mintist ikki, hvønn dag, tað varð flaggað út.

Í sambandi við spurningin fær landsstýrismaðurin upplýst, at Hoyvík er undir grønlenskum flaggi frá 13. august til 17. september 2020. Í tí sambandi greiddi Jacob frá, at hann mintist seg hava sagt við Torkil, at viðgjørdu teir málið eitt sindur skjótari, var Thor í lagi, men nú leiga teir skipið í eitt tíðarskeið, og so detta teir út og so framvegis. Men niðurstøðan var nokkso greið frá Andrasi og Torkil: nei. Hann mintist væl, at hann hevði hasar spurningarnar, akkurát hatta sum hann sigur, tí hann helt, hann mintist, at hann segði, at tað bara var rein tilvild, at Hoyvík akkurát tá var úti. Tí hann kundi havt fingið ískoytiskvotur og so verða leigaður út, tilsøgn í øllum førum og so framvegis. Hann mintist hatta kjakið, hann mintist ikki handa fundin. Tað er kanska tí, hann hevur skift orð við Rógva um tað. Hann hevur heldur ikki sæð hatta notatið, sum Andras hevur skrivað. Tað er kanska tí, at hann hevur skift orð við Rógva um tað áðrenn, og so sendir hann boð eftir Andrasi at spyrja. Men hann mintist at hava havt nøkur prát við Torkil um hatta. Men niðurstøðan var nokkso greið.

Spurdur um teldupostsamskipti millum Andras Kristiansen og Rógva Reinert tann 9. september 2020, har Andras skrivar til Rógva kl. 14.06, at Hoyvík ikki lýkur treytirnar fyri at fáa kvotu tillutaða, tí Hoyvík er undir grønlenskum flaggi, og síðani til teldupost frá Thor sama dag kl. 16.40, har boðað verður frá, at Hoyvík er á veg at verða flaggað innaftur undir froytskt flagg, greiddi Jacob frá, at hann ikki hevur havt nakað samband við Thor ella umboð frá Thor henda dagin. Hann royndi at halda seg burtur frá at hava sambandi við nakran, meðan alt hetta varð viðgjørt. Men hann minnst seg tó hava fingið ein teldupost um niðurstøðurnar hjá Andrasi, sum er frá 7. september 2020. Ja, hann hevur fingið avrit av einum telduposti frá Andrasi umvegis ein teldupost frá Hans Andriasi Kelduberg. Hetta er tveir dagar áðrenn teldupostsamskiptið millum Andras og Rógva. Hann hevði ikki ímeðan havt samskipti við nakran. Hann gongur út frá, at teir hava tikið tað fyri góða vøru, sum Andras hevur skrivað tann 7. Tað roknar hann við. Viðvíkjandi øllum øðrum umsóknumr hevur hann hildið seg frá at tosa við umsøkjararnar. Hann hevur fingið nógvar fyrispurningar yvir teldupost, sms, Messenger, ella hvat alt eitur í dag. Hann hevur bara svarað stutt og greitt, at umsóknirnar verða viðgjørðar, og at teirfingu svar, tá viðgerðartíðin var liðug. Tað hevur verið tað vanliga svarið til øll, sum sjálvandi hava longst eftir at fáa svar. Bíðitið hevur verið og dyrgt eftir at fáa ábending og ymiskt. So tað hevur verið tað vanliga svarið. Hann hevur ikki samskipt við Hans Andreas ella Janus Rein. Hans Andreas hevur verið firtin um ymiskt í Fiskimálaráðnum. Men viðvíkjandi ískoytiskvotum metti hann sum útgangspunkt, at Hoyvík var ein partur av tí. Hitt orðaskiftið um, hvør átti skip, sum var leigað og alt tað, tað mintist hann seg meira hava havt við Torkil enn við Andras. Hann hevur tosað við aðalstjóran um tað, aftaná at hava fingið handan teldupostin, roknar hann við

Spurdur, um landsstýrismaðurin valdi at bíða eftir at taka avgerð í málinum, til Hoyvík varð flaggað innaftur, svarar Jacob nei, tað sum hann framvegis bíðar eftir her, er tí politiska kjakinum um, hvat henda puljan skuldi brúkast til. Nógv politiskt kjak var í roynd og veru tá, og hann helt framvegis rímiliga nógv fast við, at vit skuldu hava ein part til at styrkja grundarlagið hjá teimum, sum høvdu eitt veikt grundarlag, sum so bleiv til hetta við ískoytiskvotum. Men tað politiska kjakið var líka frá tí, at tingið kom saman aftur í august og út á heystið, og til mann so endaliga tók avgerð um, hvat mann skuldi gera við § 49 generelt. Jacob spurdi síðani, nær tað var, hann flaggaði inn aftur.

Landsstýrismaðurin fær upplýst, at Hoyvík flaggar inn aftur 17. september 2020. Jacob greiddi frá, at hann mintist ikki, hvønn dag Hoyvík flaggaði inn aftur, men hann mintist at hava fingið kunning um tað.

Spurdur um umsóknina frá P/F Ocean Group Faroes Ltd. og um telefonnotat, sum Torkil Rasmussen sendir til Rógva Reinert og Andras Kristiansen viðvíkjandi eini telefonsamrøðu við advokat hjá felagnum, greiddi Jacob frá, at hann kennir til málið eftirfylgjandi frá eini samrøðu við Alex. Tað er tí, teir ikki finga kvotu.

Spurdur nærri um telefonnotatið, serliga tí viðvíkjandi, at felagið metir ikki grundarlag vera fyri at nokta kvotu vísandi til, at skipið, sum teir ætla at brúka, er skrásett í Danmark, greiddi Jacob frá, at hann mintist hetta málið frá einum kjaki við Alex. Tað má so hava verið aftaná, roknað hann við. Alex spurdi hann inni í handlinum á Gørðunum, hví teir ikki finga ískoytiskvotu. Og hann hevði onkursvegna sagt, at tað man vera tí, at teir ikki høvdu nakað skip. So hann kendi ikki so nógv hatta kjakið, tað mátti hann siga. Hann veit væl alt um, ella alt, hvat hevur gingið fyri seg við Nýborg og tí.

Spurdur, um hann metti, umsóknirnar hjá P/F Thor og P/F Ocean Group Faroes Ltd. kunnu samanberast ella eru nøkulunda eins, greiddi Jacob frá, at Nýborg hevur verið ógvuliga lítið virkin, og tað hevur ikki verið við í metingini í realitetsviðgerðini annars, men felagið hevur ikki megnað skiparakstur yvirhøvur. Skipið fór av landinum aftur, og felagið royndi ymiskt, so hvat realitetsviðgerðin hevði ført til, tað veit hann ikki.

Landstýrismaðurin fær sum framhald av spurninginum upplýst, at sambært Vørn og Sjóvinnustýrinum er Nýborg selt til danskt felag tann 26. september 2019 og hevur einki avreitt síðani 4. januar 2019, og tað er eisini grundgevingin í avgerðarskrivinum til P/F Ocean Group Faroes Ltd. Jacob greiddi í hesum sambandi frá, at tað var hálvavegna tað, sum hann royndi at siga. Alt hatta við Nýborg og Ocean Group er ein keðilig og syrgilig søga. Teir hava manererað og spent seg fyri á ymiskan hátt. Førleikarnir til at reka virksemað, tað veri seg bæði á landi og sjógvi, hava teir nokk ikki havt. Tí persónarnir aftanfyri hava yvir áramál roynt ymiskt, sum so ikki hevur borið til. So hann var rættuliga samdur í hasi niðurstøðuni, at har hevur eingin skiparakstur verið í langa tíð. Men teir hava alla tíðina havt ætlanir um ymiskt. Teir hava eisini havt rættindi í hasi tíðini, teir høvdu ymisk feløg. Teir finga menningarkvotur av svartkjafti, sum hann aftur - hóast tilmælið frá Torkil var, at teir ikki skuldu hava tað - helt, at teir framhaldandi vóru í eini tilgongd og søgdu seg kunna prógva virðisøking av svartkjafti. Men kortini fer hatta skipið av landinum, og teir selja tær kvoturnar víðari til onkran annan fyri eitt ár í senn tá. So hann var rættuliga samdur í tí niðurstøðuni, at ongin skiparakstur hevði verið í longri tíð. Var Nýborg inni, so hevði Nýborg fingið, gekk hann út frá. Ella tað er ikki vist, tí teir høvdu ikki skiparakstur. Altso spurningurin var um skiparakstur, og at teir ikki høvdu verið aktivir serliga leingi. Nýborg og Thor kunnu ikki javnsetast, men líkaregluna hevur hann gingið øgiliga høgt uppí. Hann heldur tískil ikki, at umsóknirnar kunnu samanberast. Thor er eitt breitt felag við ymiskum rakstri, ymiskum skiparakstri, bæði í fiskivinnuni og aðrastaðni. Eru vanir við at arbeiða, kann man siga, eisini við at gera leiguavtalur, leiga skip út og øðrum, meðan hinir tíverri ikki hava megnað skiparakstur soleiðis sæð. Men tá ið hann hugsaði menningarkvotur ella ískoytiskvotur tá, visti hann, at Nýborg var eitt skip, sum hevði verið í flotanum ella var har. Seinasta avreiðingin 4. januar í 2019? Hann trúði at teir høvdu verið longri á bananum. Men at tað var so leingi, tað mátti hann erligt siga beint her og nú, at tað visti hann ikki. Hann trúði, at teir høvdu verið eitt sindur longur á bananum. Skipið lá við kai, tað er kanska, tí hann hevði sæð tað. Skipið lá við kai í Vági nokkso leingi, helt hann, áðrenn tað fór avstað. Forholdini millum hatta felagið í Vági og eitt felag í Hirtshals, felagið Asbjørn.

Tann, sum nú stendur aftanfyri Asbjørn, búði í Lopra. Hann, sum eitur Fríði Magnussen, var vaksin, áðrenn hann fór úr Lopra. Pápi hansara sigldi við donskum uppisjóvarskipum, og so fóru teir fyri seg sjálvan. Og tað sambandi við Lopra og Suðuroynna hevur so gjørt tað, at teir eru komnir inn við skipi, uttan at felagið í Vági hevur lagt eginpening ella nakað inn. So var tað eitt skip, um hann mintist tað rætt, , sum var figgjað alt, sum tað var. Tað var eitt mál í Fiskimálaráðnum á heysti í 2015, har ið Fiskimálaráðið, tá ið Høgni Hoydal kom har, kannaði eigaraviðurskiftini hjá felagnum, har ið tað stóð okkurt í grannskoðaraprotokollini um, at ræðisrættindini lógu í Danmark. So teir sluppu als ikki at fiska svartkjaft um heystið í 2015. Eftirfylgjandi broytti mann so viðtøkurnar í felagnum, ella teir tvíhildu um, at grannskoðaraprotokollin var skeiv, og so onkursvegna kundu teir koma á banan aftur. Hatta felagið hevur ongantíð havt ein ordiligan skiparakstur uppá nakran máta, um mann fer aftur, líka frá tí, at teir byrjaðu við royndarloysi at fiska svartkjaft fyri nógvum árum síðani. So, nei, hann trýr, at niðurstøðan, vísandi til allar upplýsingarnar og tí svarskrivinum, teir hava fingið, er ein røtt niðurstøða. Men líkareglan er sera týðningarmikil, og hvussu Thor og Janus og Hans Andreas hava uppsnúsað tað um, at teir ikki eru partur av ískoytiskvotunum, tað hevur hann onkuntíð filosoferað um. Hann hevði ikki samskift. Hann hevði valt ta aðalreglu, at hann hevði ikki samskift við nakran í samband við málið, tí tað er øgiliga skjótt, at tú sigur okkurt skeivt. Tað er øgiliga skjótt, at tú sigur okkurt, har onkur fer at vænta, at viðkomandi er partur av einum ella øðrum. So hann hevði frammanundan vitað, at alt hetta var rættiliga eldfimt, tí tú skalt taka dagar ímillum ymiskar umsóknir og persónar, og tí hevði hann valt ikki at samskifta við nakran um nakrar umsóknir uppá nakran máta, hvørki so ella so. Sjálvt um teir hava biðið um fundir og greitt honum frá meira og minni, so hevur hann víst tað frá sær. Teir kundu senda tað, teir vildu, til Fiskimálaráðið av skrivligum tilfari ella lagt afturat umsóknini, men ikki samskifta við nakran.

Spurdur um uppáhaldini, sum m.a. í ávísan mun vórðu førð fram í tíðindunum, tá avgerðirnar vóru tiknar, um, at landsstýrismaðurin hevur samskift við ávísar tinglimir um, hvør fór at fáa kvotur, greiddi Jacob frá, at tað vóru ymiskar søgur um, hvør fór at fáa. Onkur var av tilvild røtt, og onkur var skeiv. Nei, hann hevði ikki havt samband við nakran part. Men hann varð spurdur av ymiskum, eisini av politikarum, um hvussu gekst. Og svarið var, at umsóknirnar vórðu viðgjørðar, og at teir finga svar, tá ið tíðin var búgvín til tað. Hann er soleiðis innrættaður, at um onkur ætlar at trýsta hann til nakað sum helst, so gongur tað beint mótsett. Tað varð beint hinvegin, og tað er so, tá ið hann eftirrationaliserar. Tí tað hava fólk funnið útav, at tað nyttar so ikki. Hinvegin, vísti hann á, sum hann byrjaði við at siga, at hann lovaði at vera rættiliga smidligur viðvíkjandi politisku viðgerðunum av § 49 við hesi puljuni, tá ið tey viðgjørdu lóggávuna og royndu at fáa hana ígjøgnum tingið. So vildi hann heilt avgjört liva upp til tað, um politiski viljin var til at broyta ásetingar. Sjálvandi skuldi hann virka innan fyri lógarinnar karmarog skuldi ikki leggja seg tvøran. Tí at nakrir av teimum, sum hjálptu honum og teimum at fáa lóggávuna ígjøgnum beinanvegin, teir vildu hava onkrar broytingar alla tíðina. Hann helt ikki, at teir vistu ordiliga, hvat teir vildu beinanvegin, men hann lovaði at vera smidligur í tí. Tað lættasta hevði verið at sagt: “Fínt, vit halda fast við, at vit selja alt á uppboðssølu einaferð við alla.” So keypir tann, sum maktar tað best, og so er tað yvirstaðið. Men tá mann vildi nakað annað, so helt hann, at hann skuldi royndu tað politiskt. Men sjálvandi skal alt tað við fyrisiting og lóggávu og øllum tí vera í ordan. Men um onkur ætlar at trýsta hann, tað riggar ikki. Tað hevur ongantíð riggað. Aldri.

Spurdur, hví upprunaliga býtið av kvotu, sum var 55/45, varð broytt til 60/40, greiddi Jacob frá, at tað var orsakað av politiskum ynski frá Sambandsflokkinum. Kjakast varð um býtið í landsstýrinum, og Sambandsflokkurin vildi hava hetta býtið. Og fínt, hann hevði sum sagt lovað at vera rímiliga smidligur í viðgerðini av hesum, so tað bleiv tað til. Tað var ein politisk viðgerð, helt hann.

Spurdur til seinast um avgerðina at tilluta kvotu til Sp/f 31.01.2011, hóast tilmælið frá umsitingini mælti frá, greiddi Jacob frá, at tilmælið um hatta felagið av Sandi móguliga var stuðulsvert, ella hvat tað var, og at vørunar, sum teir skuldu framleiða, var nakað tað sama sum við Vaðhorn, at tað var ikki vist, at tað var marknaðaratgongd til tað á ES-marknaðinum og sovorðnum. Tað sama stóð í tilmælinum um Vaðhorn, at ein partur av tí var ikki. Men puljurnar vóru øgiliga lítlar, tað sum var, og so hugdu teir at umsóknunum, og umsóknin hjá Sandi var, kann man siga, innan fyri lógarinnar karmar, metti hann. Lítil íløgga og rímiliga stór eginffigging, og teir høvdu kunngjørt og ætlanir um at brúka virkið á Sandi til nissjuframleiðslu av fiskavørum har, ið hetta so skuldi innganga til tað. Og tá ið nøgdirnar vóru tiknar við í metingina, so helt hann, at eitt felag, sum hevði ætlað sær í gongd við tað, tað kundi liggja innan fyri karmarnar um virðisøking og meirvirði, so tað helt hann vera í lagi. Og Sandoyggjin hevur einki, sum hevur við uppsjóvarfisk at gera yvirhøvur. Tað er móguligt, at tað kanska hevur ligið eitt sindur í bakhøvðinum. Men hann helt eisini, at mann viðmerkti, at so skuldi mann onkursvegna skjalprógva, at teir kláraðu hetta, áðrenn nakað fór út. Og í hansara tíð í Fiskimálaráðnum kom ongantíð so langt, at teir finga nakað út. Hann veit ikki heldur, hvussu er nú, um teir hava lokið treytirnar við tí. Men hann helt, at Sandshav, tað virkið, var ein verkætlan, sum kundi gingið í einum øki, har ið lítið 'virksemi' var, og at tað avgjørt fall inn undir tað, sum ætlanin var við hesum. So tað var í stuttum tað. Og tað virkið ætlaði bara at meirvirka, kann man siga.